II. 1762

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

1-2

JOI, 12 IANUARIE 1984

ANUL XVIII (NR. 848—849)

Lumina dragostei nemărginite din inimile noastre de copii!

686.042 P

Din MESAJUL DE ANUL NOU adresat întregului nostru popor,
la posturile de radio și televiziune, de către
TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Încheiem anul 1983 cu satisfacția de a fi realizat noi progrese în dezvoltarea economico-socială a patriei, în mersul său înainte pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. Prin munca întregului popor a sporit avuția socialistă a țării, România a urcat noi trepte de civilizație materială și spirituală. În industrie, planul a fost îndeplinit în bune condiții, cu un ritm de creștere de circa 5 la sută, iar în agricultură, deși am avut un an greu datorită secetei prelungite, am obținut o recoltă care asigură buna aprovizionare a populației. S-au dezvoltat, de asemenea, și celelalte sectoare, învățămîntul, știința, cultura - factori fundamentali ai edificării noii orînduiri. Aplicînd ferm hotărîrile Conferinței Naționale, am reușit să depășim unele greutăți care s-au manifestat în primii doi ani ai cincinalului și să obținem, pe ansamblu, realizări importante, care asigură îndeplinirea în bune condițiuni a întregului cincinal 1981–1985.

Pe baza realizărilor obținute, am putut trece la majorarea cu circa 5 la sută a retribuției reale, precum și la alte măsuri de perfecționare a mecanismului economico-financiar, de aplicare fermă a principiilor socialiste de retribuție după munca depusă, după contribuția adusă la sporirea avuției naționale.

Toate aceste realizări demonstrează cu putere justețea politicii partidului, realismul și caracterul mobilizator al planurilor și programelor noastre de dezvoltare socialistă. Ele ilustrează minunata forță creatoare a poporului, care, liber și stăpîn pe destinele sale, acționează, în strînsă unitate,pentru progresul și înflorirea României socialiste, pentru întărirea independenței și suveranității sale.

Acum, cînd încheiem încă un an de muncă și înfăptuiri, doresc ca, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și guvernului, precum și al meu personal, să adresez eroicei noastre clase muncitoare, țărănimii, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului popor, cele mai calde felicitări și urări de noi succese în viitor.

Cu dumneavoastră azi, iubit părinte,
urcăm spre comunism, tot înainte!

Tradiționala sărbătoare a „Plugușorului" - transmisă peste vremi din generație în generație — a reunit, la acest sfîrșit de an atît de bogat în realizări, mii de copii și tineri de pe întreg cuprinsul patriei, care au venit în fața sediului Comitetului Central al Partidului Comunist Român să ureze, cu toată căldura inimilor lor, conducătorului iubit al partidului și statului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, strămoșescul „La mulți ani!", multă sănătate, fericire și viață lungă, nesecată putere de muncă pentru binele întregului popor, pentru înflorirea patriei socialiste, pentru viitorul ei luminos.

Această entuziastă și emoționantă manifestare, ce a avut loc vineri, 30 decembrie, perpetuează peste ani străbune datini inspirate din munca și viața harnicului nostru popor, din aspirațiile sale spre o viață mai bună. Și în acest an, ea s-a constituit într-o nouă și puternică expresie a dragostei fierbinți, a recunoștinței profunde pe care milioanele de copii și tineri din patria noastră le nutresc față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu, față de conducerea de partid și de stat pentru condițiile minunate de viață și învățătură create tinerelor generații, pentru grija statornică cu care veghează la formarea lor ca destoinici constructori ai socialismului și comunismului în patria noastră.

Marea piață din fața sediului Comitetului Central, care a găzduit pe colindători, avea o ținută sărbătorească. Drapele roșii și tricolore fluturau pe clădirile și edificiile din jur. Pe mari pancarte — urări închinate partidului nostru comunist, secretarului său general, Republicii, ajunsă la a XXXVI-a aniversare.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa

(Continuare în pag. 4-5)

Dragi tovarăși și prieteni,
Dragii mei prieteni tineri, uteciști, pionieri, șoimi ai patriei,
Dragi copii,

Aș dori, acum, în ajunul Noului An, cînd încheiem un an de muncă, de împliniri, care au făcut ca patria noastră să parcurgă un nou drum important pe calea înfăptuirii Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare spre comunism, cînd am reușit, prin munca întregului nostru popor, sub conducerea gloriosului partid comunist, să învingem o serie de greutăți și să obținem rezultate importante în dezvoltarea economico-socială, în creșterea bunăstării materiale și spirituale a poporului nostru, să adresez minunatei noastre clase muncitoare cele mai calde felicitări, mulțumiri pentru activitatea depusă și urarea de a acționa în așa fel încît 1984 să marcheze o îmbunătățire a întregii activități, îndeplinirea în bune condiții a planului și programelor adoptate de Marea Adunare Națională, de celelalte organisme democratice ale societății noastre, adoptate în unanimitate în adunările generale ale oamenilor muncii — ceea ce constituie chezășia că întreaga noastră clasă muncitoare, întregul popor vor face totul pentru ca industria noastră și celelalte ramuri ale economiei naționale să se ridice la un nivel mai înalt de dezvoltare, în anul viitor. **(Aplauze și urale puternice, îndelungate; se scandează „Ceaușescu — P.C.R.!").**

Deși am avut un an nu prea bun, datorită secetei foarte îndelungate, totuși, prin munca țărănimii, a cooperatorilor și a tuturor oamenilor muncii din agricultură, am înfrînt multe greutăți și am reușit să obținem o recoltă care asigură aprovizionarea în bune condiții a întregului popor și satisfacerea unor cerințe ale economiei naționale. Am discutat mult problemele agriculturii. Am stabilit un program și măsuri ferme pentru ca, în anul viitor, să obținem recolte record. Iată de ce doresc, acum, la sfîrșitul anului 1983, să adresez harnicei și minunatei noastre țărănimi muncitoare felicitări pentru activitatea depusă, pentru rezultatele obținute și urarea de a acționa în așa fel încît anul 1984 să marcheze o dezvoltare puternică a agriculturii noastre socialiste, să asigure înfăptuirea neabătută a noii revoluții agrare — care înseamnă o agricultură înaintată, cu recolte sigure, care să satisfacă pe deplin necesitățile întregii țări. Am ferma convingere că țărănimea noastră, toți oamenii muncii din agricultură vor acționa cu întreaga răspundere — și le urez succes deplin în anul viitor! **(Aplauze și urale îndelungate; se scandează „Ceaușescu și poporul!").**

Și în știință, în învățămînt, în cultură au fost obținute, de asemenea, rezultate importante. La tot ceea ce s-a înfăptuit în toate domeniile, știința a fost prezentă și a adus o contribuție importantă la ridicarea calității produselor, a nivelului tehnic, la realizarea obiectivelor stabilite de Congresul al XII-lea privind o nouă calitate a muncii și vieții întregului popor. Aș dori ca acum, la sfîrșitul acestui an și la începutul noului an, să adresez intelectualității noastre, oamenilor de știință, din învățămînt,

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

din cultură, intelectualităţii tehnice, felicitări pentru rezultatele obţinute şi urarea de a acţiona cu mai multă hotărîre, de a uni forţele tuturor celor care lucrează în aceste sectoare importante pentru înfăptuirea programelor de dezvoltare şi mai puternică a ştiinţei, a învăţămîntului şi culturii, de legare strînsă a cercetării ştiinţifice cu producţia, de a face astfel încît ştiinţa românească să constituie o forţă puternică pentru făurirea comunismului în România, să-şi aducă o contribuţie tot mai importantă la progresul ştiinţei universale. **(Aplauze şi urale puternice; se scandează „Ceauşescu şi poporul!").**

Să perfecţionăm învăţămîntul, să ridicăm nivelul de cunoştinţe al clasei muncitoare, al ţărănimii, al întregului nostru popor! Comunismul nu se poate construi decît pe baza celor mai înalte cunoştinţe profesionale, tehnico-ştiinţifice! Pentru a fi revoluţionari, pentru a fi comunişti, trebuie să stăpînim ştiinţa, cultura, tot ce este nou — şi să acţionăm în toate împrejurările pentru promovarea în viaţă a celor mai înaintate cuceriri ale ştiinţei şi cunoaşterii umane! Să dezvoltăm cultura noastră socialistă — care are bogate şi minunate tradiţii, — să adăugăm mereu noi şi noi elemente importante activităţii de dezvoltare a culturii, de ridicare a nivelului general al întregului nostru popor! Arta, cultura, teatrul, creaţia literar-artistică trebuie să-şi facă şi mai mult cunoscute operele închinate poporului, fericirii, comunismului şi păcii, să aibă un rol important în ridicarea generală a nivelului de cultură şi civilizaţie al întregii naţiuni. **(Urale şi aplauze îndelungate; se scandează „Ceauşescu — P.C.R.!").**

Urez tuturor oamenilor de ştiinţă, din învăţămînt şi cultură să obţină, în anul viitor, rezultate măreţe, astfel încît să poată raporta Congresului al XIII-lea al partidului succese importante în toate domeniile de activitate. Am ferma convingere că toţi cei care lucrează în aceste sectoare importante îşi vor face datoria faţă de partid, faţă de patrie, faţă de popor! **(Urale şi aplauze; se scandează „Ceauşescu şi poporul!").**

La toate realizările pe care le-am obţinut, tineretul nostru a fost prezent şi şi-a adus o contribuţie importantă, în toate sectoarele de activitate. Aş dori, din nou, să menţionez marea însemnătate a activităţii revoluţionare în cadrul brigăzilor de muncă patriotică, faptul că, pe aceste şantiere, tineretul — pe lîngă înfăptuirea mai rapidă şi în condiţii mai bune a obiectivelor la care şi-a desfăşurat activitatea — a parcurs şi o minunată şcoală revoluţionară de muncă, de educaţie, de spirit de abnegaţie. Aduc cele mai calde felicitări Uniunii Tineretului Comunist, tinerilor comunişti, întregii tinere generaţii a României socialiste pentru activitatea desfăşurată în toate domeniile şi urarea ca, în anul viitor, să înscrie noi pagini de eroism în muncă, în luptă, în ridicarea nivelului de cunoştinţe în toate domeniile de activitate. **(Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu — tinerii!").**

Şi pionierii şi şoimii patriei, copiii ţării au contribuit şi ei, atît prin muncă, cît şi prin învăţătură, la tot ceea ce s-a realizat. Nu pot să nu menţionez faptul că pionierii patriei noastre au fost prezenţi în multe acţiuni de muncă patriotică, mai cu seamă în domeniul agriculturii, la strînsul recoltei, dar şi în alte sectoare de activitate. Desigur, în primul rînd, ei au acţionat pentru a-şi însuşi în cele mai bune condiţii, în şcoală, minunatele cunoştinţe din toate domeniile. Doresc să aduc pionierilor, copiilor patriei noastre, mulţumiri şi felicitări pentru activitatea pe care au depus-o, participînd, prin aceasta, la realizarea obiectivelor de dezvoltare şi înaintare tot mai rapidă a patriei noastre pe noi culmi de progres şi civilizaţie.

Urez pionierilor şi şoimilor patriei succese tot mai mari în muncă, în învăţătură, de a face totul pentru a învăţa, a învăţa şi iar a învăţa. Să nu uitaţi însă niciodată că învăţătura are drept scop de a pregăti tineretul patriei noastre pentru muncă, pentru viaţă, că tot ceea ce se învaţă şi se însuşeşte în şcoli trebuie să servească cunoaşterii la perfecţie a unei meserii, a dobîndirii de cunoştinţe cît mai bogate în diferite domenii de activitate, pentru că numai aşa, dragii mei prieteni, pionieri, şoimi ai patriei, veţi deveni mîine buni constructori ai socialismului şi comunismului, buni cetăţeni de nădejde ai României socialiste şi comuniste! **(Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu — tinerii!").**

Întregului nostru popor îi adresez, şi cu acest prilej, cele mai calde felicitări pentru tot ceea ce s-a realizat în cursul acestui an. Am avut multe împliniri. Aşa cum am mai menţionat nu o dată în ultimul timp, am avut şi multe greutăţi. Avem însă un program minunat de activitate pentru anul viitor şi pentru anii următori. Trebuie, dragi prieteni şi tovarăşi, să facem totul pentru a realiza în cele mai bune condiţii aceste programe şi planuri, astfel încît anul 1984 să marcheze paşi noi în ridicarea patriei pe culmi tot mai înalte de progres şi civilizaţie, în creşterea bunăstării materiale şi spirituale a poporului, în întărirea independenţei şi suveranităţii României! **(Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu şi poporul!").**

În anul pe care-l încheiem, România, partidul nostru au desfăşurat o activitate susţinută pe plan internaţional, pentru o politică de pace, de colaborare cu toate naţiunile lumii, cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială. Au fost obţinute unele progrese în viaţa internaţională. S-a încheiat cu succes reuniunea de la Madrid, s-a convocat o Conferinţă pentru încredere şi dezarmare. Din păcate, în ultimul timp s-au produs unele evenimente care au agravat în mod considerabil viaţa internaţională, au făcut să crească pericolul unui nou război mondial, care se va transforma, inevitabil, într-un război nuclear ce va duce — dacă nu va fi împiedicat — la distrugerea a înseşi vieţii pe planeta noastră.

Cunoaşteţi propunerile şi insistenţa depusă de România pentru a se opri acest curs periculos, spre catastrofă, al situaţiei din Europa, al vieţii internaţionale. Considerăm că trebuie să se acţioneze, de către toate guvernele, de toate popoarele, cu întreaga răspundere, în vederea opririi amplasării noilor rachete cu rază medie de acţiune ale Statelor Unite în Europa, opririi contramăsurilor nucleare anunţate de Uniunea Sovietică, reluării tratativelor la Geneva şi realizării unui acord care să ducă la eliminarea pentru totdeauna a rachetelor nucleare cu rază medie şi, în perspectivă, a oricăror arme nucleare din Europa. Să realizăm o Europă unită, o Europă fără arme nucleare, care să joace în continuare un rol de seamă în dezvoltarea civilizaţiei mondiale, în realizarea unei lumi mai drepte şi mai bune pe planeta noastră! **(Aplauze şi urale puternice; se scandează „Ceauşescu — P.C.R.!", „Ceauşescu — pace!").**

Fie ca voinţa popoarelor — manifestată activ şi în 1983 în Europa şi în întreaga lume — voinţa muncitorimii, a ţărănimii, a intelectualităţii, a copiilor, care continuă să se pronunţe ferm împotriva armelor nucleare, să triumfe! Fie ca şefii de state şi de guverne să ţină seama de voinţa popoarelor, să acţioneze în concordanţă cu această voinţă, să aibă în vedere că trebuie să servească popoarele, pacea, independenţa şi bunăstarea naţiunilor, că trebuie să se renunţe la calea asupririi altor popoare, la calea războiului! **(Aplauze şi urale puternice; se scandează „Ceauşescu — pace!").**

Este necesar să întărim solidaritatea cu mişcările de pace din Europa şi de pe alte continente. Muncitorimea, ţărănimea, intelectualitatea noastră să întărească continuu contactele şi solidaritatea cu clasa muncitoare, cu intelectualitatea, cu ţărănimea, cu toţi oamenii care doresc pacea în Europa! Tineretul, copiii trebuie să se angajeze şi mai hotărît în activitatea pentru a-şi uni forţele

(Continuare în pag. 4)

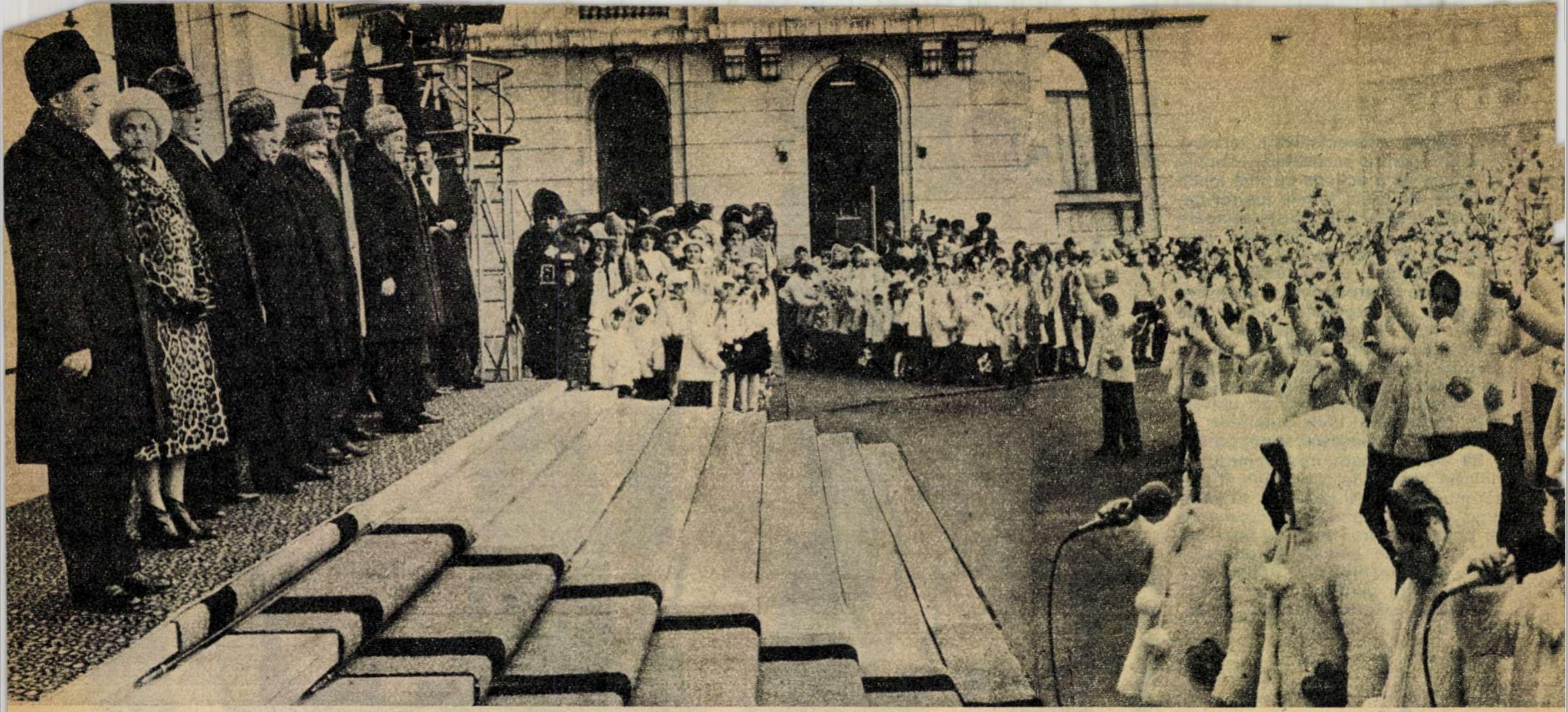

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI
NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag 3)

cu tineretul și cu copiii din Europa și din întreaga lume în vederea asigurării păcii. Viitorul copiilor, viitorul omenirii nu se poate asigura decît printr-o politică de pace, de independență, de libertate! Să facem în așa fel încît anul 1984 să producă o schimbare în viața internațională, a cursului evenimentelor spre o politică democratică, de pace, de dezarmare, care să asigure viitorul omenirii, pacea și independența fiecărei națiuni! **(Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează „Ceaușescu — pace!").**

După cum vedeți, dragi tovarăși și prieteni, am făcut multe; dar avem încă multe de făcut, atît pe plan național, cît și pe plan internațional. Înfăptuirea programelor noastre de dezvoltare se poate realiza numai în condiții de pace. De aceea, sîntem ferm hotărîți ca, în anul viitor, făcînd totul pentru a realiza planurile și programele noastre de dezvoltare, să întărim solidaritatea cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială, cu toate popoarele, pentru că numai în deplină unitate putem asigura o politică de pace, dreptul fiecărui popor la dezvoltare liberă, fără nici un amestec din afară! **(Urale și aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu — pace!").**

Aș dori, dragi prieteni tineri, dragi pionieri și șoimi ai patriei, dragi copii, să vă mulțumesc pentru urările ce ni le-ați adresat acum în ajunul Noului An și să asigur întregul nostru popor că partidul nostru comunist, organele noastre de stat vor acționa în așa fel încît să răspundă năzuințelor poporului, să asigure realizarea în cele mai bune condiții a tot ceea ce ne-am propus pentru anul viitor. Puteți fi siguri, dragi tovarăși și prieteni, că partidul nostru comunist nu are și nu va avea niciodată nimic mai scump decît interesele poporului, bunăstarea și fericirea sa! **(Urale puternice, îndelungate; se scandează „Ceaușescu și poporul!").**

Vă mulțumesc pentru urările ce mi le-ați adresat, dragi prieteni, și asigur partidul, întregul nostru popor că și în viitor nu voi precupeți nimic pentru realizarea minunatelor programe de dezvoltare a patriei, că îmi voi închina întreaga mea activitate și viață cauzei socialismului, comunismului, păcii, cauzei bunăstării, fericirii poporului nostru, întăririi continue a independenței și suveranității României! **(Urale și aplauze puternice; ovații îndelungate; se scandează „Ceaușescu — P.C.R.!"; „Ceaușescu și poporul!").**

Vom face, dragii mei prieteni, totul pentru ca viața voastră, a tineretului, a copiilor să fie tot mai frumoasă, tot mai fericită, pentru a vă asigura un viitor de pace spre a putea să trăiți în liniște și să construiți o societate tot mai înfloritoare, tot mai frumoasă, o Românie demnă, egală în rîndul națiunilor lumii. **(Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaușescu — pace!").**

Acum, cînd începem Noul An, vă urez, dragi tovarăși și prieteni tineri, pionieri și șoimi ai patriei, dragi copii, multă fericire, succese tot mai mari la învățătură, în muncă, împlinirea tuturor năzuințelor de mai bine!

Urez, încă o dată, întregului nostru popor realizarea în cele mai bune condiții a programelor de dezvoltare și înflorire a patriei, împlinirea tuturor aspirațiilor națiunii noastre de pace, de bunăstare și independență!

La mulți ani, dragi tovarăși! **(Urale și aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung, cu entuziasm „Ceaușescu și poporul!", „Ceaușescu — tinerii!", „Ceaușescu — pace!". Miile de tineri prezenți ovaționează cu înflăcărare, minute în șir, pentru partid, pentru secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu!).**

(Urmare din pag 2)

Elena Ceauşescu, au sosit în fața sediului Comitetului Central al partidului, în aplauzele și uralele celor prezenți. Împreună cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi cu tovaraşa Elena Ceauşescu au sosit ceilalți tovarăşi din conducerea de partid şi de stat.

Începerea Pluguşorului a fost marcată de copiii colindători din zonele bogate în tradiții folclorice ale țării — din Maramureş şi Moldova, din Oltenia şi Dobrogea, din Muntenia şi Banat —, fiecare purtînd costume populare specifice locurilor natale. Toți aceştia au adus, acum, întreaga splendoare a obiceiurilor româneşti integrate armonios în bogata spiritualitate a satelor, a tuturor aşezărilor țării.

Marea piață a fost inundată, apoi, de cunoscutele şi îndrăgitele acorduri ale colindului „Din an în an" al marelui nostru compozitor Ciprian Porumbescu.

După emoționantul moment susținut de fluieraşii din Izbiceni, județul Olt, în grai de Pluguşor au fost exprimate sentimentele de dragoste şi profundă recunoştință ale întregului popor față de iubitul conducător, urarea de viață lungă pentru eroul între eroi, care şi-a dedicat viața poporului său, prosperității națiunii şi care, conducînd cu clarviziune şi fermitate revoluționară partidul nostru comunist şi statul socialist, a deschis României o eră nouă, fără egal, în milenara sa istorie.

Aho, aho, copii şi frați,
Toți ca brazii din Carpați,
Venim din nou, cu bucurie,
Din întreaga Românie,

Cu dumneavoastră azi, iubit părinte, urcăm spre comunism, tot înainte!

Cu ţara-n cuget şi-n simţire
Venim cu toţii, în unire,
Să vă aducem dumneavoastră,
Tovarăşe Nicolae Ceauşescu,
Iubit şi drag conducător,
Recunoştinţa-ntregului popor
Rostită-n grai de Pluguşor,
Că ne conduceţi ţara cu dreptate
În pace şi în demnitate
De cînd Partidu-n frunte v-a ales
La cel de-al IX-lea Congres.
Vă spune România, de An Nou:
Să ne trăiţi mulţi ani, viteaz erou,
Cu ţara şi poporu-n unitate
Spre comunism, spre culmile visate.

Alaiul copiilor, plin de exuberanţă tinerească, de bucuria momentului întîlnirii cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu, a fost înlocuit de un grup de tineri muncitori, ţărani, intelectuali, care în cuvinte de o mare forţă sugestivă a evocat rodnicia muncii în anul pe care l-am încheiat, realizările remarcabile dobîndite de clasa muncitoare, de ţărănime, de întregul popor, condus de partid, pe drumul devenirii noastre socialiste.

Noi secvenţe din procesul neîntrerupt al muncii şi luptei poporului nostru se succedau prin intermediul versului şi dansului. Tinerii s-au prins într-o mare horă, în timp ce se intona nemuritoarea melodie a Horei Unirii, care a rămas înscrisă cu litere de foc în conştiinţa naţiunii. În imensa piaţă au răsunat versuri ce readuceau în conştiinţa întregii ţări evenimentele de acum 125 de ani, cînd s-a făurit unirea Moldovei cu Muntenia, şi cele de acum 65 de ani, cînd poporul a împlinit visul secular al Marii Uniri a Transilvaniei cu ţara.

Versuri de o mare încărcătură emoţională au adus, pe un fond muzical adecvat, un omagiu fierbinte tovarăşului Nicolae Ceauşescu, bărbatul născut în anul marii uniri, care şi-a dedicat, încă din fragedă tinereţe, toată energia şi puterea de muncă fericirii poporului său, luptătorul neobosit pentru împlinirea aspiraţiilor de pace, progres şi libertate ale tuturor popoarelor.

Tinerii muncitori au readus în memorie evenimentul hotărîtor din viaţa ţării ce avea să determine schimbări structurale în istoria modernă a României: naşterea Partidului Comunist Român care a mobilizat şi a îndrumat, ca un şuvoi, masele populare în lupta pentru libertate şi dreptate, pentru transformări democratice, pentru o nouă viaţă, mai bună şi mai dreaptă, pentru socialism. În primele rînduri ale acestei lupte s-a aflat, din fragedă tinereţe, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, care a crezut cu toată tăria în izbînda celor mulţi, luptînd pentru împlinirea visului de aur al clasei noastre muncitoare: construirea societăţii socialiste şi comuniste pe pămîntul României.

Unind poporul, s-a aflat
Mereu în luptă ne-ncetat
Pentru dreptate,
Pentru Unitate,
Pentru a ţării integritate.
Şi în primele rînduri, cu ochii de văpaie,
Un tînăr: Ceauşescu Nicolae!
Un comunist viteaz, o conştiinţă
Gîndind la marea ţării biruinţă.

Urătorii au dat expresie recunoştinţei pe care întregul nostru popor o are pentru tovarăşul Nicolae Ceauşescu, patriot înflăcărat care a deschis noi drumuri de civilizaţie milenarei vetre româneşti:

Aceasta-i ţara, mîndră ctitorie,
Şi-n frunte-un comunist de omenie,
Tovarăşul Nicolae Ceauşescu,
Damn patriot, erou între eroi,
Deschizător de drumuri noi.
Aici, pe vatra milenară,
Noi l-am numit cu dragoste de ţară
Uniţi prin cugetul său treaz:
Cel Bun, Cel Drept, Cel Mare, Cel Viteaz.

Au apărut apoi, într-o explozie de puritate şi gingăşie, cei mai mici colindători — şoimii patriei — îmbrăcaţi în costume albe ca de nea, care au venit să ureze, din sufletele lor curate, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu, celorlalţi tovarăşi din conducerea de partid şi de stat mulţi ani şi sănătate, să adreseze mulţumirile lor fierbinţi conducătorului partidului şi statului pentru grija cu care le ocroteşte copilăria şi le asigură un viitor luminos şi fericit.

La rîndul lor, pionierii, înfăţişînd, prin momente coregrafice inspirate, munca şi învăţătura, au exprimat sentimentele de recunoştinţă ale tuturor purtătorilor cravatelor roşii cu tricolor faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, părintele drag al tuturor copiilor patriei, pentru condiţiile minunate de creştere şi educaţie ce le-au fost create.

Cel mai înălţător moment al Pluguşorului l-a constituit urarea de sănătate, putere de muncă şi viaţă lungă adresată de utecişti, pionieri şi şoimi ai patriei, tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Au fost rostite versuri de o mare încărcătură emoţională, în timp ce formaţii de dansatori executau momente coregrafice de mare varietate şi frumuseţe.

Spre tovarăşul Nicolae Ceauşescu s-a îndreptat, apoi, cu justificată emoţie, un grup de colindători din Ţara Oaşului, aducînd cu ei farmecul portului şi colindelor din acest minunat colţ de ţară.

Cei prezenţi la tradiţionala sărbătoare au exprimat, totodată, sentimentele de adîncă dragoste şi aleasă preţuire pentru tovarăşa Elena Ceauşescu, cea care alături de tovarăşul Nicolae Ceauşescu — simbol al tinereţii revoluţionare — militează neobosit pentru prezentul luminos şi viitorul fericit al României, pentru creşterea permanentă a prestigiului ştiinţei româneşti pe toate meridianele globului.

Cu aleasă bucurie
Din întreaga Românie
Aducem caldă urare
Tovarăşei Elena Ceauşescu,
Distinsă comunistă, luptătoare
Pentru-a ţării bunăstare,
Om politic, de renume,
Savant preţuit în lume.
Tovarăşă Elena Ceauşescu,
Vă urează ţara, de An Nou,
Alături de al ţării brav erou,
Ani de soare, ani de fericire,
De măreaţă împlinire,
Multă fericire, sănătate,
Zile-n bucurii bogate!

Au fost adresate urări de sănătate şi viaţă lungă tovarăşilor din conducerea de partid şi de stat.

Participanţii şi-au unit vocile cristaline pentru a ura tuturor oamenilor muncii, celor ce lucrează în fabrici, pe şantiere şi ogoare, în instituţii de ştiinţă şi cultură, minunatului nostru popor, multă sănătate şi putere de muncă pentru a întîmpina Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român cu înfăptuiri măreţe, spre binele şi fericirea întregii naţiuni. Ei au adus, totodată, omagiul lor aniversării a 40 de ani de la revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă, care a deschis o nouă eră în istoria multimilenară a poporului nostru — era marilor transformări sociale şi economice, era construcţiei socialiste şi comuniste în România.

Un moment semnificativ al Pluguşorului l-a constituit aducerea plugului cu bradul împodobit, urmat de alaiul tradiţional al predării ştafetei de către anul 1983 anului 1984.

Şoimii patriei şi pionierii, purtînd sorcove, farfurioare cu grîu încolţit, trăistuţe, s-au apropiat cu emoţie de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de tovarăşa Elena Ceauşescu, de ceilalţi tovarăşi din conducerea de partid şi de stat şi, după datina străbună, i-au sorcovit, urîndu-le viaţă lungă şi putere de muncă.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu au răspuns cu dragoste şi căldură urării copiilor.

În întreaga piaţă domnea o atmosferă de puternică însufleţire şi entuziasm, de mare sărbătoare.

Marea piaţă vibra de acordurile cunoscutei melodii „La mulţi ani cu sănătate", reluată de participanţi şi de toţi cei prezenţi la tradiţionalul Pluguşor.

În această caldă şi vibrantă atmosferă a luat cuvîntul tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU.

Cuvîntarea secretarului general al partidului a fost urmărită cu deosebit interes şi subliniată cu repetate şi puternice şi îndelungi aplauze de cei prezenţi. S-a scandat cu putere „Ceauşescu — P.C.R.", „Ceauşescu şi poporul", „Ceauşescu — tinerii", „Ceauşescu şi copiii", „Ceauşescu — pace!", „Ceauşescu, la mulţi ani!"

În încheierea ceremoniei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu s-au fotografiat cu participanţii la Pluguşor, urîndu-le multe succese în viaţă, spor la muncă şi învăţătură.

Colindătorii au fost invitaţi în sediul Comitetului Central al partidului şi, după datina strămoşească, li s-au oferit daruri de Anul Nou.

(În pagina 24, fragmente din Pluguşorul 1984 rostite de pionieri şi şoimi ai patriei)

FIERBINTE OMAGIU

În viața poporului nostru, femeile au avut, totdeauna, un rol deosebit și s-au bucurat de cinstea cuvenită, ca soții și ca mame, ca ocrotitoare ale familiei, ale casei, ca educatoare ale noilor generații, ca păstrătoare ale celor mai sănătoase tradiții de bună creștere, de moralitate, de omenie și armonie între membrii societății.

În lupta socială, în activitatea politică, științifică, femeia acționează cu sensibilitatea ei fața de tot ce-i drept și frumos, cinstit și eroic. Grația și căldura nu exclud fermitatea și dîrzenia în urmărirea unui țel înalt, obștesc. Aceste gînduri mi s-au impus în momentul cînd am luat condeiul în mînă să evoc personalitatea tovarășei Elena Ceaușescu, ca un modest omagiu pentru ce și cît reprezintă domnia sa în epoca noastră. Desfășurînd o remarcabilă activitate socială și politică încă din adolescență, tînăra răsărită din rîndurile clasei noastre muncitoare a urcat apoi baricadele luptei politice în ilegalitate. Un suflet bun și tandru, în dorința de a ști, de a cunoaște oamenii, cu toate necazurile, doleanțele și aspirațiile lor. Așa se scriu primele pagini ale tovarășei Elena Ceaușescu. Și nu cred că a depus cineva mai asiduu un efort mai stăruitor, în descifrarea tainelor unei științe atît de vaste și de importante pentru omenire, cum este chimia. Căci, în chimia polimerilor, tovarășa Elena Ceaușescu este azi un nume binecunoscut în toată lumea științifică, cu lucrări apreciate pentru marea lor valoare teoretică și practică. Titlurile de doctor inginer și apoi cel de academician, ca și atîtea înalte cinstiri și elogii acordate de numeroase și prestigioase instituții științifice din străinătate, ne umplu de mîndrie. Cercetarea științifică pe care o îndeplinește cu putere, convingere și prestigiu de savant de excepție, tovarășa Elena Ceaușescu știe să o îmbine armonios cu activitatea politică de cea mai mare responsabilitate, alături de președintele nostru și iubitu-i tovarăș de viață.

Am avut de mai multe ori prilejul s-o văd, de la locul meu de simplu observator al oamenilor și al evenimentelor, și să fiu profund impresionat de acel calm înțelept și tonică stăpînire de sine, de acea limpede judecată și dragoste de oameni care se degajă din privirea și zîmbetul care-i luminează totdeauna chipul. A te ridica din rîndul muncitorilor, a ajunge în înalte funcții de conducere, cu mare grijă și dragoste penntru viața prosperă a întregului popor, a te strădui să ajungi și să fii un intelectual cu cele mai largi vederi, să apreciezi munca și creația oamenilor de știință, a intelectualilor și artiștilor, îndrumîndu-i cu pricepere și iubire, presupune o conștiință luminoasă ca o făclie și un suflet mare. Însușirile de excepție care inzestrează personalitatea tovarășei Elena Ceaușescu, modul cum îmbină munca politică și socială cu cercetarea științifică, precum și căldura cu care își manifestă dragostea pentru copiii și tineretul țării, în a căror putere de muncă și capacități intelectuale, virtuți morale și dragoste de țară are cea mai deplină încredere, ne îndeamnă pe toți să-i închinăm omagii adînci, în orice moment, începînd cu acela aniversar.

Și nu pot să nu amintesc, tocmai în acest moment aniversar, că tovarășa de viață a secretarului nostru general este inițiatoarea multor acțiuni de cea mai mare însemnătate pentru toată contemporaneitatea, ca de pildă „Asociația oamenilor de știință și pacea". Așa se ilustrează un destin impresionant și un rol deosebit, urmat pe o cale dreaptă, calea muncii neprecupețite și a luptei neînfricate: de la adolescenta cutezătoare pînă la savanta de renume mondial și pînă la comunistul cu înalte misiuni în munca de conducere a construcției revoluționare a socialismului în România, de apărătoare energică a păcii în întreaga lume.

Prof. univ. dr. DUMITRU ALMAȘ

Urare de pionier

Tovarășei Elena Ceaușescu

Fluturînd această cravată roșie cu tricolor,
Înnobilată de flacăra oțelului hunedorean
și desfășurată în adierea
griului nou, în ianuarie
vă urăm LA MULȚI ANI CU BUCURIE!

Cu privirea noastră curată prin care
se vede veșnicia patriei
deschizînd ferestrele păcii
vă urăm LA MULȚI ANI CU BUCURIE!

Cu sfiala cu care am scris intîi
cuvintul atît de drag, mamă,
cu toată dragostea copilăriei,
Vă urăm LA MULȚI ANI CU BUCURIE!

Raluca Busuioc,
Subredacția „Tot înainte", Hunedoara

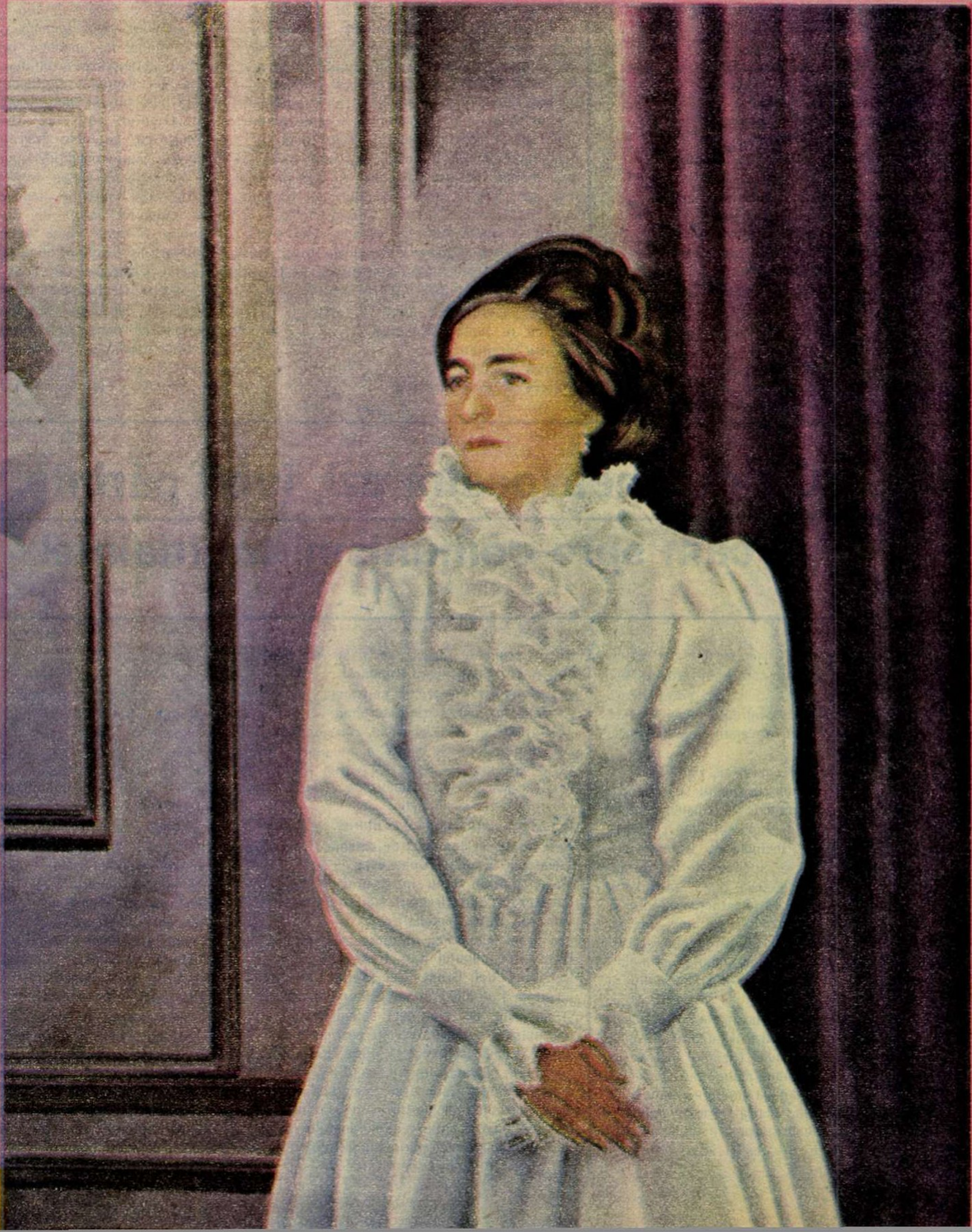

Pictură de Cornelia Ionescu

Buchetul

Am adunat un buchet de flori
Şi dintre petalele lor îngemănate
Sclipeau lumini de pace
Şi de libertate.

Am adunat un buchet potrivit
Şi luceau toate stelele
Ce printre surîsuri s-au ivit
Să ne-mpodobească visările.

Am adunat un buchet nepreţuit
Din toate inimile calde de copil
Şi celei ce-o stimăm şi o iubim,
Tovarăşei Elena Ceauşescu,
Cu drag să-l dăruim.

Raluca Toader,
Şcoala generală nr. 12, Piteşti

Dragostea inimilor noastre

Dragostea inimilor noastre
şi a noastră recunoştinţă
Zboară către tovarăşa Ceauşescu,
Cea care ne e mamă iubitoare
de pace,
Ales om de ştiinţă.

Dragostea inimilor noastre
I-o dăruim ca primii ghiocei
ce se ivesc,
„Mulţi ani trăiască!" îi dorim
din suflet
Cu fapta şi cu gîndul nostru
pionieresc.

Császár Ildikó,
Casa pionierilor şi şoimilor patriei
Sfîntu Gheorghe, jud. Covasna

ALEASĂ PREȚUIRE

Sărbătorirea zilei de naştere este o tradiţie şi o bucurie în fiecare cămin, în fiecare familie. Această bucurie devine unanimă acum, în acest ianuarie, lună de început de An Nou, cînd sărbătorim aniversarea zilei de naştere a tovarăşei Elena Ceauşescu, prilej deosebit pentru întreaga naţiune de a elogia devotamentul, puterea de muncă, vibraţia comunistului de omenie care s-a dedicat, încă din adolescenţă, cu răspundere şi curaj, activităţii revoluţionare din ţara noastră.

Am călătorit prin ţară, am văzut oraşe şi sate, am văzut şi am stat de vorbă cu oameni de vîrste şi de profesii dintre cele mai diferite, oameni care lucrează precum sculptorii, clipă de clipă, cu trudă, cu talent, cu ştiinţă şi imaginaţie la noul chip al ţării. Şi-am înţeles că patria este în acelaşi timp şi uzină, şi ogor, şi şantier, şi şcoală. Adică un larg şi frumos spaţiu românesc cu Muntenia, cu Moldova, cu Transilvania, cu Oltenia, cu Dobrogea, cu Banatul, cu Bucovina, cu Maramureşul — deci cu atîtea „ţări" într-o Ţară —, Ţara Vrancei, Ţara Crişurilor, Ţara Bihorului, Ţara Haţegului, Ţara Zarandului, Ţara Moţilor. O ţară într-o continuă înflorire.

Şi-am înţeles, totodată, că peste tot unde aveau să aibă loc noile prefaceri, s-a aflat, cu mult mai înainte, conducătorul nostru iubit, tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Secretarul general al partidului se afla în acele locuri româneşti încă de pe cînd se înscriau, pe cutezătoare planuri, marile zidiri ale socialismului multilateral dezvoltat. Începeau marile ctitorii de după cel de-al IX-lea Congres. Şi peste tot, în locurile pe care s-au ridicat noile obiective industriale, noile aşezări, preşedintele ţării a fost însoţit de tovarăşa Elena Ceauşescu. Pretutindeni pe unde s-au zidit noile cetăţi ale industriei şi agriculturii, precum şi noile edificii ale ştiinţei, învăţămîntului şi culturii noastre şi-a înscris numele în Cartea de aur a ctitorilor, alături de numele conducătorului statului, şi tovarăşa Elena Ceauşescu. „Tovarăşă de viaţă primului fiu al ţării"— cum îşi aduce omagiul său poetul — „înaltul om al ştiinţei, dînd ştiinţei veşnic zbor", model de abnegaţie şi dăruire, de neodihnă în slujba naţiunii, strălucitor exemplu de om politic şi om de ştiinţă de reputaţie mondială, puternic ataşat ţelurilor celor mai înalte ale poporului român. Prin întreaga sa activitate, prin opţiunea sa încă din anii cei mai tineri, alături de cei ce făureau Revoluţia, tovarăşa Elena Ceauşescu duce cu strălucire mai departe tradiţiile revoluţionare ale naţiunii, încununînd galeria luptătoarelor eminente ce şi-au pus viaţa în slujba ţării. Sărbătorirea zilei de naştere a tovarăşei Elena Ceauşescu marchează forţa unui ideal devenit la noi realitate — simbolizînd demnitatea femeii în societatea socialistă, locul pe care îl poate ocupa în societate, în cultură, în ştiinţă. „O floare rară-n lume" — îi spune poetul — „Această floare rară, noi o iubim cu drag/ Că poartă cu mîndrie al României steag."

Şi ca un legămînt patriotic, urarea:

„Să-i fie anii tineri, gîndirea înţeleaptă/ Mîndrie ţării fie prin munca, lupta ei/ Şi pe socialista, fierbinte cale dreaptă/ Flori vii să-i fie anii celei dintîi femei". Sînt versuri dedicate tovarăşei Elena Ceauşescu, model de complexitate şi disponibilitate — tovarăşa Elena Ceauşescu reuşind admirabil să îmbine activităţile politice şi profesionale, munca şi cercetările savantului cu îndatoririle de mamă şi de soţie. Îi urăm la această aniversare din toată inima, cu bucurie şi recunoştinţă, în numele nostru, al tuturor, sănătate şi putere de muncă, alături de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, spre binele ştiinţei şi culturii româneşti, spre progresul multilateral al patriei noastre socialiste.

VASILE BĂRAN

JURNAL DE VACANŢĂ

FOTOGRAME DIN CÎMPIA BURNASULUI

Subredacţia „Cutezătorii Burnasului”, din municipiul **Alexandria,** *a realizat un fotoreportaj de vacanţă la Casa pionierilor şi şoimilor patriei. Vă prezentam cîteva grăitoare imagini.*

VREM PACE PE PĂMÎNT!

Invitaţie la carnaval

Pionierii din municipiul **Alba Iulia** *au avut o plăcută surpriză, cu prilejul carnavalului veseliei. Au primit invitaţii din două locuri: de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din municipiu, ca în alţi ani, dar şi de la Şcoala generală nr. 8 – o şcoală care a împlinit... cîteva luni, fiindcă a fost înfiinţată în acest an şcolar. Cu prilejul carnavalului, oaspeţii au admirat noul lăcaş de cultură şi au trăit clipe de voioşie, cu pionierii care i-au găzduit.*

„Pluguşorul veseliei”... la telefon!

– Alo, la telefon e „Pluguşorul veseliei” din comuna **Cricău,** *judeţul Alba!*

– Să facem cunoştinţă...

– Urătorii sînt Traian Vlad, Lina Muntean, Angela Crişan, Adela şi Marinela Corodeanu. Am fost cu brăduţul nostru de Anul Nou şi am urat Pluguşorul pioneresc părinţilor, comuniştilor şi uteciştilor, la toate locurile de muncă din comună.

– În acest nou an, ce veste proaspătă de bucurie aveţi să ne daţi?

– În curînd va avea loc, la Căminul cultural, festivitatea de premiere a pionierilor care au cîştigat locul întîi în întrecerea pentru îndeplinirea angajamentului la munca patriotică. Cei mai harnici dintre noi s-au dovedit colegii dintr-a VIII-a A. Şi întreaga unitate a reuşit încă de la 15 iunie, anul trecut, să îndeplinească sută la sută angajamentul şi să ajungă, bineînţeles, la depăşiri.

– Vă urăm atunci, harnici cutezători, un călduros „La mulţi ani!”

M. Micu

AICI, CUTEZĂTORII BIHORENI

* * * * *

— Alo, redacţia „Cutezătorii”? Am dori să vorbim cu redactorul de serviciu.

— Vă ascultăm.

— Aici este subredacţia judeţeană **Bihor.** Vrem să transmitem cîteva veşti despre vacanţa pionierilor.

— Sîntem gata să le notăm!

— Cele 25 de cluburi de vacanţa din judeţul nostru sînt în plină activitate. E multă veselie peste tot. La **Oradea,** sute şi sute de copii au fost, zilnic, oaspeţii Orăşelului copiilor, unde s-au întîlnit nu numai cu Moş Gerilă, ci şi cu numeroşi artişti din formaţiile pioniereşti laureate la Festivalul naţional „Cîntarea României”.

Casa de cultură din **Beiuş** a găzduit alaiul vesel al celor peste 600 de copii din oraş care au participat la carnavalul „Bucuriile copiilor”. Au fost multe măşti, costume inspirate din basmele noastre şi, bineînţeles, multă veselie.

— Aţi făcut şi excursii?

— Sute şi sute de pionieri bihoreni au fost în aceste zile în excursii, în vizite la muzee şi expoziţii. Unele dintre excursiile noastre au fost efectuate şi în alte judeţe ale ţării. Un grup de pionieri din **Marghita** s-au întors de curînd din excursia făcută în judeţul Maramureş. Călătorind pe ruta Baia Mare — Şuior — Sighet — Săpînţa — Negreşti, ei şi-au propus să cunoască trecutul istoric al acestor meleaguri şi, bineînţeles, să cerceteze etnografia şi folclorul maramureşan. Au venit foarte încîntaţi de cele văzute.

Peste 50 de copii, membri ai cercului de etnografie, de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Beiuş, au făcut o excursie în zona folclorică de la **Roşia.** Acolo au cules numeroase date despre viaţa şi obiceiurile laice ale locuitorilor. Bineînţeles, şi-au făcut şi mulţi prieteni în rîndul pionierilor din Roşia.

La ora cînd vă relatăm ştirile, în frumoasa staţiune montană **Stîna de Vale** îşi petrec vacanţa în tabără numeroşi pionieri iubitori ai schiului şi săniuşului. Zilnic, ei participă la cursuri de iniţiere în aceste sporturi ale anotimpului alb şi organizează amuzante jocuri pe zăpadă. O altă tabără pentru pionieri a fost organizată la **Barajul Leşu,** unde între 3 şi 9 ianuarie s-au aflat peste 120 de pionieri.

— Vă mulţumim şi vă urăm în continuare vacanţă plăcută!

E. POPA

UN ORĂŞEL CA DIN POVEŞTI

Ca un maraton zglobiu a demarat şi vacanţa copiilor care trăiesc în oraşul de pe malul Oltului – Rîmnicu Vîlcea. *Dar în acest oraş rectitorit aproape în întregime după legile arhitectonicii moderne, înţelepţii săi edili au avut grijă să păstreze în centrul lui acea „insulă” pitorească a urbei de odinioară – vestitul parc „Mircea cel Bătrîn”, suspendat parcă pe contraforturile unei vechi cetăţi. Aici, ca-n fiecare an, s-a reclădit într-un timp record, pentru a fi neapărat gata să-şi primească oaspeţii chiar la startul vacanţei de iarnă, un orăşel decupat ca din poveşti – orăşelul copiilor vîlceni. Şi tot aici, potrivit tradiţiei, un falnic brad coborît dinspre Munţii Coziei, pudrat cu chiciură şi împodobit cu betealǎ strălucitoare şi globuri multicolore, l-a aşteptat pe Moş Gerilă cu sacul său fabulos din care a împărţit o mulţime de daruri şi surprize copiilor strînşi horă în jurul său.*

Iarnă loviştească

...Mari pregătiri şi mari emoţii au precedat ediţia, putem spune jubiliară – fiindcă a fost cea de-a X-a – a „Festivalului iernii loviştene”. Se ştie cît e de pitoresc acest colţ de ţară, cunoscut sub numele de „Ţara Loviştei”, cîte comori de frumuseţe şi tradiţie folclorică s-au moştenit aici din generaţie în generaţie, comori ai căror demni păstrători se străduiesc a fi şi copiii. A fost o adevărată sărbătoare a dansului şi cîntecului loviştean, în zilele de 27 şi 28 decembrie, pe scena de la Perişani. S-au întrecut aici, în măiestrie şi talent, în a reda cît mai autentic specificul cîntecelor bătrîneşti, baladelor şi legendelor, al jocurilor populare şi obiceiurilor folclorice de iarnă, artiştii-oaspeţi din localităţile învecinate — Brezoi, Racoviţa, Cîineni, Voişoara - *şi, bineînţeles, artiştii-gazde din Perişani. Dar cum sporturile de iarnă au făcut şi ele parte din repertoriul acestui festival, echipajele reprezentative şi-au disputat cu fervoare şi veselie întîietatea. Motivul? S-au bucurat aici din belşug de materia primă specifică acestor îndrăgite competiţii: zăpada!*

Dar o întrecere cu şi mai mari averse de haz, de veselie a avut loc pe scena în aer liber a „Serbărilor zăpezii”, desfăşurate în fastuosul decor hibernal de la Voineasa. *Jocuri amuzante precum fuga în saci, turniruri spectaculoase şi... savuroase între cei mai curajoşi cavaleri ai... umorului, concursuri de isteţime şi de îndemînare, ştafete dificile şi trecerea unor obstacole, trageri la ţintă, partide parodiind felurite sporturi, costumaţii care de care mai nostime şi mai năstruşnice – într-un cuvînt numere de mare atracţie atît pentru spectatori cît şi pentru zeloşii pionieri concurenţi din* Horezu, Rm. Vîlcea, Călimăneşti, Brezoi, Voineasa *şi din alte localităţi ale judeţului Vîlcea.*

I. PIŢA

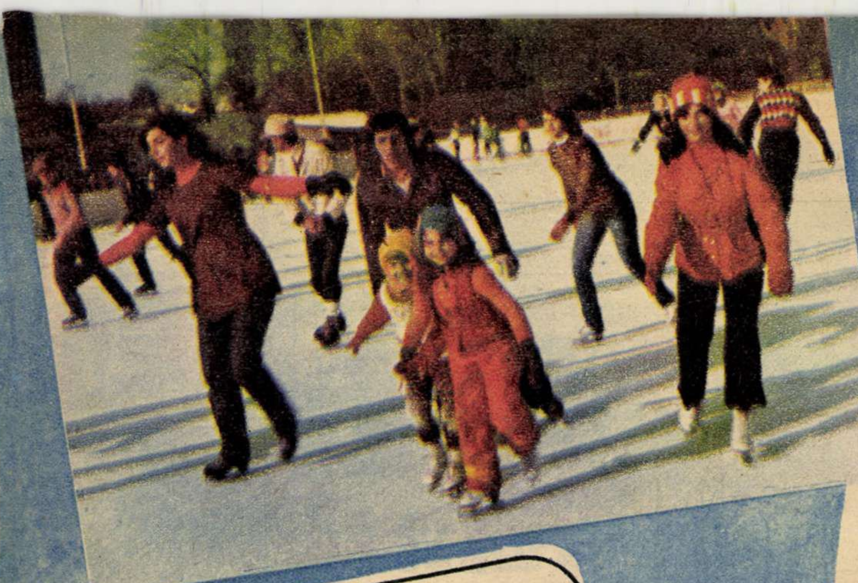

JURNAL DE VACANȚĂ

POVESTE DE IARNĂ

Şi-n basm acum e iarnă,
A nins şi-n vis puţin
Şi-au început să cearnă
Luceferi albi, din plin.

De lîngă fruntea lunii
Veni spre noi un mînz
Şi s-au jucat, spun unii,
Cu el, pînă la prînz.

În brazi şi pe izvoare
Mai ninge ca-n baladă
Cînd cerbi şi căprioare
Vin zborul să ni-l vadă.

Cu zurgălăi spre stele
Noi ridicăm colinde
Şi urcă printre ele
Chiar glasul ce ne-aprinde.

ION CRÎNGULEANU

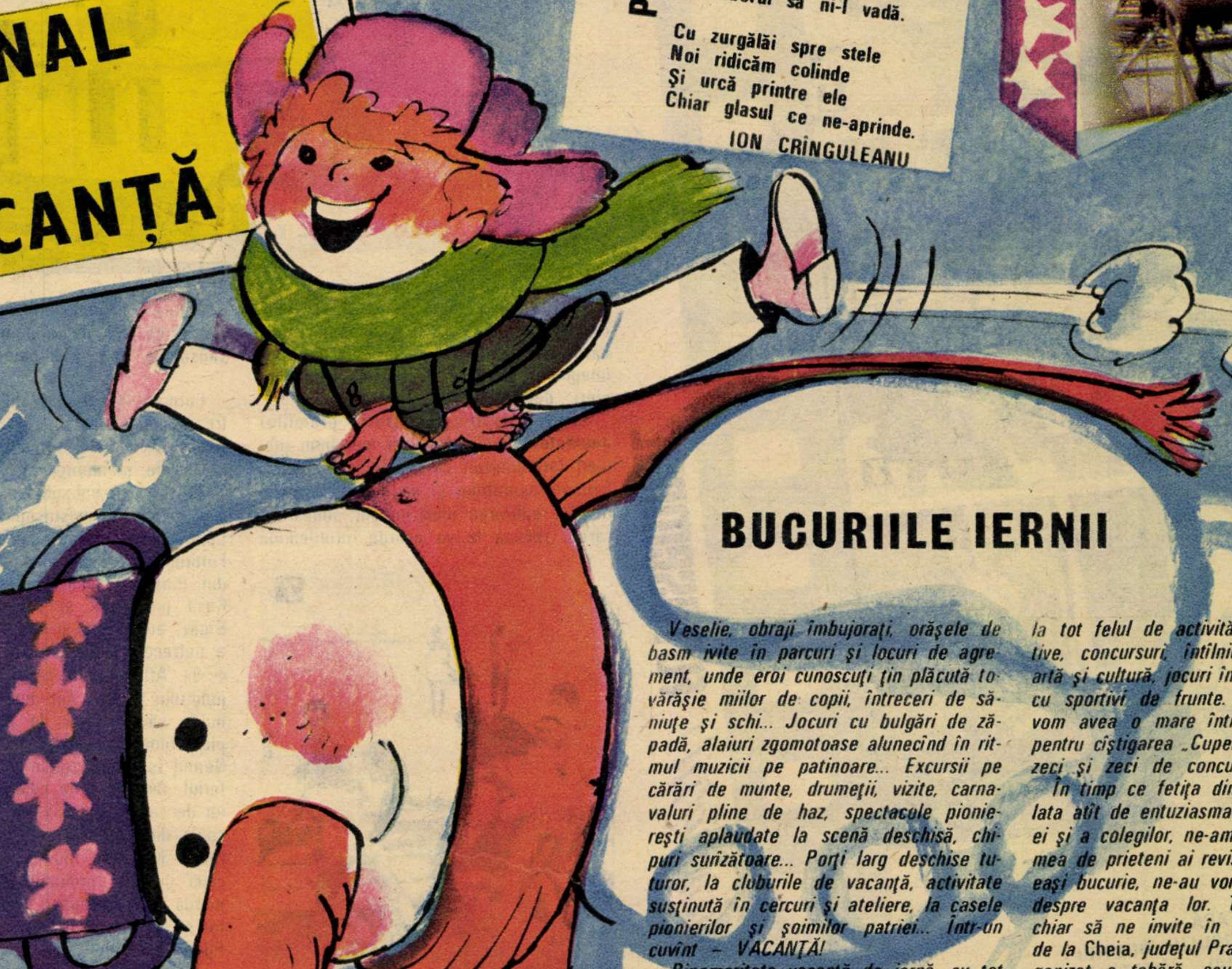

BUCURIILE IERNII

Veselie, obraji îmbujoraţi, orăşele de basm ivite în parcuri şi locuri de agrement, unde eroi cunoscuţi ţin plăcută tovărăşie miilor de copii, întreceri de săniuţe şi schi... Jocuri cu bulgări de zăpadă, alaiuri zgomotoase alunecînd în ritmul muzicii pe patinoare... Excursii pe cărări de munte, drumeţii, vizite, carnavaluri pline de haz, spectacole pioniereşti aplaudate la scenă deschisă, chipuri surîzătoare... Porţi larg deschise tuturor, la cluburile de vacanţă, activitate susţinută în cercuri şi ateliere, la casele pionierilor şi şoimilor patriei... Într-un cuvînt – VACANŢĂ!

Binemeritata vacanţă de iarnă, cu tot alaiul ei de bucurii, a poposit pretutindeni în oraşele şi satele ţării, oferind tuturor copiilor cadrul minunat al petrecerii plăcute şi folositoare a timpului liber.

Prin scrisori, telefoane, vizite la redacţie, copiii ne împărtăşesc bucuriile minunatei lor vacanţe.

Deunăzi, o fetiţă din Bucureşti ne invita să venim pe Strada Brădet, nr. 24.

– Aveţi vreo acţiune deosebită şi vreţi să ne faceţi o surpriză? am întrebat.

– Cum? Nu ştiţi? – s-a mirat ea. Acolo se află, de cîteva zile, noul sediu al Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Sectorul *4. Avem acolo şi un club de vacanţă minunat. În fiecare zi, de dimineaţa pînă spre lăsarea serii, o mulţime de copii din şcolile sectorului participă la tot felul de activităţi: întreceri sportive, concursuri, întîlniri cu oameni de artă şi cultură, jocuri în aer liber, întîlniri cu sportivi de frunte. Peste două zile vom avea o mare întrecere de săniuţe pentru cîştigarea „Cupei vacanţei". Vor fi zeci şi zeci de concurenţi.*

În timp ce fetiţa din Bucureşti ne relata atît de entuziasmată despre vacanţa ei şi a colegilor, ne-am amintit de mulţimea de prieteni ai revistei, care, cu aceeaşi bucurie, ne-au vorbit în aceste zile despre vacanţa lor. Tulcenii au ţinut chiar să ne invite în decorul de munte de la Cheia, *judeţul Prahova, unde au organizat o tabără, sau în excursiile pe care le vor face* la Focşani, Bucureşti şi Constanţa.

De pe meleagurile Maramureşului, copiii ne-au scris despre pitorescul festival de datini şi obiceiuri prezentat de curînd tocmai la Sighetu Marmaţiei. *Iar cei din sud-estul ţării, de la* Constanţa, *ne vorbesc despre galele de filme istorice, expoziţiile, spectacolele şi evocările istorice, întrecerile şi festivalurile sportive la care participă în aceste zile mii de pionieri şi şcolari.*

În oricare localitate ai poposi la această oră, vei fi înconjurat de copii veseli, cu obrajii îmbujoraţi, care te vor întîmpina bucuroşi de oaspeţi şi te vor invita, alături de ei, în universul minunat al copilăriei fericite.

E. ROŞCA

Foto: GRIGORE PREPELIŢĂ

FOTOSEMNAL

Fotoreporteri pionieri!

1

2

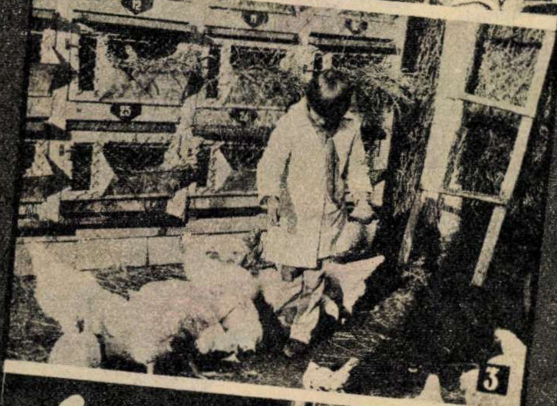
3

4

IATĂ,
PRIMA ETAPĂ
A CONCURSULUI NOSTRU
FOTOSEMNAL „CUTEZĂTORII"
S-A ÎNCHEIAT LA 31 DECEMBRIE 1983
ŞI VĂ ANUNŢĂM CĂ S-A BUCURAT
DE O LARGĂ PARTICIPARE,
IAR NUMĂRUL
CELOR CARE TRIMIT LUCRĂRI
CREŞTE
CU FIECARE ZI.

5

6

În cea de-a doua etapă a sa, concursul se anunţă ca o pasionantă întrecere care, datorită calităţii şi tematicii imaginilor trimise de foarte mulţi pionieri, devine foarte strînsă.

Care vor fi cîştigătorii premiilor anunţate? Bineînţeles, cei mai buni pionieri fotoreporteri care stăpînesc tehnica mînuirii aparatului şi se dovedesc inspiraţi în realizarea unor imagini sugestive, cărora revista le va acorda întotdeauna prioritate în publicare. **Aşadar, atenţie! Nu orice fel de imagine poate avea şansa de a fi publicată.**

Fotografiile trimise la concurs ilustrează generos larga arie de preocupări a pionierilor din detaşamente şi unităţi, de la casele pionierilor şi şoimilor patriei.

● Un plic voluminos, sosit cu cîteva zile înainte ca revista noastră să plece la tipar, a fost trimis din judeţul Neamţ. Fotoreporterii subredacţiei **„Petrodava"**, din Piatra Neamţ, şi colegii lor de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din **Bicaz**, au realizat o frumoasă fotocronică a petrecerii timpului liber (foto 1, 2, 3, 4, 5). Aflăm astfel că şi printre pionierii judeţului Neamţ sînt mulţi iubitori ai şahului, că formaţia de estradă a Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Piatra Neamţ îşi îmbogăţeşte permanent repertoriul, iar creşterea păsărilor şi a iepurilor de casă îi preocupă deopotrivă atît pe copiii din Piatra Neamţ cît şi pe cei din Bicaz. Ne pare rău că realizatorii celor cinci imagini, probabil cu gîndul să nu piardă prima etapă a concursului, au uitat să-şi scrie numele pe versoul fotografiilor. Aşteptăm!

7

8

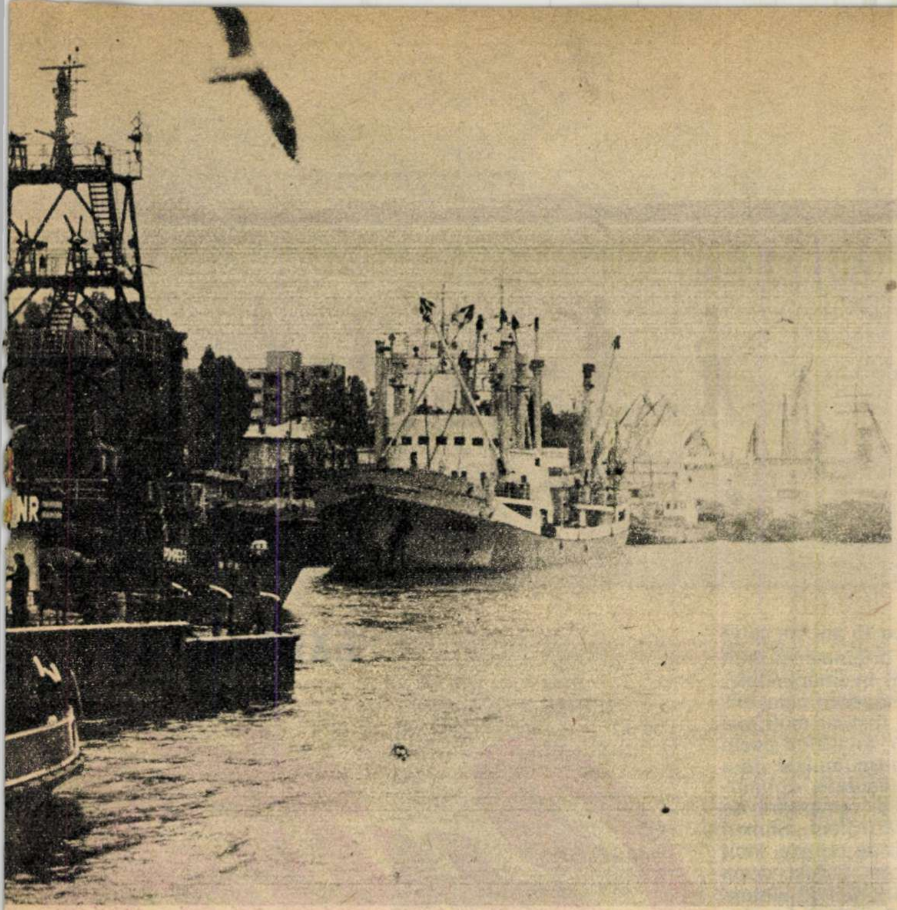

● **Liliana Haras**, membră a fotocineclubului de la Şcoala generală nr. 5, **Galaţi**, trimite la concurs un sugestiv **„Peisaj danubian"** (foto 6), pe care l-a realizat cu prilejul unei excursii de lucru. Încheiem acest periplu fotografic cu imaginea **„Amintire de la mare"**, realizată de **Richard Ţuşcă** din **Costeşti — Argeş**, care ne trimite cu gîndul la alte bucurii ale copilăriei, precum cele pe care ni le oferă marea cu valurile ei răcoroase (foto 7).

Şi acum, o intrebare pusă de pionierii **Laurenţiu Mareş** şi **Ionel Lungu din Rm. Sărat**: **„Ce păpuşă vă place?"** (foto 8). Ca membri ai cercului foto, de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din localitate, ei şi-au vizitat colegii de la cercul „Teatrul de păpuşi"—frecventat de peste 140 de copii. Cei doi autori ai imaginii ne informează că pionierii acestui cerc confecţionează şi mînuiesc păpuşile cu aceeaşi îndemînare.

În această vacanţă cu multă zăpadă, în timp ce multora le place să zburde în aer liber (foto 9), pasionaţii de carting se apleacă sîrguincios asupra aparatelor pe care le pregătesc pentru concurs. Pe cîţiva dintre aceşti pasionaţi avem prilejul să-i cunoaştem privind imaginea **„La şcoala de carting"** (foto 10), realizată de **Doina Iacob** din **Hunedoara**. Tot Doina a surprins şi această frumoasă secvenţă din basmul **„Albă ca Zăpada"** (foto 11), interpretat de un grup de artişti, şoimi ai patriei din oraşul ei.

● Intitulîndu-şi lucrarea **„Pace"** (foto 12), **Mihai Ungureanu** (clasa a VII-a), membru al cercului foto, **Casa pionierilor şi şoimilor patriei Sibiu**, încearcă şi reuşeşte să sugereze artistic gîndul care îl preocupă pe el, dar şi pe ceilalţi copii de vîrsta lui.

Tuturor participanţilor la concurs, ca şi cititorilor noştri, le urăm un călduros „La mulţi ani!" şi succese tot mai frumoase la învăţătură şi în activităţile pionereşti care îi pasionează. Totodată anunţăm că toţi participanţii la concurs, cărora li s-au publicat fotografii în revistă, vor primi diploma specială „Cutezătorii", urmînd ca ei să participe şi la etapele următoare ce se vor desfăşura pînă la Ziua Pionierilor.

9

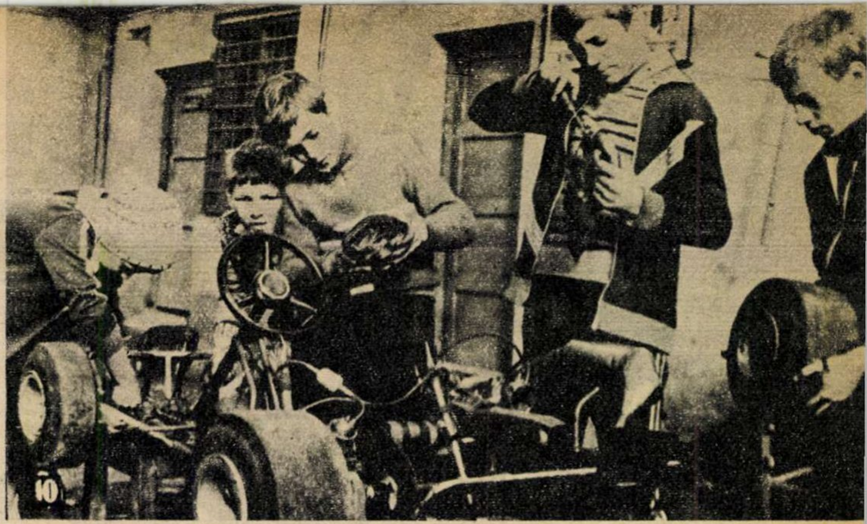

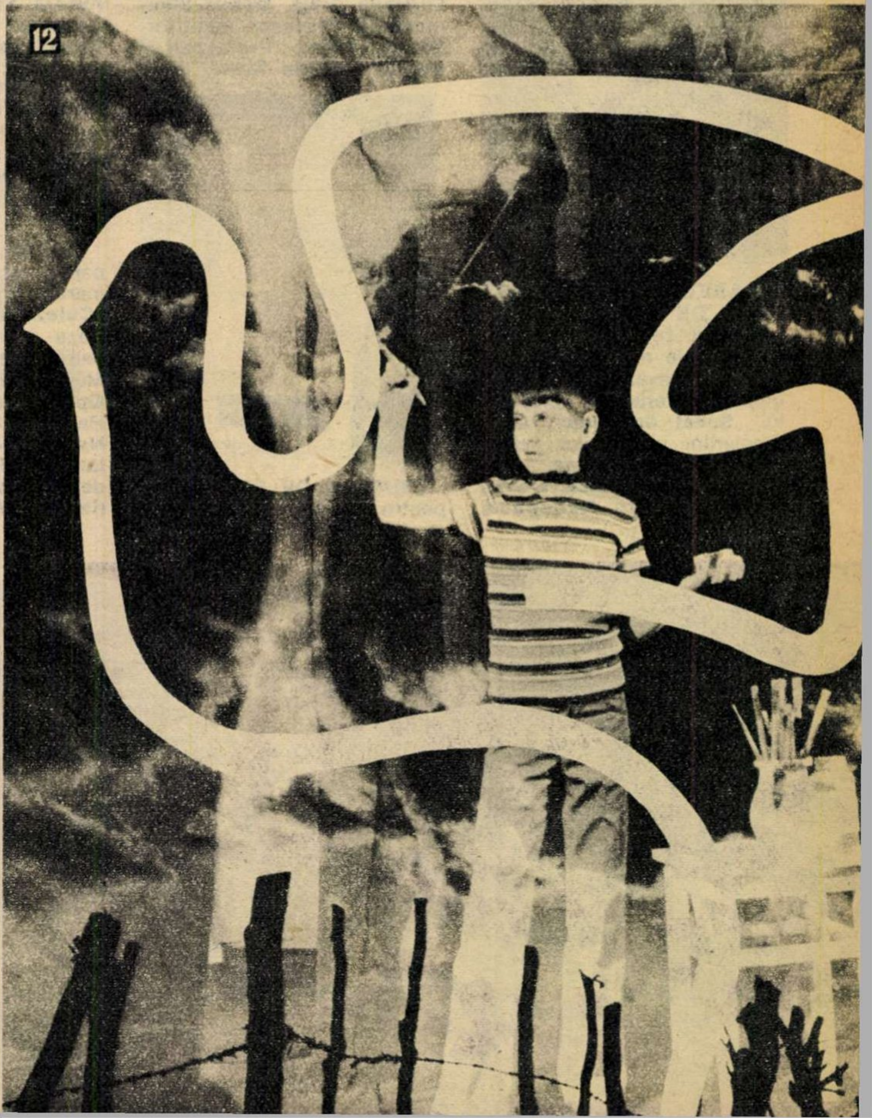

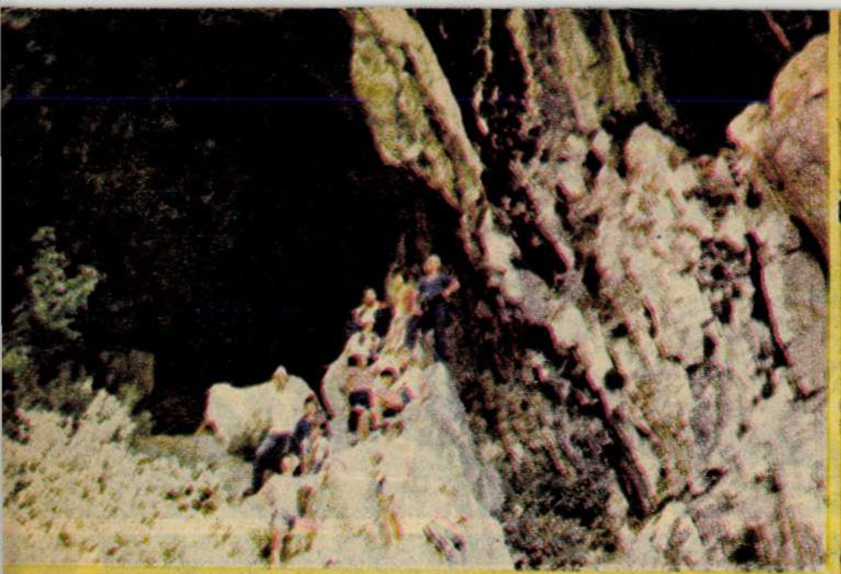

EXPEDIŢIILE

Cutezătorii

ŞCOALĂ A IUBIRII DE PATRIE

REZULTATELE CELEI DE-A XIV-A EDIŢII, 1983

Încă o ediţie — cea de-a XIV-a — a Expediţiilor „Cutezătorii", iniţiate, în urmă cu 15 ani, de catre revista noastră, a fost, recent, finalizată. Cum s-a prezentat acest ultim „act al originalei şi mult îndrăgitei acţiuni pionereşti de turism şi cercetare ştiinţifica"? Aprecierile sînt, în unanimitate, elogioase, această ediţie ridicîndu-se, din toate punctele de vedere, la un nivel superior celei anterioare. Astfel, în vara anului 1983, numărul participanţilor la acest concurs a fost cu mult mai mare decît la ediţia precedentă — aproximativ 2 500 de echipaje (faţă de 2 026), totalizînd peste 28 500 de expediţionari (faţă de 26 000). În acelaşi timp, pe baza experienţei acumulate de-a lungul anilor, de data aceasta expediţiile au fost mai bine organizate şi desfăşurate, obţinîndu-se rezultate remarcabile, cu o singură excepţie — în domeniul marcării şi remarcării de trasee turistice, unde nu s-a impus nici un echipaj, drept care pentru prima oară trofeul „Sfinxul Carpaţilor" n-a fost acordat. Atît de multe echipaje au realizat expediţii deosebit de reuşite, încît sarcina juriilor judeţene, dar mai ales a celui republican, n-a fost deloc uşoară. Totuşi, după aproape două luni de intensă activitate, în momentul de faţă (mai devreme decît oricînd!) sîntem în măsură să vi-i comunicăm pe noii „campioni" ai Expediţiilor „Cutezătorii". Iată lista lor şi a tradiţionalelor trofee, distincţii şi premii care le-au fost acordate:

MARELE TROFEU „BUSOLA DE AUR" — pentru cea mai reuşită expediţie, pentru cele mai complexe şi valoroase investigaţii şi culegeri de materiale — echipajului **„Sunet de tulnic"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Brad, jud. Hunedoara, compus din: **Dan Stoica, Dorina Indrei, Horaţiu Nedopaca, Gabriel Stănescu, Diana Picilişan, Florin Coşoveanu, Mirel Farcaş, Romeo Casian, Zenovia Onofras, Alin Palcu, Luminiţa Draia, Marius Siminiceanu.** Profesor însoţitor: **Ştefan Palcu.** Profesor-comandant: **Marin Stan.**

„BUSOLA DE ARGINT" — pentru locul doi la secţiunea marelui trofeu — echipajului **„Hercules '83"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Cisnădie, jud. Sibiu, compus din: **Aurora Fruntelată, Manuela Henning, Daniela Sibinovici, Franciska Herbert, Rodica Dezrobitu, Meidi Schob, Bernhard Sill, Adrian Galaţă, Siegfried Werder, Cătălin Matei,** Doina Ghirărtrau, Inge **Billes.** Profesor însoţitor: **Nicolae Matei.** Profesor-comandant: **Dan Cimpeanu.**

„BUSOLA DE BRONZ" — pentru locul trei la secţiunea marelui trofeu — echipajului **„Cutezătorii cotelor înalte"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Tîrgu Mureş, judeţul Mureş, compus din: **Dorin Oprea, Béla Fazakas, Péter Hartman, Sorin Florea, Daniel Necula, Valentin Dobrescu, Luminiţa Fabian, Petru Săbădeanu, Florin Ardeleanu, Maria Moldovan, Romeo Kulcsár, Călin Tomuleţ, Adrian Huminic, Mircea Timar, Călin Nemeş, Daniela Simionescu, Laura Constantinescu.** Profesori-însoţitori: **Mioara Brînduşa Scridon** şi **Zoe Andonie.** Profesor-comandant: **Erich Opferman.**

TROFEE

• **„CHEMAREA MUNŢILOR"** — pentru cea mai reuşită expediţie ce şi-a propus cunoaşterea şi ocrotirea naturii patriei — echipajului **„Vulturii 3"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Sadu, jud. Gorj, compus din: **Cristian Cimpu, Inna Lupulescu, Ana-Lucia Pănoiu, Adrian Marciuc, Raluca Predescu, Linu Puşcaşu, Cristian Niculescu, Claudiu Borcan, Viorel Mezdrea, Tudor Ciulică, Cristian Paliţă, Marcel Aiboiu.** Profesor-comandant: **Ecaterina Lupulescu.**

• **„CUTEZĂTORII"** — pentru dîrzenie şi curaj în învingerea greutăţilor şi dificultăţilor întîlnite pe traseu — echipajului **„Bujorul de munte"**, Şcoala generală nr. 115, Sector 4, Bucureşti, compus din: **Simona Gheorghe, Narcis Preda, I. Stănescu, M. Piţigoiu, L. Moldovan, A. Hăncean, Ani Boji, M. Ciobanu, S. Mititelu, G. Marinescu.** Profesor-comandant: **Gabriel Silvăşanu.**

• **„SCUTUL DACIC„** — pentru cercetări deosebite cu profil istoric — echipajului **„Oituz"**, Şcoala generală nr. 5, Gheorghe Gheorghiu-Dej, jud. Bacău, compus din: **Laura Mureşan, Bogdan Ştirbei, Costin Botez, Ramona Bejenaru, Cristina Plăcintaru, Ovidiu Radu, Florin Şoucaliuc, Mihaela Mihai, Cozmin Comănici, Sorin Călin, Daniela Uţă, Vincenţu Roşu.** Profesor-comandant: **Gh. Mocanu.**

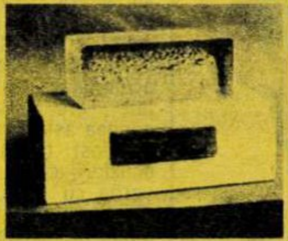

• **„CASETA DE CRISTAL"** — pentru cele mai valoroase colecţii şi studii geografice şi geologice — echipajului **„Terra' 83"**, Şcoala generală nr. 6, Timişoara, jud. Timiş, compus din: **Marius Lasac, Teodora Halacescu, Camelia Lung, Ovidiu Gherman, Camelia Farcaş, Lucian Boieşan, Carmen Boriodan, Gheorghe Aslău, Melita Kleckner, Tiberiu Păucean, Simona Marusceac, Diana Marinca, Rodica Simu, Ciprian Stoica, Camelia Tat.** Profesor-însoţitor: **Emil Găurean.** Profesor-comandant: **Nicolae Grimacovschi.**

• **„MIORIŢA"** — pentru cele mai valoroase colecţii şi studii de etnografie şi folclor — echipajului **„Floarea pădurenească"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Deva, jud. Hunedoara, compus din: **Liliana Guligă, Cristina Popa, Eva Diriczi, Camelia Ciobanu, Corina Crişan, Anamaria Vaida, Gabriela Borsai, Simona Porumb, Ioana Todoşin, Livia Biriş, Liliana Bodea, Geanina Kopandi.** Profesor-însoţitor: **Amalia Pascu.** Profesor-comandant: **Viorica Ancaş.**

• **„EGRETA DE FILDEŞ"** — pentru cea mai reuşită expediţie în Delta Dunării sau pe rîuri — echipajului **„Nufărul"**, Şcoala generală Dăbîca, judeţul Cluj, compus din: **Ma-**

(Continuare în pag. 17)

Frumuseţea unei zile

Schiţă de **GICA IUTEŞ**

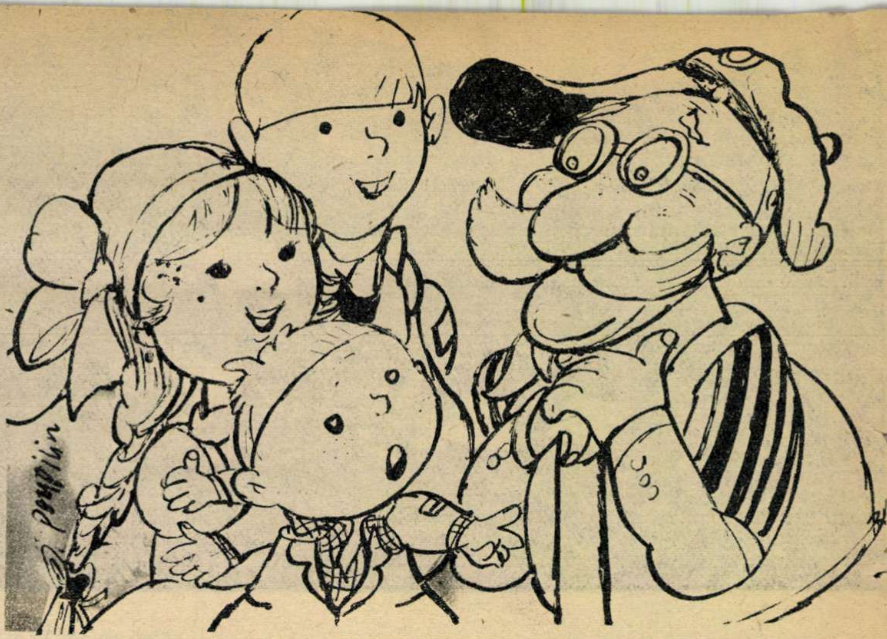

Eu, care n-am fraţi şi surori mai mici, nici nepoţi, am putut să-mi dau seama pînă la urmă că, dacă nu ştii să te porţi faţă de cei mici, eşti pierdut. Cuvîntul tău nu mai valorează nici cît o ceapă degerată. Tot secretul şi frumuseţea unei zile de şcoală este să-i consideri şi pe ei egali cu tine. Ceea ce ei n-au voie să facă, îţi este interzis şi ţie cu desăvîrşire... Lor să nu le spui una şi tu să faci alta... Trebuie să le cîştigi încrederea, să-i convingi că în unele situaţii nu te poţi lipsi de ajutorul lor. Toate astea le-am constatat, nu mult după ce-am înfiinţat „Comisia pentru combaterea risipei şi educarea în spirit gospodăresc". În cadrul comisiei există şi o secţie culturală din care fac şi eu parte. Culturalul are sarcina de a explica omului cu argumente convingătoare şi ştiinţifice ce înseamnă concret spirit gospodăresc, risipă, indiferenţă în faţa unui bec uitat aprins în miezul zilei, a unui robinet lăsat să curgă fără rost. Avem apoi şi o secţie tehnică despre care Arhimededoi a spus că este foarte, foarte importantă deoarece trebuie să rezolve imediat la faţa locului diferite cazuri, mai bine zis necazuri... Cînd e vorba de un bucluc mai mare avem nevoie de ajutorul tovarăşului profesor maistru de atelier, cum s-a întîmplat, de pildă, cînd Pompilică Sîrbovan şi Baicu dintr-a cincea B au stricat bunătate de broască de la camera hărţilor. Zîna s-a dus cu ei să aducă nişte hărţi mai vechi care trebuiau reparate. În timp ce ea căuta hărţile, deştepţii ăia doi s-au apucat s-o încuie înăuntru şi să-i pretindă apoi să strige de trei ori cucurigu, ca să-i dea drumul. Dar Zîna în loc să strige cucurigu, a deschis ferăstruica dinspre curte şi-a început să-l cheme în ajutor pe Moş Vasile, portarul şcolii.

Atunci Pompilică s-a grăbit să descuie uşa, dar n-a mai putut!

– Dă-te la o parte, nepriceputule, să deschid eu, i-a zis Baicu. Şi cum a pus mîna pe cheie, cheia a făcut pîc! şi ca o surcică s-a rupt în două: o bucată a rămas în mîna lui, alta în broască. Au început să se certe, tu eşti vinovat, ba tu, în timp ce Zîna plîngea de ciudă îndărătul uşii.

– Nu-ţi fie frică! o ruga Pompilică.

– Mie să-mi fie frică? Ţie să-ţi fie!

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

Cei cinci şi COMOARA

TUDOR NEGOIŢĂ

9

Ne apropiem de poarta vilei, mergînd pe lîngă gardul înalt făcut din zid vopsit frumos în alb. Printre zăbrelele de fier ale porţii, la fel de înaltă şi ea, cercetăm acum mai cu atenţie casa, o construcţie de toată frumuseţea, tot albă, cu ferestrele apărate de lucrături în fier forjat vopsite în negru. Dă o impresie de ordine şi curăţenie perfectă. Grădina din faţă e şi ea îngrijită, în spatele vilei se vede însă o adevărată pădure, nuci cred cei mai mulţi. Storurile la ferestre sînt lăsate. Toate sînt lăsate, parcă nimeni nu ar fi acasă. Asta poate şi somnolenţa din jur, umbra şi foşnetul abia auzit al ramurilor de nuc îmi creează o senzaţie de mister. Ce-o fi făcînd de fapt proprietarul acestei vile, cum de umblă mai tot timpul prin ţară, cînd are aşa o casă? O fi geolog?

Sandu ia iniţiativa, adică apasă pe butonul soneriei din zid. Nu se constată nici o mişcare în casă, văru-meu zgîlţîie atunci poarta de fier şi reacţia de data aceasta se produce instantaneu, un dulău la fel de mare ca Sultan, dar lăţos, năvăleşte spre poartă hămăind.

– Ce javră! zice Sandu, deşi cîinele nu-i javră deloc, are un cap mare şi piept zdravăn, blana ceva mai închisă la culoare ca a lui Sultan.

– Culcat! Stai acolo! se întoarce Sandu spre cîinele lui care, auzind hămăiturile, se ridicase în picioare gata să ne vină în ajutor. Şi Sultan se culcă cuminte la loc, ceea ce îl face pe Sandu să remarce:

– Diferenţa dintre un cîine inteligent şi bine educat şi-o potaie cred că e evidentă!

– Lupu' potaie!? auzim un glas. Taci, Lupu, taci!

Cîinele nu e de rasă lup, deşi îl cheamă Lupu, dar tace, de poartă se apropie cu o minge în mînă cel care nu poate fi decît Trică, adică un băiat de vîrsta noastră, cam deşirat, cu ciuf cînepiu zburlit şi ochi decoloraţi. E îmbrăcat doar într-un şort şi-n maieu, în picioarele goale.

– Ia te uită! se miră Trică uitîndu-se la grupul nostru. Dar Pavel unde e? Ori voi sînteţi delegaţia trimisă de el? Ei, păi în cazul acesta, băieţaş, se adresează Trică lui Sandu, o delegaţie trebuie să fie politicoasă, nu să insulte! Ai greşit, o să mărim preţul! Voiam să vă las mingea la doi poli, acum, dacă l-aţi făcut pe Lupu „potaie", urc la trei. Ca să cumpăraţi mingea asta, presupun,aţi venit, adică aţi fost trimişi de mormolocul cu ochelari care nu vrea să stea de vorbă cu mine, aşa-i?

– Cum „s-o cumpărăm"?! se supără Dana. Ce, mingea pe care-o ţii în braţe e a ta?

– Dar a cui?

– A lui Pavel, cum ştii foarte bine! zice ţîfnos Sandu.

– Pavel? Ia să vedem! face Trică. Pavel, Pavel, nu, pe minge nu scrie Pavel nicăieri. Am găsit-o în curtea noastră, nu a lui Pavel, înseamnă că nu-i a lui Pavel. Aşa că, dacă vrea mingea, trebuie să plătească ochelaristul, mergeţi şi spuneţi-i asta, stimată delegaţie, şi mai spuneţi-i că vreau să tratez direct cu el. Vrea, bine, nu vrea,şi mai bine, de-o minge eu şi Lupu avem nevoie. Cu asta pa şi la revedere!

– Ia ascultă, mă! face Sandu pornit. Mingea aia pe care ai găsit-o în curtea voastră doar n-a picat din cer!

– Parcă poţi să ştii?! rîde Trică.

– E clar! încheie Sandu. V-am spus eu? Asta-i Trică! Sultan! Sultan, vino aici! strigă el şi cîinele o porneşte în goană spre noi, dar cînd ajunge lîngă poartă, îşi apropie botul printre zăbrele de cel al lui Lupu şi-ncep să dea din coadă amîndoi, neînţelegînd conflictul diplomatic pe care ar urma să-l rezolve.

– Cee?! rămîne Sandu uimit ca şi Trică şi dă să-l asmută pe Sultan, eu îl opresc însă imediat:

– Sandule, Trică, mi se pare că patrupezii ăştia sînt mai deştepţi decît noi.

– Aşa-i! Chiar aşa! mă secondează şi Geta, iar Dana adaugă:

– Vorba dirigintei noastre, ne mai mirăm c-au fost atîtea războaie pe glob, dacă voi sînteţi gata să vă luaţi de ciuf ori să puneţi, şi mai rău, cîinii, să se bată în locul vostru pentru o minge! În loc să discutaţi ca nişte fiinţe înzestrate cu raţiune ce sînteţi!

Fiinţa înzestrată cu raţiune care e văru-meu se strîmbă:

– Păi, eu sînt de vină, botanisto?! El e!

– Eu... eu am făcut o propunere! o lasă mai moale Trică. Putem să ne tocmim, dacă vreţi, dar dacă Pavel îşi ţine ochelarii pe sus şi nu vrea să stea de vorbă cu mine, nu vă dau mingea şi gata!

– Trică, reiau eu, văd că eşti un băiat deştept, aşa că o să ne-nţelegem şi-o să-l aducem şi pe Pavel aici.

– Ei, păi dacă mă iei aşa, stimabile, rîde Trică, se schimbă treaba.

– Eu sînt Radu. El e Sandu, vărul meu, ele sînt Dana şi Geta, fac repede prezentările.

– Şi eu Mihăiţă! spune Mihăiţă pe care-l uitasem iarăşi..

– Asta-i altă vorbă! se amuză Trică. Aşa trebuia să începeţi, onorată delegaţie! Uite, ca semn de bune intenţii, ziceam trei poli, las la 50 de lei mingea, ieftin ca braga.

– Ba n-o să-ţi dau 50 de lei, o să vină tăticu şi... vrea el de mult să vorbească cu domnul Pleşa! auzim în spate vocea lui Pavel, care a venit mai aproape, dar s-a oprit la vreo 5 metri în spatele nostru.

– Ha! Poate să vrea tăticu-tu mult şi bine să vorbească. Mai întîi că domnul Pleşa nu-i acasă! începe Trică stîrnit de intervenţia lui Pavel.

– Pleşa îl cheamă pe stăpînul vilei?

Aşa a ajuns o broască nou-nouţă la atelier...

Oricum, comisia noastră funcţionează destul de bine după aprecierea lui Arhimededoi. „Rezultatele se pot vedea cu ochiul liber!"

În fiecare recreaţie mare pornim în control de la noi la etajul doi pînă jos la parter, unde sînt cei mici. Trecem din clasă în clasă, pe coridor, la spălătorie, pînă în curte, unde Moş Vasile are necazuri grele.

Sprijinit în coada măturoiului de nuiele, îşi mai netezeşte o dată mustăţile zburlite şi continuă o discuţie cît se poate de interesantă cu şoimul Ionel Chiţu:

– Şi cum a căzut?

– A făcut o dată buum! şi a căzut.

– A făcut o dată buum şi a căzut? mormăie Moş Vasile şi foarte neîncrezător se uită fix la Ionel Chiţu. Cum să cadă aşa singurel? Cine este elevul de serviciu?

– Eu sînt! Dar m-am mirat şi eu. Zău! A căzut singur, singurel, cu palton cu tot.

– A căzut după ce-am sunat de recreaţie ori înainte?

– Acuşica a căzut!

– Hm, mi se pare mie că mătăluţă eşti dintr-a doua A şi, dacă nu mă înşel, chiar ieri, aţi stricat bunătate de perete.

În calitatea ei de preşedintă a comisiei şi de soră mai mare, cînd aude de peretele stricat, Adina ia foc într-o secundă.

– Cum aţi stricat peretele, pot să aflu şi eu?

– Ce te amesteci tu? Eu vorbeam cu Moş Vasile! i-o trînteşte Ionel aşa, pe negîndite.

Adina cît este ea de Adina, rămîne pur şi simplu descumpănită. O clipă numai pentru că se repede direct spre una din urechile lui Ionel.

Dar Moş Vasile intervine prompt în aşa fel încît măturoiul lui de nuiele devine pentru Adina obstacol şi pavăză pentru Ionel.

Se apucă să măture lin hîrtiile şi hîrtiuţele, cotoare de mere şi capace de cico. Şi tot atît de lin se interesează:

– Mi se pare că sînteţi „Comisia", nu? Ia să faceţi rost de nişte ghips pentru perete şi ia poftiţi de vă uitaţi colo.

Ne uităm şi ce vedem?

O veveriţă dintr-a-ntîia se dădea huţa atîrnată de clanţa uşii de la intrarea principală; altele două aşteptau la rînd.

Pornim într-acolo cu pas alergător, dar veveriţele, pînă să ajungem la faţa locului, ne-au zărit şi ia-le de unde nu-s.

Aurel Grasu ne iese în cale şi ne anunţă supărat:

– Mai bine v-aţi duce la etajul unu! Cei dintr-a cincea se stropesc cu apă!

Trei rădăcini, o singură columnă

Unirea ai visat-o tu, Mihai.
Dar tot ce-ai reuşit să dai,
Plătit-ai scump cu viaţa-ţi minunată,
În lupte grele încercată.

Apoi un Cuza mult dorit.
Iubit nespus de cei fără de pată,
Şi chiar de ei statornic sprijinit —
Făcu din două ţări aceeaşi soartă.

Şi-apoi în prag de iarnă argintie
S-a împlinit frumoasa Românie,
Cu două ţări de-aceeaşi soartă
Unind o altă minunată vatră.

Era voinţa-ntregului popor
Ce-l stăpînea ca un fierbinte dor,
Să-şi vadă patria unită,
Trei rădăcini —
O singură columnă infinită.

Oana—Elena Turbatu,
cl. a VI-a A,
Şc. gen. nr. 19, Bucureşti

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

vrea să ştie Dana.

- Nu-i treaba voastră! sare Trică.

- Vila e foarte frumoasă! încerc eu să temperez atmosfera. Să ştii că am admirat-o toţi.

- Aşa e? se bucură Trică. Ehe! Să vezi înăuntru ce grozavă e! N-ai intrat de cînd eşti într-o asemenea casă! Nu crezi?

- Ba da, ba da, zic eu, mă gîndeam numai, şi tata e inginer, dar o vilă ca asta, ce-i drept, nu avem.

- Şi ce te lauzi aşa cu vila domnului Pleşa?! sare iar, total fără tact, Pavel. Ce-i vila ta, Trică? Tu eşti băiat de alergătură! Îi cari sifoanele domnului Pleşa asta, faci!

- Fac ce vreau! spumegă subit Trică, de parcă ar fi o sticlă cu Pepsi. Aşa să ştiţi! Domnul Pleşa... unchiu-meu adică, se corectează Trică.

- Ha, unchi! rîde Pavel. Aiurea!

- Ba unchiul meu! Mă învaţă tot felul de lucruri, aşa să ştii, de-aia stau aici!

- Te învaţă, de pildă, cum să-i speli maşina! nu se lasă Pavel.

- Asta pentru că vreau! ţipă întărîtat Trică aruncînd mingea undeva în spatele lui. Auzi?! Şi de ce să nu vreau? Îi spăl maşina şi mă plăteşte. Da, îmi plăteşte cu bani gheaţă tot ce fac! Să vedeţi ce laborator mi-am făcut cu banii strînşi! Ha, nici nu visaţi voi!

Aici descopăr dintr-o dată „o rază de lumină în borcanul cu dileme", cum i-ar zice Sandu. Înţeleg dintr-o dată de ce stă Trică aici, de ce-a fugit de la şcoală, de ce îi cară sifoanele, îi spală maşina şi cine mai ştie cîte o fi făcînd pentru acest „unchi", care precis nu-i e unchi. Laboratorul! Asta trebuie să fie viaţa adevărată a acestui „derbedeu" Trică, aşa cum aeromodelele sînt totul pentru mine ori antrenamentele de judo pentru Sandu, ori ierbarele pentru Dana şi Geta.

- Ce fel de laborator ai? mă interesez curios.

- Radio! Momentan am nevoie de-un condensator de 40.

- Ce 40?

- De lei! explică Trică. Daţi 40 de lei, c-atît îmi trebuie, aveţi mingea. Nu daţi, o duc la Consignaţia. Reţine, Radule, că am mai scăzut 10 lei, deşi ochelaristul ăsta ar merita supliment un pumn în nas, trebuie să recunoşti!

- Uite, eu ţi-aş da 40 de lei, spun.

Dar Sandu se indignează:

- Poftiiim?! Să-i dai bani pe o minge care...

Îi fac semn cu mîna să tacă şi continui:

- Ţi-aş da, dar nu cred că ai un laborator radio.

- Ce vorbeşti?! face Trică. Află că am un laborator cum n-ai văzut în viaţa ta!

- Nu te cred. Nu cred că pentru laborator şi condensator vrei...

- Nuu?!

- Nu, zic eu hotărît.

- Biiine! zice deodată Trică. Atunci, dacă ai curaj, vino să-l vezi! Vino cu mine, adaugă el şi deschide poarta. Dar numai tu vii!

- Sper că nu ai de gînd să te duci, Radule!? aud vocea lui Sandu.

- De ce nu? întreb eu, pentru că de fapt asta am şi urmărit, să vorbesc cu Trică între patru ochi.

- Nici să nu te gîndeşti! intervine iarăşi fără tact Pavel. Cum ai să treci dincolo, încuie poarta şi pune dulăul pe tine!

- Eu?! sare ca ars Trică. Asta poate ai face-o tu, ochelarist prăpădit! Uite, Lupu are să stea lîngă minge. Lupu, acolo! Păzeşti mingea! Aşa! Cuminte!

La fel ca Sultan, Lupu se culcă imediat lîngă peretele vilei, alături de minge, Sandu strîmbă din nas, nemulţumit că „javra ciobănească" e la fel de ascultătoare ca şi cîinele lui „alsacian pur sînge", Trică se întoarce spre mine şi întreabă:

- Vii sau ţi-e frică, Răducule?

- Vin! spun eu decis.

- Vin şi eu, zice deodată Dana. Bineînţeles, dacă ai curaj să mă primeşti, îi întoarce ea vorba lui Trică.

- Vaai, Dana, nu se poate! auzim în spate vocea Getei.

- Adică de ce să nu se poată? Mă interesează şi pe mine un laborator radio, că am şi eu unul acasă.

- Ai? Ai şi tu?! nu-i vine lui Trică să creadă.

- Închipuie-ţi!

- Bine, vii atunci! acceptă Trică. Asta îmi cam strică socotelile, aş fi preferat să fiu singur cu Trică, dar n-am încotro, aşa că spun:

- Păi să mergem!

(Va urma)

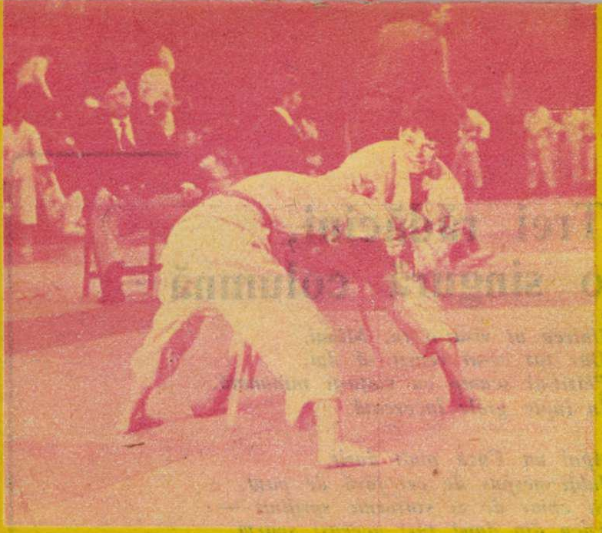

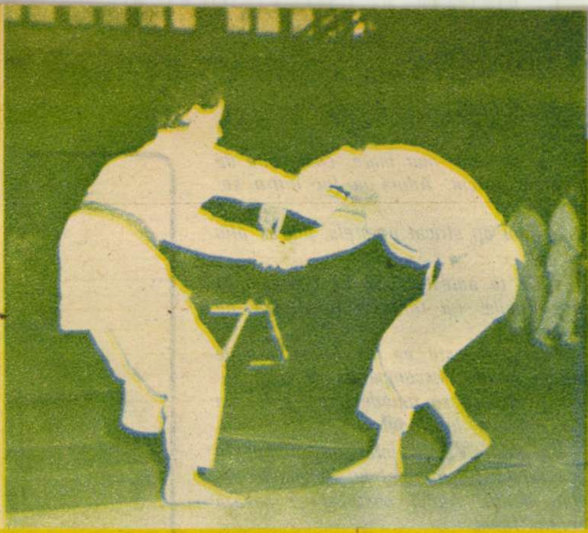

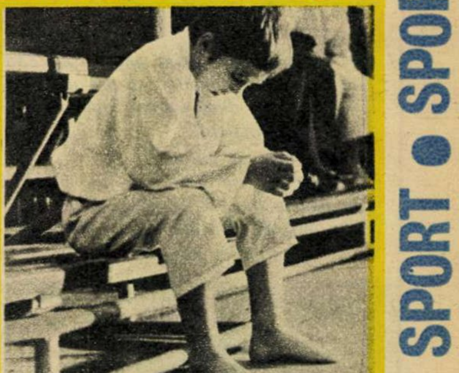

PIONIERI ÎN ÎNTRECERILE „DACIADEI”

JUDO

CEA DE-A IV-A EDIŢIE A FESTIVALULUI PIONIERESC DE JUDO ŞI-A DESEMNAT CAMPIONII

Au fost două zile — 23 şi 24 decembrie 1983 — în care, în calitate de spectator — printre mulţi alţii — aflat în marea şi frumoasa sală din Floreasca, am avut prilejul să mă conving, încă o dată, că judo-ul, sportul acesta, despre care, cu vreo 20 de ani în urmă, doar cîţiva entuziaşti îţi puteau spune cîte ceva, are acum rădăcini puternice şi viguroase, adînc înfipte în „ogorul” mişcării sportive din ţara noastră. Nu poţi să nu tragi o asemenea concluzie cînd vezi, aşa cum am văzut eu în aceste două zile, cîteva sute de pionieri din toată ţara (mai precis, 412, din 25 de judeţe, plus municipiul Bucureşti), sportivi între 9 şi 12 ani, adunaţi aici sub egida Festivalului pionieresc de judo, practicînd acest sport nu numai cu pasiune şi ardoare, ci şi cu surprinzătoare pricepere pentru vîrsta lor. Dar şi mai mult îţi întăreşte această convingere faptul că judo-ul nu e numai „apanajul” copiilor de la oraşe, ci că el a „prins” şi este practicat în prezent şi la sate. Din delegaţia de 15 judoca a judeţului Suceava, prezentă la această ediţie a festivalului, 5 copii sînt din comuna Arbore. Cum de-au ajuns ei să descifreze tainele destul de ascunse ale acestui sport... exotic? Datorită muncitorului Vasile Pahonie. Fiind, cu vreo 14 ani în urmă, elev la o şcoală profesională din Bucureşti, Vasile Pahonie a practicat judo-ul la „Dinamo”. N-a avut nici timp, nici posibilităţi să se afirme, în schimb, întors în satul lui natal, s-a gîndit să-şi transmită această pasiune sportivă băieţilor de aici. Drept care a înfiinţat, cu resurse locale şi cu sprijinul conducerii Şcolii generale nr. 1 din această localitate, un cerc de judo. Cercul respectiv funcţionează într-o sală de clasă, cu saltele primite în dar de la clubul de lupte din Rădăuţi, iar cei 30 de copii se antrenează de la orele 18,30 în sus (cînd antrenorul soseşte de la lucru). Deci, în condiţii nu prea grozave. Şi totuşi doi dintre aceşti copii au avut, la această ediţie a festivalului, o evoluţie meritorie, unul — Mircea Costache (9 ani, 26,5 kg) — cucerind medalia de aur, iar Gheorghe Chiteală (10 ani, 45 kg) pe cea de bronz, după o luptă spectaculoasă în care Gheorghiţă a pus toată priceperea şi energia de care a fost în stare pentru a-şi învinge adversarii...

Pe cele două mari saltele, care ocupă aproape întreaga suprafaţă a sălii, meciurile, de cîte 3 minute fiecare, se desfăşoară în paralel şi non-stop. La oricare te-ai uita, asupra oricăruia dintre ele ţi-ai concentra privirile, ai prilejul să asişti la un impresionant spectacol: încleştare aprigă, totală, utilizarea tuturor procedeelor tehnice cu denumiri originale, în japoneză (**uchi-mata, tamoe-nage, kansetzu** şi multe altele), rapide şi neaşteptate răsturnări de situaţii. De obicei, lupta durează pînă la sunetul gongului, dar uneori se întîmplă să se termine şi în cîteva secunde. Atunci cînd în arenă pătrund tehnicieni de înaltă clasă, de pildă, Nicolae Savu, de la Clubul sportiv şcolar „Pionierul” din Năsăud, judeţul Bistriţa. Deşi n-are decît 10 ani, Niculăiţă se dovedeşte atît de talentat şi de priceput într-ale judo-ului, încît doar ce pune mîna pe kimonoul adversarului şi acesta nici n-are timp să realizeze ce se întîmplă cu el şi se şi trezeşte la pămînt, cu amîndoi umerii fixaţi pe saltea, meciul terminîndu-se prin **ippon**, adică înainte de limită.

Pînă la urmă, după două zile de întreceri, timp în care fiecare dintre cei peste 400 de copii au apărut de cel puţin3 ori pe saltea (cei mai buni chiar şi de 5—6 ori), locurile întîi şi titlul de campioni ai celei de a IV-a ediţii a Festivalului pionieresc de judo au fost cucerite de următorii participanţi:

Copii II (9—10 ani) — **Mircea Costache**, Suceava (26,5 kg); **Nicolae Savu**, Năsăud, Bistriţa (29 kg), **Păulescu Eduard**, „Voinicelul”, Bucureşti (32,5 kg), **Romeo Matuşca**, „Voinicelul”, Bucureşti (35 kg), **Sorin Ticu**, Rîmnicu Sărat, Buzău (40 kg), **Dumitru Gorgonaru**, Slatina, Olt (45 kg) şi **Ion Strîmbeanu**, „Voinicelul”, Bucureşti (45 kg.)

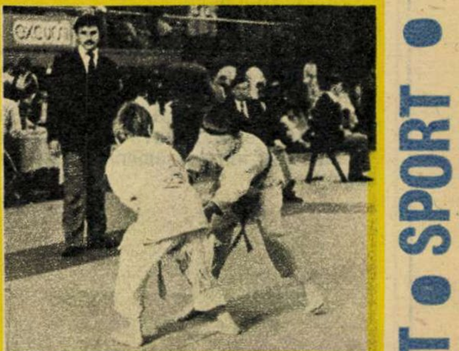

Copii I (11—12 ani): **Dorin Dobrescu**, Calafat, Dolj (30 kg), **Liviu Păulescu**, „Voinicelul”, Bucureşti (33 kg), **Radu Ghimpu**, Bacău (36 kg), **Daniel Iovănescu**, „Voinicelul”, Bucureşti (40 kg), **Bogdan Marin**, „Voinicelul”, Bucureşti (45 kg), **Adrian Oros**, Lugoj, Timişoara (52 kg) şi **Mihai Malinovschi**, Suceava (+52 kg).

După cum se vede, „Voinicelul” Bucureşti (Casa pionierilor şi şoimilor patriei din sectorul3) a cucerit cele mai multe titluri, drept care a şi ocupat locul I pe ţară între casele pionierilor şi şoimilor patriei. Dintre cluburile sportive şcolare participante la această ediţie a festivalului, pe locul întîi s-a clasat cel din Bacău.

Frumoasă, pasionantă competiţie. Şi desfăşurată „ca la carte”. Organizatorii acestui festival — comisia de specialitate a Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor şi Federaţia Română de Judo — s-au străduit — şi au reuşit pe deplin — să ofere acestor copii pasionaţi de judo toate condiţiile necesare deplinei lor afirmări. Roadele acestor străduinţe le vom culege şi ne vom bucura cu toţii de ele peste cîţiva ani, cînd, cu siguranţă, mulţi dintre aceşti mici judoca de azi vor ajunge mari campioni mîine, impunîndu-se şi în acest sport olimpic în arena internaţională.

C. DIACONU

(Urmare din pag. 13)

rieta Răcean, Adrian Oros, Florin Răcean, Aurelia Chidean, Izidor Cîmpean, Gelu Tămaș, Ioan Socaciu, Florin Morar, Dorin Muntean, Ioan Tămaș, Dorin Chiș. Profesor-comandant: **Ion Bogdănescu.**

● **„GENȚIANELE“** — pentru cea mai reușită expediție a unui echipaj compus numai din fete — echipajului **„Bristena“**, Școala generală Cîndești, jud. Neamț, compus din: **Mihaela Barcan, Vasilica Lazăr, Elena Manolache, Tatiana Capra, Crina Ciolan, Zina Papuc, Cristina Capșa, Maria Papuc, Doinița Moisei, Mihaela Damașcan, Ana Afloarei, Elena Dumbravă.** Profesor-însoțitor: **Sofica Dominte.** Profesor-comandant: **Adriana Vernica.**

●**„JOBARAT“** („Prieten bun“) — pentru cea mai reușită expediție a unui echipaj format din cititori ai revistei cu același nume — echipajului **„Șoimii“**, Școala generală Acîș, jud. Satu-Mare, compus din: **Kürti Judit, Albert Éva, Szabo Erzsébet, Nagy Judit, Juhász Erzsébet, Éler Ildikó, Tóth Ildikó, Györfi Éva, Jáger Éva, Balogh Márta, Barra Antal, Kovàcs Sándor.** Profesor-însoțitor: **Patka Anna.** Profesor-comandant: **Szojnik István.**

● **„TERMOSUL DE ARGINT“** — pentru cele mai bune rezultate în domeniul autofinanțării și autogospodăririi, pentru spirit colectiv și autoconducere — echipajului **„Indagatores“**, Școala generală Borca, jud. Neamț, compus din: **Cristian Martolea,**

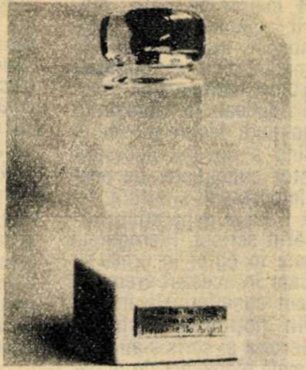

Dana Gondor, Camelia Geana, Adrian Pașnicu, Carolina Niță, Dan Sava, Eduard Apostol, Emilia Horoșanu, Dumitrela Muscalu, Daniel Țuțuianu, Ana-Camelia Ruscanu, Petrică Iliescu Profesor-însoțitor: **Georgeta Andrieș** și **Vasilica Niță.** Profesor-comandant: **Maria Lung.**

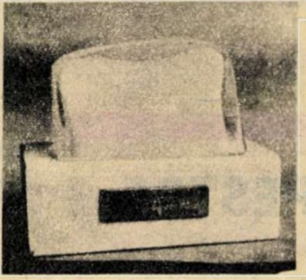

● **„CORTUL DE MĂTASE“** — pentru romantism și voie bună — echipajului **„Donaris“**, Școala generală nr. 8, Călărași, compus din: **Mugurel Naghen, Ionica Pătrașcu, Marilena Ulmeanu, George Ulmeanu, Tudor Ionescu, Tatiana Ene, Marius Șișu, Nicoleta Stanciu, Mirela Marinache, Savin Stancu, Vasile Dincă, Claudia Deftu, Gigel Chirilă.** Învățător-însoțitor: **Ion Mihalache.** Profesor-comandant: **Aurel Macoviciuc.**

TROFEE INDIVIDUALE

„PANA DE AUR“ — pentru cel mai bun jurnal de bord — pionierei **Denisa Andreescu,** cronicara echipajului **„Pardina 1“**, Școala generală nr. 5, Tîrgoviște, jud. Dîmbovița.

„PANA DE ARGINT“ — pentru locul doi la această secțiune — pionierului **Florin Șoucaliuc,** cronicarul echipajului **„Oituz“**, Școala generală nr. 5, Gheorghe Gheorghiu-Dej, jud. Bacău.

„PANA DE BRONZ“ — pentru locul trei la această secțiune — pionierei **Ionica Pătrașcu,** cronicara echipajului **„Donaris“**, Școala generală nr. 8, Călărași.

PREMII SPECIALE ALE JURIULUI

„PARDINA 1“, Școala generală nr. 5, Tîrgoviște, jud. Dîmbovița; **„Carst'83“**, Școala generală Siret, jud. Suceava; **„Carsium '83“**, Casa pionierilor și șoimilor patriei Hîrșova, jud. Constanța; **„Cercetătorii Luțului“**, Școala generală nr. 2, Reghin, jud. Mureș; **„Carpidava“**, Școala generală nr. 25, Galați.

DIPLOME SPECIALE ALE JURIULUI

— Pionierului **Vasile Ferenczi,** membru al echipajului **„Sargedava“**, Casa pionierilor și șoimilor patriei Deva, jud. Hunedoara, pentru descoperirea figurinei (statuie în miniatură) a zeului Mercur.

— Echipajului **„Solii Băniei“**, de la Școala generală nr. 32, Craiova, jud. Dolj (distincție acordată în afară de concurs), pentru valoarea științifică a studiilor de istorie înserate în jurnalul de bord.

MENȚIUNI

La secțiunile corespunzătoare fiecărui trofeu s-au acordat următoarele **mențiuni:**

La **„Chemarea munților“** — echipajelor: **„Zada 3“**, Școala generală nr. 25, Iași; **„Șoimii Bihorului“**, Casa pionierilor și șoimilor patriei Salonta, jud. Bihor; la **„Cutezătorii“** — echipajelor: **„Napoca '83“**, Casa pionierilor și șoimilor patriei Cluj-Napoca, jud. Cluj; **„Diamant“**, Școala generală nr. 1, Dărmănești, jud. Bacău; **„Cireșarii“**, Școala generală nr. 6, Săcele, jud. Brașov; la **„Scutul dacic“** — echipajelor: **„Dacia Felix“**, Școala generală Chendrea, jud. Sălaj; **„Sargedava“**, Casa pionierilor și șoimilor patriei Deva, jud. Hunedoara; **„Archeos“**, Casa pionierilor și șoimilor patriei Hațeg, jud. Hunedoara; la **„Caseta de cristal“** — echipajelor: **„Alpinium“**, Școala generală nr. 20, Sibiu; **„Oltul“**, Liceul economic Sfîntu Gheorghe, jud. Covasna; **„Temerarii“**, Școala generală nr. 2, Bursuceni, jud. Suceava; la **„Miorița“** — echipajelor: **„Minerva '83“**, Școala generală nr. 3, Ploiești, jud. Prahova; **„Etnica 3“**, Școala generală nr. 8, Suceava; **„Vultur 5“**, Școala generală nr. 32, Craiova, jud. Dolj; **„Ecourile“**, Școala generală nr. 1, Roata de Jos, jud. Giurgiu; **„Miorița“**, Școala generală nr.3, Hunedoara; la **„Egreta de fildeș“** — echipajelor: **„Steaua nordului“**, Școala generală nr.8, Satu Mare; **„Egreta“**, Casa pionierilor și șoimilor patriei Panciu, jud. Vrancea; **„Drumeții veseli“**, Școala generală Jara, jud. Cluj; la **„Gențianele“** — echipajelor: **„Săgeata Bucovinei“**, Școala generală Bosanci, jud. Suceava; la **„Jóbarát“** — echipajelor: **„Aquila“**, Școala generală Suceag, jud. Cluj; **„Nepoții lui Doja“**, Școala generală nr. 2, Tg. Secuiesc, jud. Covasna; **„Juniperus“**, Casa pionierilor și șoimilor patriei Zalău, jud. Sălaj; **„Drosera“**, Școala generală Tușnad-Sat, jud. Harghita; la **„Termosul de argint“** — echipajelor: **„Temerarii“**, Școala generală Mihăilești, jud. Giurgiu; **„Diana“**, Școala generală Cilibia, jud. Buzău; la **„Cortul de mătase“** — echipajelor: **„Brîncovenii“**, Casa pionierilor și șoimilor patriei Horezu, jud. Vîlcea; **„Danubius“**, Casa pionierilor și șoimilor patriei Oravița, jud. Caraș-Severin; **„Florile păcii“**, Școala generală nr.13, Timișoara, jud. Timiș.

Tuturor membrilor echipajelor distinse cu trofee li se vor acorda diploma și medalia Expedițiilor „Cutezătorii“ și premii în materiale sportiv-turistice; în plus, Consiliul Național al Organizației Pionierilor le acordă acestora posibilitatea de a participa la o tabără specială. Echipajelor distinse cu premiile speciale ale juriului li se vor acorda diploma și medalia Expedițiilor „Cutezătorii“. Tuturor echipajelor distinse cu mențiuni li se va acorda diploma concursului.

REDACȚIA

În prezența reprezentanților C.N.O.P. și ai revistei „Cutezătorii“, a membrilor juriului republican, a profesorilor-comandanți și pionierilor-căpitani ai echipajelor distinse cu trofee, în ziua de 28 decembrie 1983 a fost deschisă, într-una din sălile Muzeului de istorie al R.S.R. din București, expoziția națională a celei de-a XIV-a ediții a Expedițiilor „Cutezătorii“. Expoziția va rămîne deschisă pe tot parcursul vacanței de iarnă, putînd fi vizitată în tot cursul săptămînii, cu excepția zilei de luni.

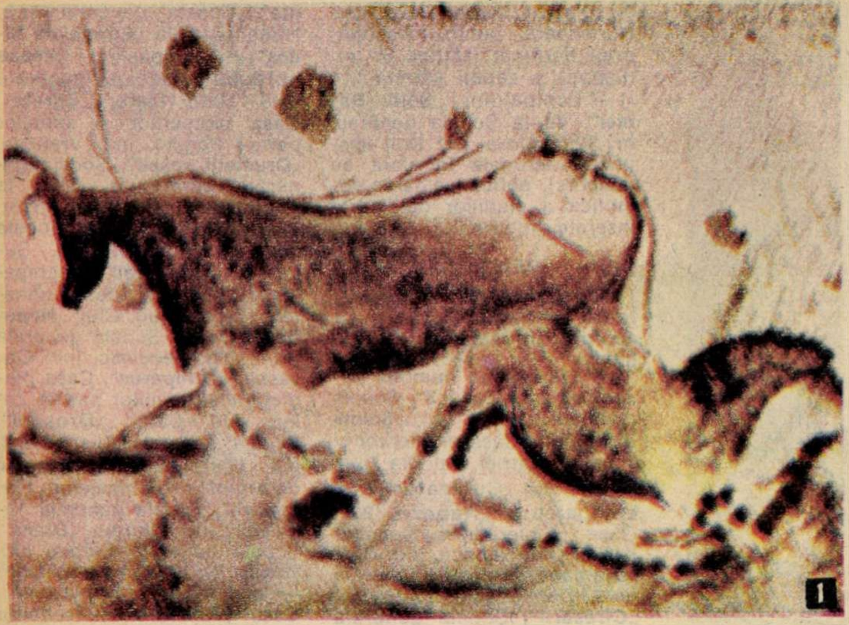
1

OMUL ȘI CIVILIZAȚIA

DE LA PICTURILE RUPESTRE, LA ZBORUL COSMIC

În urmă cu circa 50 000 de ani s-a desfășurat un memorabil eveniment artistic: vernisajul primei expoziții de artă plastică din istorie. Firește, vorbim de picturile rupestre descoperite în peșterile de pe mai multe continente.

Ne aflam la începuturile civilizației, înainte de apariția agriculturii. De abia se retrăseseră ghețarii ultimei glaciații. Oamenii erau încă vînători și păstori. Ce pictau ei pe zidul de stîncă al peșterilor? Siluete de tauri, vaci, cai. Aceste figuri, care ating uneori mărimea naturală, sînt executate cu degetul, cu fir de trestie sau cu penel din fibra scoarței de copac. Culorile sînt minerale: ocru galben, ocru roșu, negru. Contemplarea picturilor preistorice ne impesionează pentru că ele marchează clipa în care omul, depășind natura, creează primele reprezentări ale acesteia. Pentru a le făuri, omul se folosește de elemente pe care natura însăși i le-a pus la îndemînă: propriile sale degete, pietre șlefuite, fire vegetale, pămînturi colorate.

Făcînd parte (așa cum va face parte mereu) din natură, omul s-a văzut deodată capabil nu numai să contemple, ci și să reproducă, într-o măsură crescîndă, natura însăși. La început, doar prin reprezentări ale acesteia; mai tîrziu prin construcții în care sînt inglobate sugestii ale naturii. Astfel s-a ajuns de la piatra cioplită la unealta complicată, de la peșteră la casa de locuit, de la bușteanul plutind pe apă la plută și corabie, de la fulger la focul artificial, de la copacul rostogolindu-se pe văi la roată, de la zborul păsărilor la avion, de la sistemul de locație al liliecilor la radar. La început, înfricoșat de forțele naturii, omul a devenit capabil să se măsoare cu ea.

2

3

„MĂSURĂ A TUTUROR LUCRURILOR“

Poate că tocmai aceasta l-a făcut pe filozoful grec Protagoras, care a trăit la multe mii de ani după pictorii rupeștri, să scrie ilustra sa frază: „Omul este măsura tuturor lucrurilor“. Fiind unul dintre primii greci care au pus la îndoială existența zeilor, Protagoras a fost izgonit din Atena, iar cărțile lui au fost arse. El ne-a lăsat însă această pătrunzătoare viziune asupra omului: aceea de etalon a tot ce ne înconjură.

Natura este indiferentă. Munților nu le pasă de structura și de înălțimea lor. Oceanul nu pune nici un preț pe vastitatea și profunzimea sa. Pămîntul n-are, în nici un fel, conștiința fertilității sale. Natura nu are altă istorie decît cea scrisă de om.

Ridicîndu-se din natură, omul își adaugă sieși (adăugînd astfel naturii întregi) o dimensiune nouă: cea culturală. Această dimensiune este aceea care a îngăduit, înainte de toate, „măsurarea“ naturii, „cîntărirea“ ei. „Măsurarea“ a început încă înainte de descoperirea matematicii, cu ajutorul limbajului. Vorbind, comunicînd între ei, oamenii își aduceau la cunoștință impresii și cunoștințe despre mediul în care trăiau. Cînd a devenit necesară păstrarea acestor cunoștințe, fie pentru a putea fi împărtășite și altora, fie pentru a putea fi lăste generațiilor următoare, a apărut scrisul. Hieroglifele au fost inventate în Egipt în urmă cu 5 000 de ani, cam în aceeași vreme în care s-au născut cuneiformele în Mesopotamia. Din noțiunile abstracte acumulate în vorbire și scris s-au constituit apoi primele elemente ale matematicii.

OAMENII = SCHIMB DE INFORMAȚII

Dar în fond ce aveau să-și transmită, cu ajutorul vorbirii, scrisului, socotitului strămoșii noștri cei mai îndepărtați? Senzații și stări, firește: foamea și setea, frigul și căldura, depărtarea și apropierea. Acuități ale simțurilor: culori și sunete, gusturi și mirosuri, constatări ale pipăitului și capacității de orientare. Sentimente, desigur: iubirea și ura, liniștea și minia, satisfacția și îndoiala. Experiențe: de la aprinderea focului – la cioplitul uneltelor de piatră, de la vînat și pescuit – la domesticirea animalelor și cultivarea ogoarelor...

Elemente perene, însoțind omul pe tot parcursul dezvoltării sale, vorbirea, scrierea, matematica au stat, stau și vor sta la baza oricărei culturi. Faptul că oamenii au putut vorbi (deci s-au putut auzi unii pe ceilalți) a făcut posibilă apariția elocinței, a muzicii, cu sora sa bună dansul, a teatrului, mai tîrziu a discului, a cinematografului, a emisiunilor radiofonice și de televiziune. Scrisul a dat omenirii marile sale coduri morale și juridice, cărțile și școlile, bibliotecile și arhivele, artele plastice (ca o „transcriere“ cu penelul și dalta a simțirii artistice). Gîndirea matematică și geometrică au dat oamenilor posbilitatea de a construi marile sisteme de irigații ale Orientului și piramidele Egiptului, de a desena hărți ale pămîntului și hărți ale stelelor, de a folosi forța aburului și electricității, de a spori producția agricolă și de a dezvolta industriile, de a decoperi cuantele și teoria relativității, de a dezlănțui puterea ascunsă a atomului și de a călători în Cosmos.

Fire lungi, dar trainice, leagă epocile culturale una de cealaltă. Fiecare generație folosește cuceririle celor anterioare pentru a îmbogăți tezaurul de cunoștințe, idei și simțiri ale omenirii, adăugînd noi bogății ce vor fi lăsate, în vederea creșterii și dezvoltării lor, generațiilor ce vin.

MERIDIANELE CULTURII

Pentru a ușura înțelegerea și cucerirea lumii, geografii au înconjurat Pămîntul pe care trăim cu plasa paralelelor și meridianelor. Încrucișările liniilor geografice indică însă întotdeauna nu numai un punct natural de pe hartă, ci și unul cultural. Vechii romani înțelegeau prin cultură acțiunea de cultivare a solului, de transformare conștientă de către om a naturii înconjurătoare (în acest sens folosim pînă azi expresia de „cultură agricolă“). Dar mai tîrziu termenul a început să fie folosit pentru a numi toate acele acte prin care omul acționează în scopul transformării (și ameliorării) propriei sale naturi. Cultura este în ultimă instanță, cum spune Eminescu, „educația minții“.

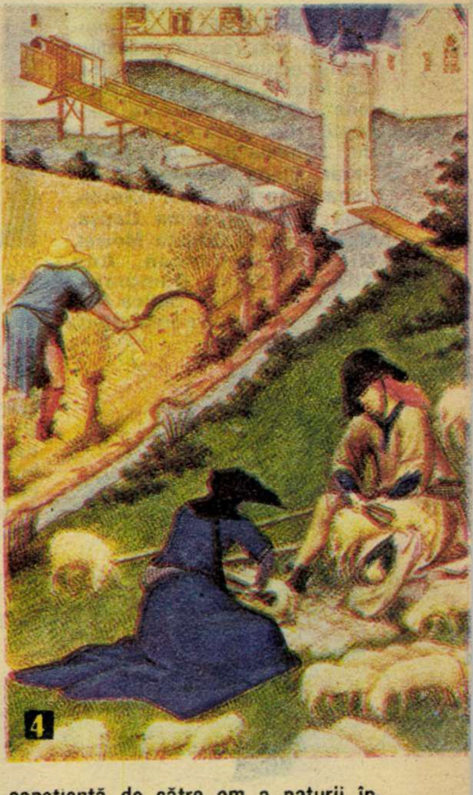
4

Omul nu trăiește izolat, el este, în timp, o verigă a lanțului generațiilor, așa cum este, în spațiu, un atom al societății în care trăiește. Educația minții este un proces care se face de către fiecare, dar nu pentru sine. Nu pot să-mi imaginez un descoperitor care păstrează pentru sine opera, un filozof care elaborează idei fără să le împărtășească nimănui. Cultura este modalitatea prin care oamenii împreună se detașează de natură pentru a se atașa, mereu mai temeinic, de societate.

Dar dacă astăzi nu ne mai putem închipui acea parte a naturii care este casa noastră – Pămîntul – fără cul-

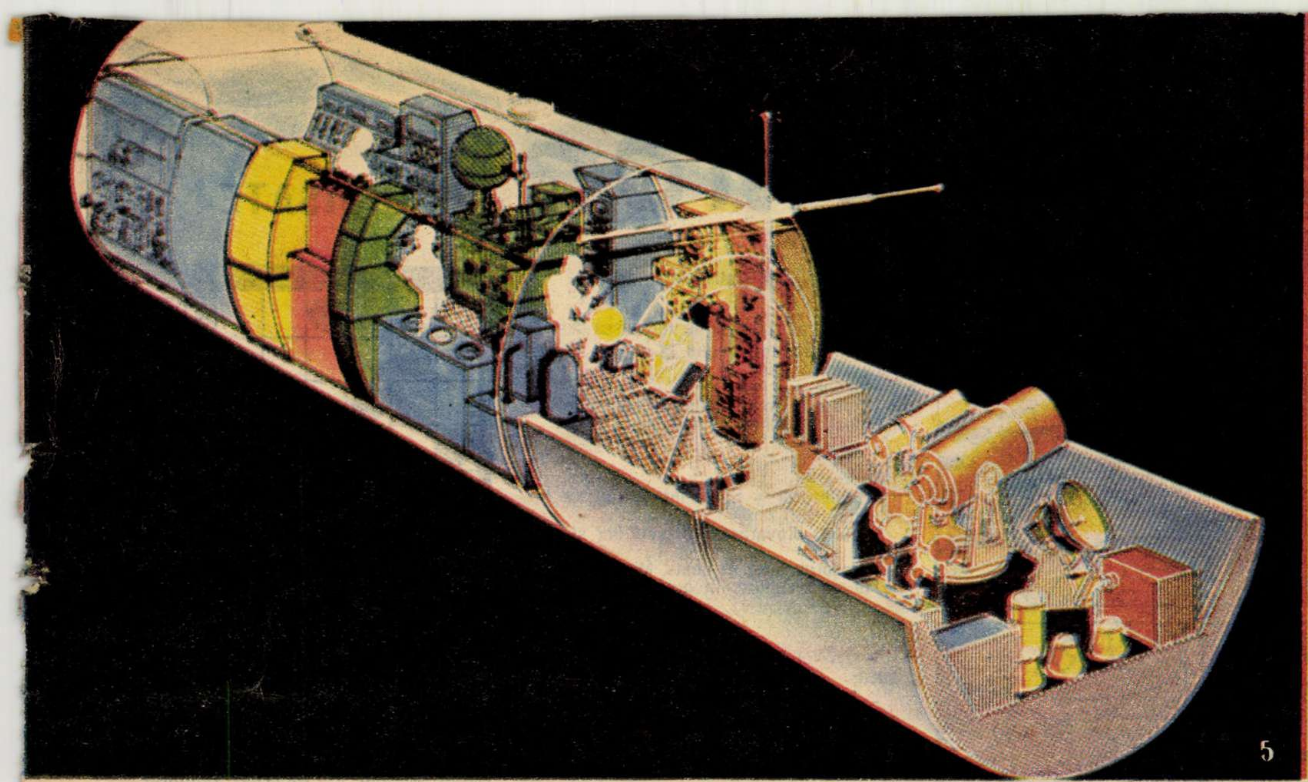

1. Încă din zorii umanităţii, omul s-a însoţit cu frumosul.
2. Numele: omul. Semn distinctiv: gîndirea.
3. O luntre care a plutit acum 15 secole.
4. Nedespărţiţi de la inceputul lumii: omul şi ţarina.
5. „Spacelab", cel mai recent mesager cosmic al Terrei.

tură, nici cultura nu poate fi închipuită fără planeta vieţii şi visurilor noastre. Natura acestei planete ne-a pus la îndemînă tot ce a fost necesar pentru dezvoltare – de la apa în care a apărut materia vie pînă la coardele vocale care au permis articularea primului sunet, de la amestecul de gaze care alcătuieşte aerul pe care îl respirăm pînă la mineralele pe care le prelucrăm, de la forţa gravitaţiei datorită căreia ne menţinem statura verticală pînă la ţesătura complexă a scoarţei cerebrale cu care gîndim. E cît se poate de firesc că, ajuns pe o treaptă superioară a dezvoltării sale, omul a simţit nevoia de a ocroti natura.

A fost, desigur, o vreme cînd această natură îi apărea omului ca vrăjmaşă. Dar tocmai adversităţile mediului ambiant au mobilizat forţele omului în lupta pentru supravieţuire, au determinat salturile inteligenţei sale în efortul de a găsi mijloace de supunere a forţelor naturii. Natura ne-a stimulat şi ne-a ocrotit prin însuşi faptul că s-a lăsat cucerită.

NATURII – RESPECTUL CUVENIT!

Sigur că raporturile omului primitiv cu Pămîntul erau altele decît sînt ale noastre. Zestrea pe care o avem de apărat este cu totul alta decît aceea de care dispuneau vînătorii şi agricultorii de altădată. Oraşele şi satele, marile hidrocentrale şi uzinele, aeroporturile şi autostrăzile, porturile şi căile ferte, muzeele şi bibliotecile, universităţile şi teatrele, stadioanele şi parcurile, tot ce încorporează munca, inteligenţa şi speranţele noastre trebuie ocrotit. Dar de ocrotire mai are nevoie Pămîntul pur şi simplu: aerul ca să-l putem respira, ogoarele ca să le putem cultiva, apele ca să le putem folosi, subsolul ca să-l putem exploata în folosul nostru.

O umbră sinistră planează – cum ştim – peste toate. Nu din prea multă cultură şi civilizaţie (cîtă cultură poate încăpea în unghia unui deget capabil să declanşeze, prin simpla apăsare a unui buton, cataclismul atomic?), ci din prea puţină cultură şi civilizaţie în unele capete, omenirea a ajuns la o răscruce. Au trecut multe milenii pînă ce Pămîntul a devenit punctul de întîlnire dintre natură şi cultură, şi iată, acum sînt suficiente cîteva secunde pentru a le distruge definitiv pe amîndouă.

Naturii îi este, desigur, indiferent dacă va fi distrusă sau nu. Dar omul a ales de prea multă vreme şi cu prea multă convingere creaţia ca mod de existenţă pentru a putea să accepte ideea distrugerii. Ceea ce au adăugat Terrei generaţiile care s-au succedat din preistorie pînă în prezent este tocmai învelişul de cultură de care ea dispune azi.

La apariţia sa, omul a găsit Pămîntul înzestrat cu acel miez fierbinte care este pirosfera. Cascada generaţiilor umane a adăugat planetei învelişul său radiant – cultura –, înveliş cu atît mai preţios cu cît cuprinde tot ce face viaţa demnă de trăit: gîndirea şi visul, frumosul şi iubirea, solidaritatea şi omenia, pacea şi creaţia, speranţa şi încrederea în destinul nostru comun. Această putere de iradiere poate şi trebuie să oprească declanşarea catastrofei nucleare. De-a lungul istoriei, omul a făcut nu o dată din cultura sa – după nevoie – armă sau scut. Astăzi ea este şi una, şi alta. O cer miile de ani de civilizaţie care trebuie salvate; o cer încă şi mai multe milenii de civilizaţie ce trebuie clădite pe Pămînt şi în Cosmosul a cărui uşă, iată, a şi fost deschisă.

RADU ŢIULESCU

Pif PESCAR

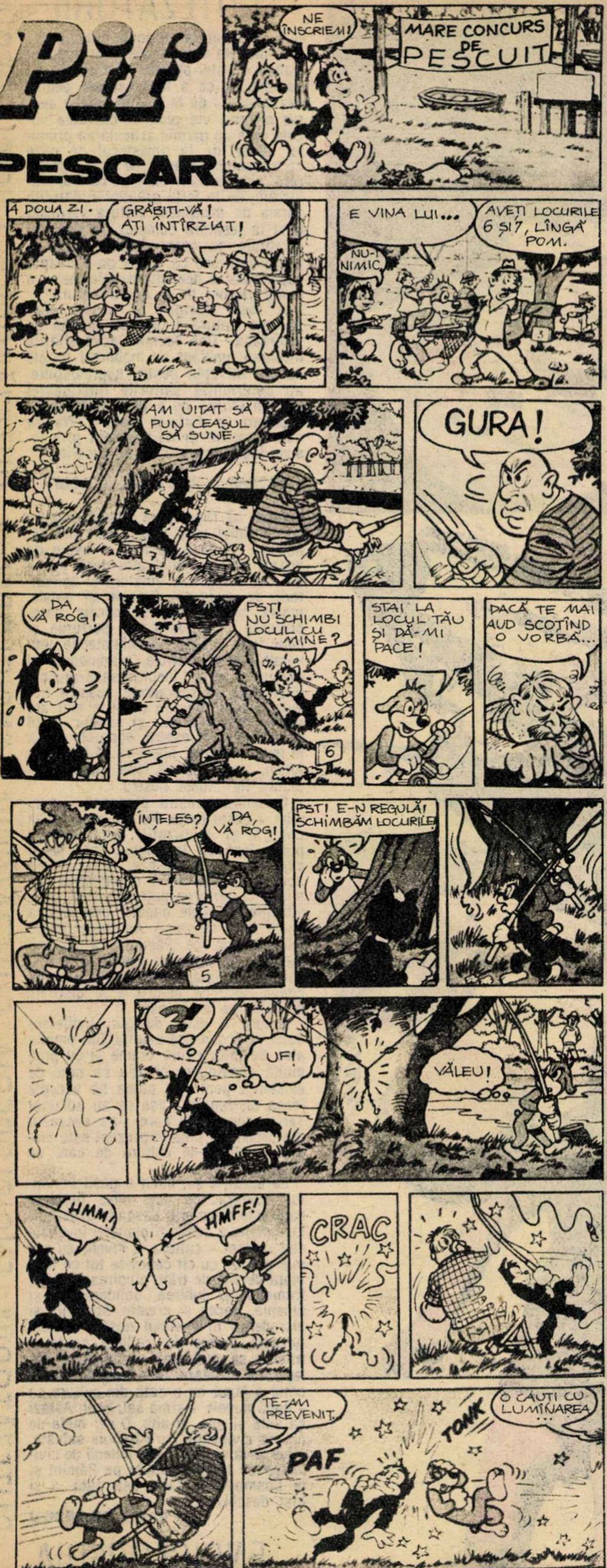
NE ÎNSCRIEM!
MARE CONCURS DE PESCUIT
A DOUA ZI.
GRĂBIȚI-VĂ! AȚI ÎNTÎRZIAT!
E VINA LUI...
NU-I NIMIC
AVEȚI LOCURILE 6 ȘI 7, LÎNGĂ POM.
AM UITAT SĂ PUN CEASUL SĂ SUNE.
7
GURA!
DA, VĂ ROG!
PST! NU SCHIMBI LOCUL CU MINE?
6
STAI LA LOCUL TĂU ȘI DĂ-MI PACE!
DACĂ TE MAI AUD SCOȚÎND O VORBĂ...
ÎNȚELES?
DA, VĂ ROG!
PST! E-N REGULĂ! SCHIMBĂM LOCURILE!
5
?!
UF!
VĂLEU!
HMM!
HMFF!
CRAC
TE-AM PREVENIT.
PAF
TONK
O CAUȚI CU LUMÎNAREA...

UMOR

Copiii din Bratislava se amuză

■ - Cine ar putea să ne vorbească despre apă? întreabă profesorul la ora de fizică. Peter ridică mîna.

- Spune tu, Peter!

- Apa este un lichid incolor care, după ce mă spăl pe mîini, devine negru.

*

■ Profesorul: - Spune-mi, te rog, ce înseamnă H_2SO_4?

Elevul: - Tovarășe profesor, îmi stă pe limbă...

Profesorul: - Nu se poate, Miroslov. Doar nu ții acid sulfuric în gură!

*

■ Božena o întreabă pe prietena sa, Libusa:

- Ce crezi, de ce vîntul de dimineață e atît de rece?

- Pentru că a stat toată noaptea afară - răspunde cu convingere Libusa.

Răvașe

CADOUL

Observînd că Lenevilă
Dimineața întîrzie,
Anu-acesta Moș Gerilă
I-a adus o sonerie!

MOTIVARE

Bine că nu cere tata
Ca să punem la brăduț,
Numai notele de zece,
C-ar ieși prea... sărăcuț!

CU SORCOVA LA BUNICI

Ar dori să-i sorcovească
Drăgălașii nepoței,
Dar carnetul lor de note
E o „sorcovă" de trei!

DORINȚA

— Ce-ți dorești de Anul Nou?
Săniuță sau clasoare?
— Mi-aș dori un alt cadou:
Nota 10 la purtare!

GHEORGHE ZARAFU

Minirăvașe

UNEI SĂRITOARE

Fata la lungime
E la... înălțime.

UNUI ELEV FOTBALIST

Fotbalist de clasă rară,
Nici la carte nu dă-n... bară.

UNUI ELEV HANDBALIST

E-o opinie de masă
Că e handbalist de... clasă.

CIFRE ÎNCRUCIȘATE

			●			17 8
	●					22
		●			●	8 13
●			●			11 15
				●		22
		●				8 13
6 15	17	17 7	8 11	21	13 14	

Aveți mai sus o grilă, dar nu este vorba de un careu de cuvinte încrucișate. În loc de litere, în pătrățelele careului trebuie să înscrieți numere!

Prin deducție găsiți cifrele adecvate pentru fiecare dintre căsuțele albe, știind că cifrele 0 și 4 nu se vor folosi. Un număr se va înscrie o singură dată pe fiecare dintre liniile orizontale și verticale, repetarea nefiind permisă.

Numerele aflate în afara grilei, în dreapta sau dedesubt, reprezintă „definițiile", adică suma cifrelor înscrise în căsuțele albe de pe linia orizontală sau verticală respectivă.

DICȚIONAR

REVELION: Calendar la... hotar, prolog în catalog.
POM DE IARNĂ: Conifer... fructifer.
MASCA: Prefață de... față.
RĂVAȘE: Cuvinte din... plăcinte.
CLOPOȚEI: Claxon ... de revelion.
BUHAI: Taurină cu coadă... cabalină.
COJOACE: Straie care o fac de... oaie.
DERDELUȘ: Tobogan pe... troian.

TITI GHEORGHIU-VASLUI

DE IARNĂ

ORIZONTAL: 1) Autorul melodiei „Cu săniuța". Înghețată, dar dulce. **2)** Fulgi de nea (pl.). Arbustul îndrăgit de veveriță. **3)** Fluviul cel mai lung (6 671 km). Din omăt. Înghețat (fig.). **4)** Un sport estival ce se poate practica și prin... zăpadă! „Cutezătorii". **5)** Cusut. Ciocîrlie. De două ori într-un țurțur. **6)** Zidaru Sorin. Numele unei constelații în care intră Soarele în solstițiul de iarnă (neart.). Resort. **7)** Chiar aici. Autorul poeziei „Cu sanie fără clopoței". **8)** Ca fulgul (fem.) Umblă iarna în haite (pl.). **9)** Zăpadă tasată. Perete. **10)** Circ, dar nu glaciar! Curăță zăpada. **11)** Interpret al lui Moș Gerilă. Săniuțe cu volan. **12)** Munte în Republica Zair. Vrăbiuțele care iernează la noi (sing.). **VERTICAL: 1)** Pictor de mare lirism (1886-1940), căruia îi aparține tabloul

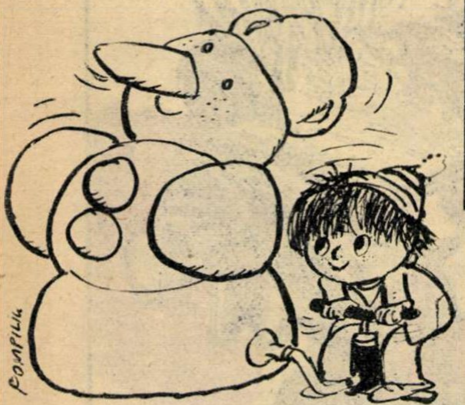

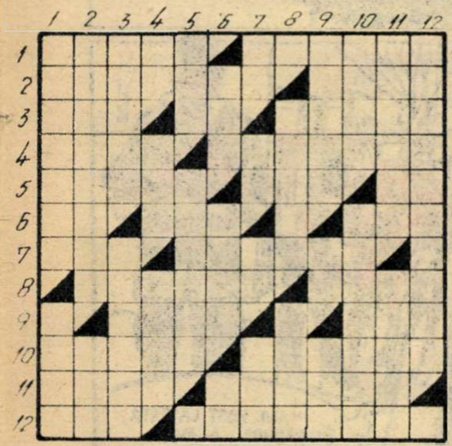

„Iarna". Albă și pufoasă ca zăpada. **2)** Marele nostru poet, autor al poeziei intitulate „Cînd crivățul cu iarna..." Braț încărcat cu alba nea. **3)** Încălțăminte antilapoviță (sing.). Dezghețați... foc. **4)** Printre nămeți. Uluit (fam.). Personaj din piesa „Apus de soare" de B.Șt. Delavrancea. **5)** Strîmtoare în nord-vestul Scoției. Loc de recreere și de odihnă pentru studenți și elevi. **6)** De la o iarnă la alta. Fructe de iarnă. Nu... e pe banchiză! **7)** Dar. Dînsol. Nea. Localitate în sud-estul Suediei. **8)** Apăruți. Sursă de căldură pe timp de iarnă. **9)** Zboară pe derdeluș. Într-un fulg. Curat ca zăpada (fig.). **10)** Selecționat. Învinuiri. **11)** Periculoasă podoabă hibernală. Din suita Albei ca Zăpada. **12)** Continentul acoperit cu o calotă glaciară în grosime de 1 500—3 000 m.

DICȚIONAR: AMI, RUM, LOS.

VENERA POPESCU

DICȚIONAR RECE

Batistă

La-ndemîna tuturor,
Nu aiurea în tramvai,
Este primul ajutor
Pentru orice guturai.

Copac

Cît e timpul călduros,
Se îmbracă foarte gros.
Cum dă frigul un picuț,
Stă afară gol-goluț.

Mănuși

Cu blană sau lînă,
În rece sezon
Devin pentru mînă
Un soi de palton.

Nămeți

Atunci cînd stratul de zăpadă
Se-așterne fără de măsură,
Apar rapid pe-ntreaga stradă
Carpații în miniatură.

Săniuță

De pe derdeluș coboară,
Spre deliciul celor mici,
Și e pîn'la primăvară
Trotinetă cu tălpici.

Termometru

Pare schior pe vremea rece,
Dar prea cu gluma se întrece,
Deoarece cu hotărîre
E mare as în „Coborîre".

Umbrelă

Cum începe-o fulguială
Să coboare lin din cer,
Este, fără îndoială,
Balonzaidul cu mîner.

Zăpadă

Cade lin din înălțime,
De albeața cea mai pură,
Deschizînd pentru puștime
Pasiunea de sculptură.

V. D. POPA

PRIMA DEZLEGARE

ÎNCEPÎND CU NUMĂRUL DE FAȚĂ, PUBLICĂM, LA CEREREA CITITORILOR, UN „COLȚ" AL ENIGMISTULUI ÎNCEPĂTOR. AICI VOR APĂREA JOCURI UȘOARE, ÎNSOȚITE, CÎND VA FI CAZUL, DE EXPLICAȚII. CELOR MAI TINERI DEZLEGĂTORI DE PROBLEME ENIGMISTICE — SUCCES!

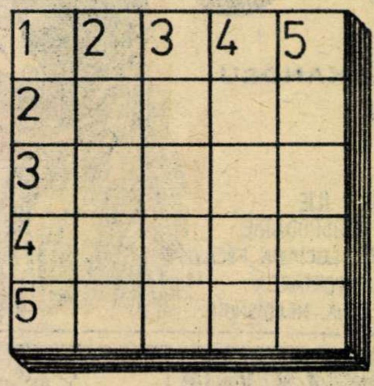

Geografie și... vînătoare

Găsiți, orientîndu-vă după definițiile de mai jos, **5 cuvinte formate din cîte 5 litere,** care, înscrise în careu atît pe orizontal cît și pe vertical, să răspundă acestor definiții.

ORIZONTAL: 1) Afluent pe stînga al Tisei, izvorînd din Hășmașul Mare și avînd o lungime de 756 km, din care 718,5 pe teritoriul țării noastre. 2) Sistem muntos în U.R.S.S. desfășurat pe 2 000 km de la nord la sud și care desparte Europa de Asia. 3) Capitală a unui stat arab situată pe țărmul Oceanului Atlantic, la vărsarea fluviului Bu-Regreg. 4) Numele antic al Greciei. 5) Pasăre călătoare mult apreciată de vînător.

VERTICAL: La fel.

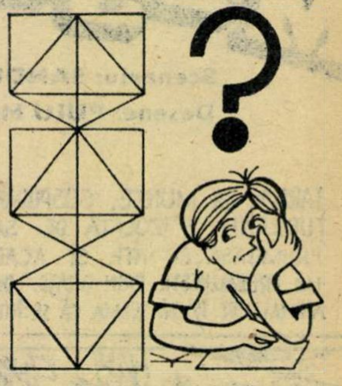

REALIZAȚI ACEST DESEN FĂRĂ SĂ RIDICAȚI CREIONUL DE PE HÎRTIE.

CÎȚI BRAZI APAR ÎN PLANȘA ALĂTURATĂ?

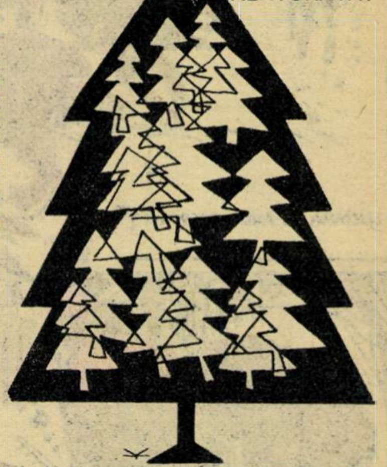

UMOR

- Deși am spart cinci pahare, se poate spune că am avut noroc.
- Cum adică?
- Încă nu le spălasem...

*

- Ai pus apă proaspătă peștilor din acvariu?
- Nu-i nevoie, n-au băut-o nici pe cea veche.

Într-o expoziție de grup.
- Maestre, picturile dumneavoastră sînt singurele care pot fi privite...
- Mulțumesc!
- ...În fața celorlalte e prea multă lume.

TEODOR HOLBAN

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: COSTACHE ANTON; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: LUCIA SICOMAȘ

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B 136—137. Telex 11 228 București.

Index 41836 24 pagini 3 lei

MESAJUL

Scenariu: **SANDU ALEXANDRU**

Desene: **PUIU MANU**

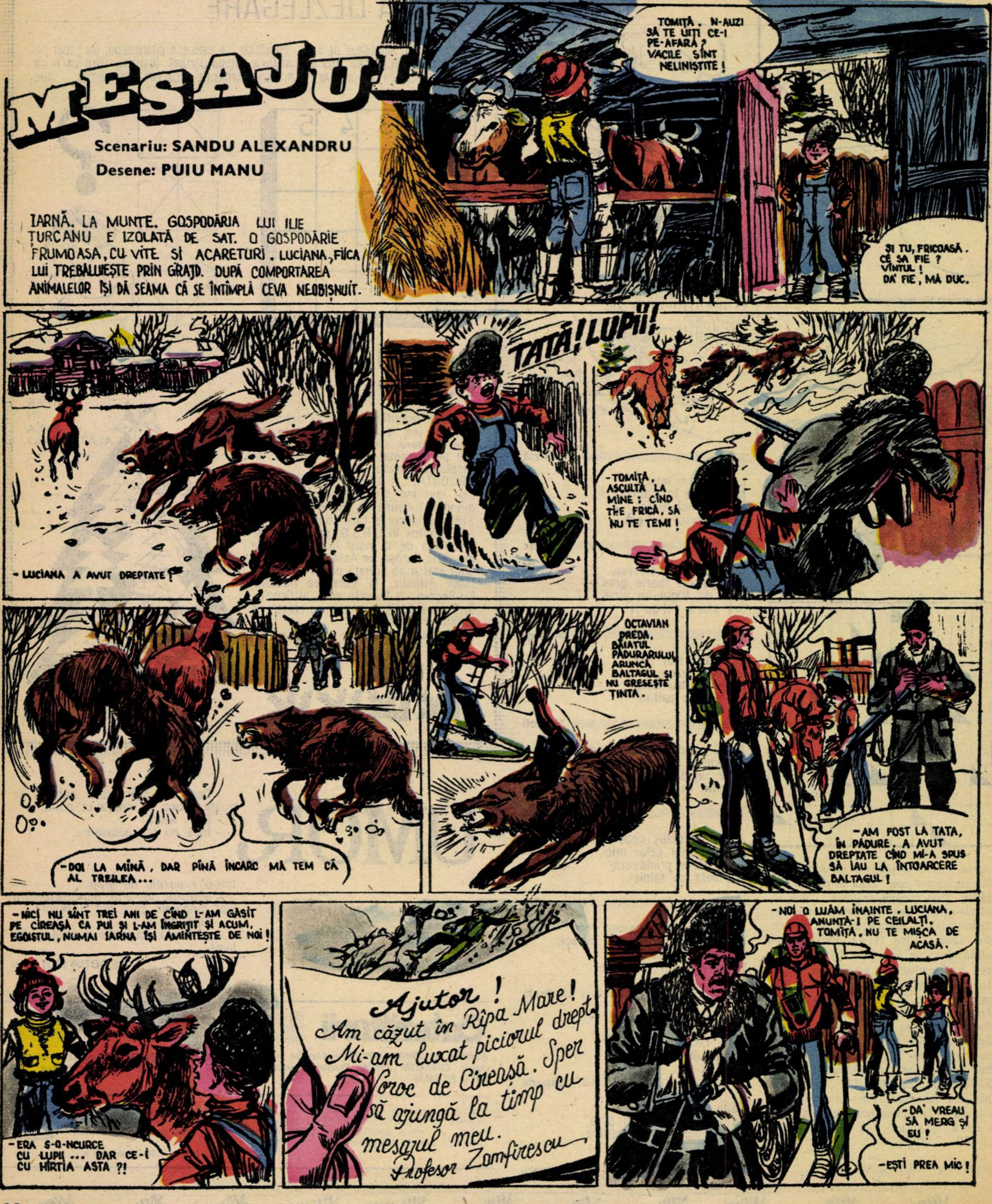
IARNĂ. LA MUNTE. GOSPODĂRIA LUI ILIE ȚURCANU E IZOLATĂ DE SAT. O GOSPODĂRIE FRUMOASA, CU VITE ȘI ACARETURI. LUCIANA, FIICA LUI TREBĂLUIEȘTE PRIN GRAJD. DUPĂ COMPORTAREA ANIMALELOR ÎȘI DĂ SEAMA CĂ SE ÎNTÎMPLĂ CEVA NEOBIȘNUIT.
TOMIȚĂ, N-AUZI SĂ TE UIȚI CE-I PE-AFARĂ? VACILE SÎNT NELINIȘTITE!
ȘI TU, FRICOASĂ. CE SĂ FIE? VÎNTUL! DA' FIE, MĂ DUC.
– LUCIANA A AVUT DREPTATE!
TATĂ! LUPII!
– TOMIȚĂ, ASCULTĂ LA MINE: CÎND ȚII-E FRICĂ, SĂ NU TE TEMI!
– DOI LA MÎNĂ, DAR PÎNĂ ÎNCARC MĂ TEM CĂ AL TREILEA...
OCTAVIAN PREDA, BĂIATUL PĂDURARULUI ARUNCĂ BALTAGUL ȘI NU GREȘEȘTE ȚINTA.
– AM FOST LA TATA, ÎN PĂDURE. A AVUT DREPTATE CÎND MI-A SPUS SĂ IAU LA ÎNTOARCERE BALTAGUL!
– NICI NU SÎNT TREI ANI DE CÎND L-AM GĂSIT PE CIREAȘĂ CA PUI ȘI L-AM ÎNGRIJIT ȘI ACUM, EGOISTUL, NUMAI IARNA ÎȘI AMINTEȘTE DE NOI!
– ERA S-O-NCURCE CU LUPII... DAR CE-I CU HÎRTIA ASTA?!
Ajutor! Am căzut în Rîpa Mare! Mi-am luxat piciorul drept. Noroc de Cireașă. Sper să ajungă la timp cu mesajul meu. Profesor Zamfirescu
– NOI O LUĂM ÎNAINTE. LUCIANA, ANUNȚĂ-I PE CEILALȚI. TOMIȚĂ, NU TE MIȘCA DE ACASĂ.
– DA' VREAU SĂ MERG ȘI EU!
– EȘTI PREA MIC!

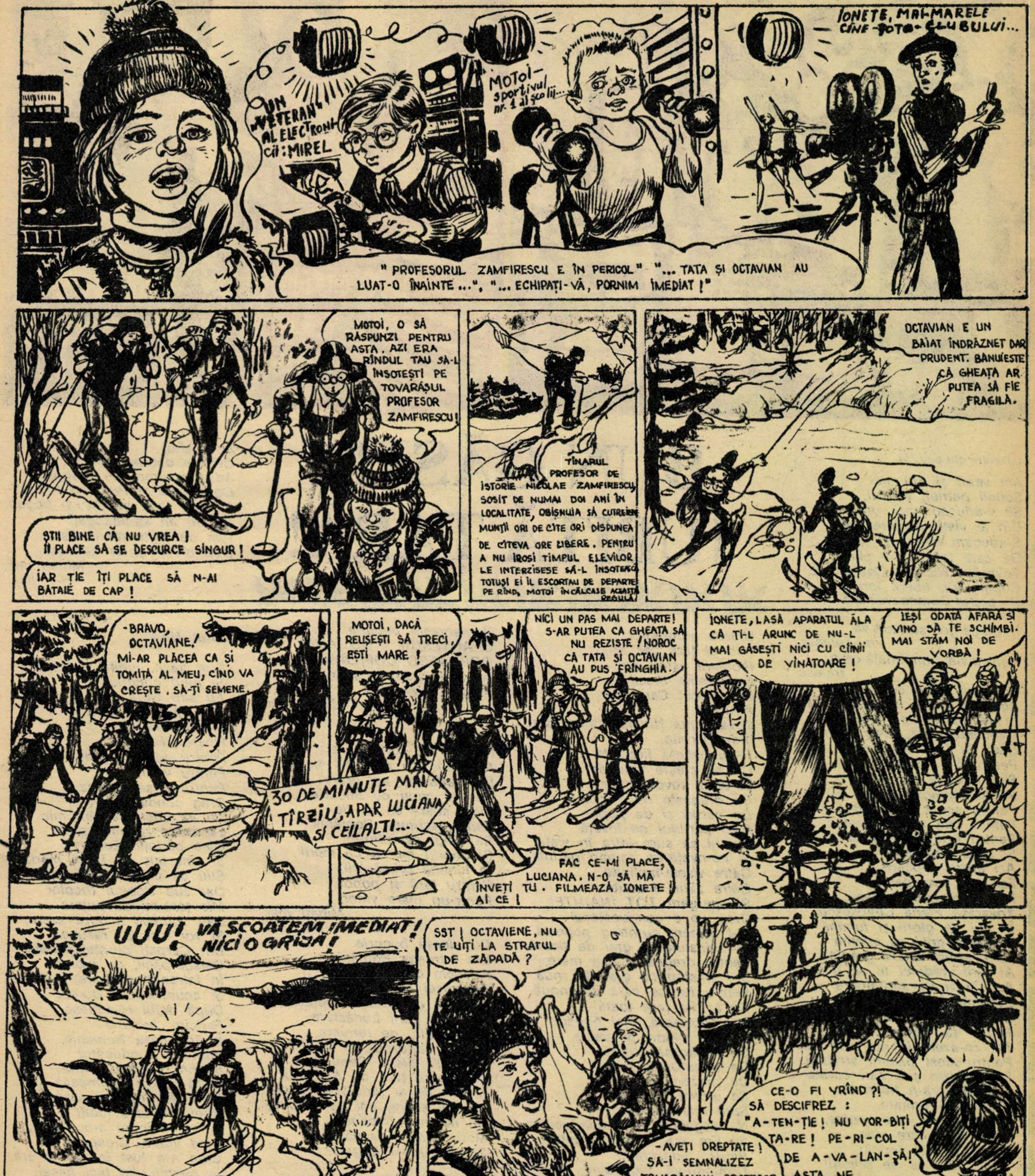
"UN VETERAN" AL ELECTRONICII: MIREL
MOTOI – sportivul nr. 1 al școlii...
IONETE, MAI-MARELE CINE-FOTO-CLUBULUI...
"PROFESORUL ZAMFIRESCU E ÎN PERICOL" "... TATA ȘI OCTAVIAN AU LUAT-O ÎNAINTE ...", "... ECHIPAȚI-VĂ, PORNIM IMEDIAT!"
MOTOI, O SĂ RĂSPUNZI PENTRU ASTA. AZI ERA RÎNDUL TĂU SĂ-L ÎNSOȚEȘTI PE TOVARĂȘUL PROFESOR ZAMFIRESCU!
ȘTII BINE CĂ NU VREA! ÎI PLACE SĂ SE DESCURCE SINGUR!
IAR ȚIE ÎȚI PLACE SĂ N-AI BĂTAIE DE CAP!
TÎNĂRUL PROFESOR DE ISTORIE NICOLAE ZAMFIRESCU, SOSIT DE NUMAI DOI ANI ÎN LOCALITATE, OBIȘNUIA SĂ CUTREIERE MUNȚII ORI DE CÎTE ORI DISPUNEA DE CÎTEVA ORE LIBERE. PENTRU A NU IROSI TIMPUL ELEVILOR LE INTERZISESE SĂ-L ÎNSOȚEASCĂ. TOTUȘI EI ÎL ESCORTAU DE DEPARTE PE RÎND. MOTOI ÎNCĂLCASE ACEASTĂ REGULĂ.
OCTAVIAN E UN BĂIAT ÎNDRĂZNEȚ DAR PRUDENT. BĂNUIEȘTE CĂ GHEAȚA AR PUTEA SĂ FIE FRAGILĂ.
-BRAVO, OCTAVIANE! MI-AR PLĂCEA CA ȘI TOMIȚĂ AL MEU, CÎND VA CREȘTE, SĂ-ȚI SEMENE.
30 DE MINUTE MAI TÎRZIU, APAR LUCIANA ȘI CEILALȚI...
MOTOI, DACĂ REUȘEȘTI SĂ TRECI, EȘTI MARE!
NICI UN PAS MAI DEPARTE! S-AR PUTEA CA GHEAȚA SĂ NU REZISTE! NOROC CĂ TATA ȘI OCTAVIAN AU PUS FRÎNGHIA.
FAC CE-MI PLACE, LUCIANA. N-O SĂ MĂ ÎNVEȚI TU. FILMEAZĂ IONETE AI CE!
IONETE, LASĂ APARATUL ĂLA CĂ ȚI-L ARUNC DE NU-L MAI GĂSEȘTI NICI CU CÎINII DE VÎNĂTOARE!
IEȘI ODATĂ AFARĂ ȘI VINO SĂ TE SCHIMBI. MAI STĂM NOI DE VORBĂ!
UUU! VĂ SCOATEM IMEDIAT! NICI O GRIJĂ!
ILIE ȚURBANU, TATĂL LUCIANEI, ȘI OCTAV SE PARE CĂ VOR REZOLVA UȘOR PROBLEMA...
SST! OCTAVIENE, NU TE UIȚI LA STRATUL DE ZĂPADĂ?
-AVEȚI DREPTATE! SĂ-I SEMNALIZEZ TOVARĂȘULUI PROFESOR CU BRAȚELE. ȘTIE MORSE.
CE-O FI VRÎND?! SĂ DESCIFREZ: "A-TEN-ȚIE! NU VOR-BIȚI TA-RE! PE-RI-COL DE A-VA-LAN-ȘĂ!" ASTA NE MAI LIPSEA...

VA URMA

BUN GĂSIT, IUBITĂ ȚARĂ!

9

(Urmare din pag. 5)

Am venit și noi aici
Șoimii patriei, voinici,
Să v-aducem, azi, urare
Din al vieții noastre soare,
S-aducem cîntec și lumină
De care țara ne e plină!
Tovarășe Nicolae Ceaușescu,
Copiii țării, liberi, fericiți
De brațul Dumneavoastră ocrotiți
În dulce grai străbun vă mulțumesc
Pentru viața minunată ce-o trăiesc
Viteaz și drag conducător
Aducem visele în zbor
Și vă mulțumim fierbinte
Dumneavoastră, drag părinte,
Căci, în țara omeniei,
Pentru fiii României
Sînt condiții minunate
Pentru muncă, pentru carte,
Pentru sport și sănătate,
Pentru cînt și frumusețe,
Pentru vise îndrăznețe.
Și pe-a țării temelie
Azi avem copilărie
Fericită, luminoasă
În a țării mîndră casă.
Tovarășă Elena Ceaușescu,
În ani de glorii și lumină
Nestinsa grijă vă simțim
Să creștem tînără grădină,
Ai țării vrednici fii să fim.
Azi, în zi de sărbătoare
Legămînt solemn rostim
Să urcăm spre culmi de soare
Patriei să-i dăruim
Tot ce-avem în noi mai bun
Pentru-acest pămînt străbun.
Să păstrăm sub zări curate
Țara mîndră-n libertate,
În deplină unitate.
La mulți ani, zile senine,
Și la anul care vine
Și-n toți anii, fericiți,
Tot mereu să ne primiți!
Mînați măi,
Hăi, Hăi!

Aho, aho,
Ascultați, de Plugușor,
Urarea pionierilor!
Sub al țării cer senin
Pionierii astăzi vin
Cu lumina brazilor
Din piscul Carpaților,
Aducînd
Tovarășului Nicolae Ceaușescu,
drag părinte,
Recunoștință fierbinte
Că ne crește temerar
În spirit revoluționar
Cu dragoste de Tricolor
De partid și de popor.
Căci partidul ne învață
Demni să știm intra în viață
Și ne-nvață-un scump părinte
Către visele-mplinite,
Către zările însorite,
Să mergem TOT ÎNAINTE!
Drag ne e conducătorul
Și-l urmăm cu-ntreg poporul
Și-l cinstim cu grai de floare
Pentru dragostea cea mare,
Și-l cinstim cu grai de rouă
Pentru tot ce ne-a dat nouă.
Ca să fie țara toată
Mai frumoasă, mai bogată!
Să fim mîndri pe vecie,
De frumoasa ctitorie
De trecutu-i glorios
De prezentul luminos,
Să urcăm cutezător
Spre mărețul viitor!
Ne angajăm, iubit conducător,
Să fim așa, cum ne-nvățați,
Patrioți adevărați.
Urmîndu-vă, făgăduim
Din inimă, să devenim
Partidului și Țării-nflăcărați
Fii de nădejde, devotați.
Aici, unde ne este temelia
Ne-nsorește bucuria:
CEAUȘESCU – ROMÂNIA
OCROTESC COPILĂRIA!
Ia urați, s-aducă spor
Plugul pionierilor!
Mînați măi,
Hăi, hăi...

*

În ajun de sărbătoare
Am venit cu mic, cu mare,
Să v-aducem azi urare
De ani mulți cu bucurie,
Viața soare să vă fie
Pentru scumpa Românie.
Să trăiți, să înfloriți,
Să-nfloriți mereu ca merii
În lumina primăverii.
Pentru țară și popor,
Pentr-un mare viitor,
Mînați măi,
Hăi, hăi!

Cu aleasă bucurie
Din întreaga Românie
Aducem caldă urare
Tovarășei Elena Ceaușescu,
Distinsă comunistă, luptătoare,
Pentru a țării bunăstare,
Om politic, de renume,
Savant cunoscut în lume.
Tovarășă Elena Ceaușescu,
Vă urează țara de An Nou
Alături de al țării brav erou
Ani de soare, ani de fericire,
De măreață împlinire,
Multă fericire, sănătate,
Zile-n bucurii bogate!

Viața să vă fie, pentru țară,
Veșnic înflorită primăvară!
Mînați măi,
Hăi, hăi...

Aho, aho,
Cum e datina-n popor,
Aducem urare de Plugușor
Conducerii de Partid și de Stat –
La anii țării, mîndri și bogați,
Un alt an să-adăugați
Plin de fapte mari, alese,
De-mpliniri și de succese.
Mînați măi,
Hăi, hăi...

*

Anul 1984:

Bun găsit, iubită țară
Și iubit conducător!
Eu sînt Noul An
Și v-aduc cu spor
Cîntecul de dor,
Floarea florilor
Pentru acest popor,
Pentru viitor,
Pentru-al său viteaz,
Drag conducător!
Nu vă uitați că sînt mic
Eu cresc repede voinic
Că-s părinții făurari
Și sînt pus pe fapte mari.
Știu că drumul nu-i ușor
Dar sub steagul tricolor
Mie țara-mi dă putere
Să-i sporesc mîndra avere,
Și voi face să răsune
Din Carpați cu-nțelepciune
Glasul păcii, cu iubire
În întreaga omenire.
Și acum eu vă doresc
După datul românesc
Fericire, bucurie
În frumoasa Românie.
Iubitului conducător
Împliniri pentru popor,
Viață lungă, luminoasă
În a țării mîndră casă.
România ce-o iubiți
Și mai mîndră s-o clădiți,
Țară liberă, prosperă
Cum n-a fost în nici o eră.
Ia pocniți din bici, flăcăi,
Și sunați din zurgălăi,
Mînați măi,
Hăi, hăi!

24 IANUARIE 1859

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 19 IANUARIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 850)

3

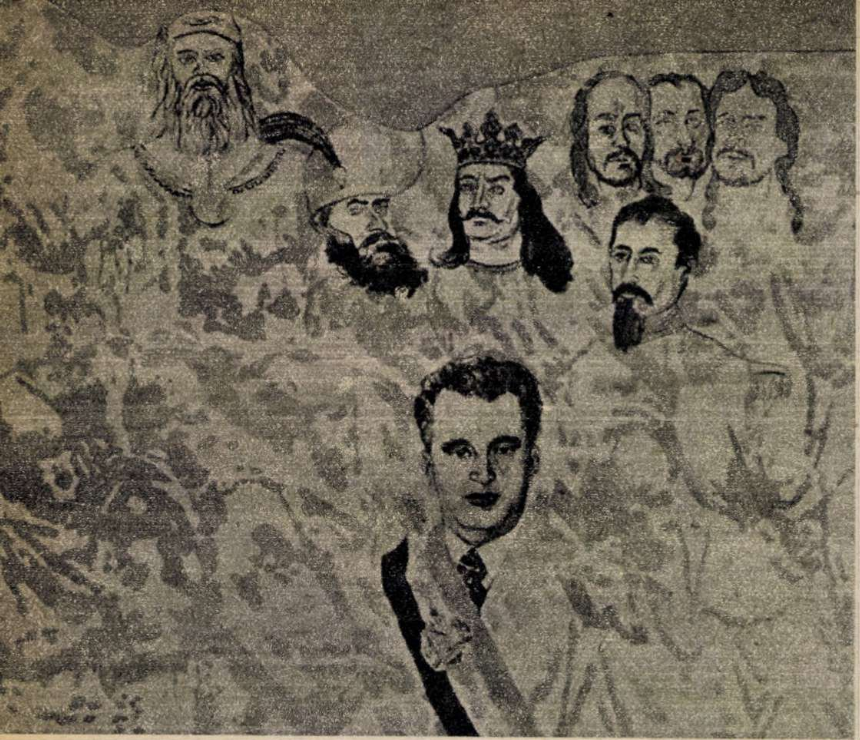

> **„Unirea principatelor a avut o uriașă însemnătate pentru evoluția social-politică a poporului nostru, ea a deschis noi perspective dezvoltării forțelor de producție, angajării României pe drumul civilizației moderne, constituind un moment epocal în procesul plămădirii statului național unitar român.“**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

24 ianuarie 1859

O filă de aur

Fila de glorioasă istorie a poporului nostru, pe care stă înscrisă izbînda de la 24 ianuarie 1859, a Unirii Moldovei cu Muntenia, este parcursă cu interes și pasiune, cu mîndrie patriotică și de către tinerii fii ai patriei, pionierii. Studiind istoria, cercetînd documente și mărturii ale trecutului aflate în muzee, organizînd ample și impresionante acțiuni de educație patriotică, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor urmează îndemnul adresat de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a cunoaște, de a cinsti istoria națională: **„Dezvoltînd recunoștința și prețuirea față de strămoșii care, cu sacrificii și jertfe uriașe, au apărat ființa națională a poporului, au purtat steagul luptei pentru libertate și neatîrnare, pentru dreptate națională și socială,** – arăta tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU — trebuie să sădim în conștiința oamenilor sentimentul răspunderii față de moștenirea înaintașilor, al hotărîrii de a duce mai departe, în noile condiții istorice, făclia progresului și civilizației pe pămîntul României“.**

Sîntem oaspeți ai Muzeului de istorie al Republicii Socialiste România din capitala țării. Într-una dintre cele mai spațioase săli de expoziție, s-au adunat valoroase și emoționante mărturii privind lupta pentru împlinirea aspirației seculare a românilor de pretutindeni – lupta pentru Unirea Țării Românești cu Moldova, înfăptuită la 24 ianuarie 1859.

Primul îndemn al inimii este acela de a ne apropia de impunătorul steag domnesc tricolor datînd din epoca Unirii, pe al cărui centru se află stemele unite ale Țării Românești și Moldovei – acvila și capul de bour. Deasupra stă scris: „Unirea Principatelor, Fericirea Românilor. Trăiască Alexandru Ioan I“.

– Este un drum lung și greu pe care l-au parcurs înaintașii noștri pînă la dobîndirea acestui drapel, ne spune tovarășul profesor universitar Florian Georgescu, directorul muzeului. În 1850, Nicolae Bălcescu scria: „Unitatea națională fu visarea iubită a voievozilor noștri cei viteji, a tuturor bărbaților noștri cei mari, care întrupară în sine individualitatea și cugetarea poporului spre a o manifesta lumii. Pentru dînsa ei trăiră, munciră, suferiră și muriră“. Știm cu toții cîtă dreptate avea marele patriot.

– Să privim aceste litografii, ne atrage atenția tovarășa Cornelia Apostol, muzeograf principal. Două dintre ele sînt legate de Adunările ad-hoc ce s-au ținut la Iași și la București în toamna anului 1857, iar cea de a treia, intitulată „Comitetul Unionist din Iași. 1856“, înfățișează portretele unor luptători moldoveni pentru Unire, unde pot fi recunoscuți: Dimitrie Ralet, Costache Negri, Anastasie Panu, Mihail Kogălniceanu, Neofit Scriban, Manolachi Costache Iepureanu, Constantin Hurmuzachi, Dimitrie A. Sturdza. Tot din acea vreme păstrăm și sigiliul Adunării ad-hoc din Țara Românească, o insignă de deputat în Adunarea ad-hoc a Moldovei, pe care puteți citi: „Divan ad-hoc. 1857. Deputat“.

Copiii se apropie cu interes și respect de toate aceste mesaje de peste ani, care le vorbesc destre trecutul zbuciumat al poporului nostru, despre lupta lui dîrză spre împlinirea ființei naționale, a independenței. Ei învață, din adevărul faptelor, că numai voința unită a românilor a putut înfrînge opoziția marilor imperii ale vremii care își vedeau amenințate planurile lor de expansiune în această parte a Europei, încercînd, în fapt, să împiedice Unirea. Astfel că numai prin „actul puternic al națiunii române“, cum spunea marele patriot Mihail Kogălniceanu, s-a putut realiza Unirea.

●

– Prin dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza, ca domn al Moldovei și al Țării Românești, Europa s-a aflat în fața unui fapt împlinit, continuă tovarășa Cornelia Apostol. Ne emoționează ori de cîte ori se evocă momentul votării cu bile albe și negre, cînd folosite au fost doar cele albe! Printre mărturiile acestui unic moment puteți admira – pentru că este o operă de artă – impunătoarea pictură a lui Theodor Aman „Proclamarea Unirii“ sau „Votul de la 24 Ianuarie 1859“. Să nu uităm că pictorul a fost martor ocular, surprinzînd chiar actul votării, cînd membrii Adunării elective din București l-au ales în unanimitate domn și al Țării Românești pe Alexandru Ioan Cuza. Iată și medalia Unirii Principatelor, avînd pe avers bustul domnitorului și legenda: „1859. 24 ianuar. Alexandru Ioan I prințul moldo-român“, iar pe revers stemele reunite ale celor două Principate și legenda „Prin unire vom ajunge la fericire“.

Entuziasmul victoriei Unirii, al conștiinței puterii de sine a poporului au fost surprinse într-un mod plastic, direct, de Nicolae T. Orășanu, participant activ la evenimente, care compară masele de oameni (în lucrarea „O pagină a vieții mele sau 22, 23 și 24 ianuarie 1859“, publicată în 1861) cu „o mare vie... care amenință să năvălească pe uși și pe ferestre în cameră, ca să-și susție drepturile și principiul său“. Despre aceeași stare de spirit scrie și Ioan G. Valentineanu, care arăta că „tot Bucureștiul era în picioare, de la Filaret și Dealul Mitropoliei pînă la Băneasa, mișcat de această veste salvatoare și strigînd din rărunchii inimii: Trăiască Unirea!... Bucuria era la culme... Nimeni nu mai vedea înaintea ochilor decît: Unirea țărilor și fericirea patriei“. Entuziasmul a trecut și la frații de peste Carpați. „Românii din Transilvania, în împrejurările de față numai de aici își văd scăparea. Cînd s-a ales Cuza domn, entuziasmul la românii Transilvaniei era poate mai mare decît în Principate“, scria cu un an mai tîrziu Alexandru Papiu Ilarian. Iată și o dovadă, aici în muzeu, a acestui răsunet: un vas de lemn executat în Transilvania, avînd pictat pe el o însuflețitoare urare: „Vivat 1859“.

●

Pionierii ascultă cu atenție explicațiile, privesc interesați tot ce-i înconjoară. Imaginea domnitorului ales în cele două țări române, transpusă, în acea epocă, pe pînză de către Carol Popp de Szathmary, impune prin hotărîre și siguranță. Alături pot fi văzute costumele de diplomați ale lui Mihail Kogălniceanu și Vasile Alecsandri, care, împreună cu un alt mare prieten al lui Cuza, Costache Negri, au contribuit în mod determinant la stabilirea relațiilor cu marile puteri, la apărarea și întărirea autonomiei țării, asigurarea unei noi poziții a patriei față de statele Europei, creșterea prestigiului ei pe plan internațional. Mărturie stau succesul celor două vizite ale domnitorului la Constantinopol, unde a fost întîmpinat cu cele mai mari onoruri, ordinele primite, dobîndirea unei noi recunoașteri a autonomiei țării.

Poate fi admirată, de asemenea, și o frumoasă trusă de pistoale, sculptată, oferită domnitorului de către împăratul Franței, Napoleon al III-lea, sau importanta decorație primită din

a istoriei

partea Greciei.

- După cum ştiţi, domnia lui Cuza se remarcă printr-o serie de mari reforme, ne spune tovarăşul director Florian Georgescu. În 1863, secularizarea averilor mînăstireşti. Priviţi medalia de bronz bătută în districtul Tecuci pe care stă înscris :„Districtul Tecuciu Înălţimei sale Alexandru Ioan I întemeietorul Unirii,restauratorul drepturilor României asupra bunurilor monastireşti naţionale. 1863". O altă medalie asemănătoare este cea dedicată de către oraşul Turnu Măgurele aceluiaşi eveniment. Dar poate cea mai de seamă a fost legea rurală, prin care ţăranii au fost împroprietăriţi, fiind totodată desfiinţate obligaţiile feudale ale acestora. Şi de la acest moment ne-au rămas peste ani mărturii preţioase, care se află în muzeu. Învăţămîntul, cultura în general s-au bucurat, în anii Unirii, de o mare atenţie. Puteţi vedea documente, imagini, portrete, insigne şi medalii care amintesc nume de şcoli şi licee deschise în acei ani, ca şi ale celor două universităţi înfiinţate la Iaşi în 1860 şi la Bucureşti în 1864

●

Un exponat mai puţin obişnuit ne uimeşte. Este o cupă.

- Cupa aceasta omagială, din bronz, are o mare valoare. Şi o importantă semnificaţie, ne explică tovarăşul director. Ea evocă lucrările Congresului de la Paris, cînd, la 30 martie 1856, s-a semnat Tratatul de pace la încheierea războiului Crimeii. Acest tratat prevedea, pentru Principatele Române, între altele, desfiinţarea protectoratului rusesc şi înlocuirea lui cu garanţiile marilor puteri europene, convocarea în fiecare ţară a unei „Adunări ad-hoc" cu reprezentanţi din toate clasele sociale, care să exprime dorinţele poporului asupra viitoarei organizări, constituirea unei comisii speciale, internaţionale, ce urma să se întrunească la Bucureşti pentru a culege informaţii asupra acestor dorinţe, în vederea finalizării lor într-o convenţie. Este, de fapt, victoria obţinută de către revoluţionarii români în lupta lor pentru Unire desfăşurată nu numai în ţară, dar şi în străinătate. Este victoria demonstrării unor de neclintit adevăruri: originea comună a românilor, comunitatea noastră de limbă şi cultură, de aspiraţii.

Copiii privesc cu deosebit interes cupa realizată acum 128 de ani. Pe cele şase faţete ale sale se află gravate stemele ţărilor participante la Congres (lipseşte cea a Prusiei, ea fiind admisă mai tîrziu la masa tratativelor). De jur-împrejurul cupei pot fi recunoscute portretele delegaţilor prezenţi la tratative, cu specificarea numelor lor. Alături de cupă se află medalia de bronz amintind de acelaşi Congres de la Paris. Pe avers sînt redate efigiile conducătorilor celor şapte state participante la tratative (Austria, Prusia, Turcia, Franţa, Marea Britanie, Sardinia, Rusia), iar pe revers, înconjurate de o cunună de frunze de lauri, se află înscrise locul şi data semnării tratatului: „Pax conciliata Lutetiai Parisiorum D. XXX Marta MDCCLVI."

Ascultînd explicaţii competente, privind atîtea şi atîtea mărturii emoţionante despre Unire, pionierii de la Liceul industrial nr. 32 din Capitală înţeleg şi mai profund - cu inima şi cu mintea - marea împlinire a românilor, a vitejilor lor strămoşi, care, atunci, la 24 ianuarie 1859, au pus temelie făuririi statului naţional român modern şi unitar, desăvîrşită la 1 Decembrie 1918, stat care a străbătut drumul ascendent al împlinirii aspiraţiilor de veacuri - dreptate socială, libertate naţională, o patrie unită şi suverană. O patrie înfloritoare, care în anii ei cei mai rodnici - anii de după cel de-al IX-lea Congres al partidului, de cînd la cîrma ţării se află tovarăşul Nicolae Ceauşescu - a devenit mai puternică şi mai unită ca oricînd.

ELENA MĂNESCU

Foto: GRIGORE PREPELIŢĂ

Tezaurul Unirii

Trăiesc aici, în ţara lui Decebal şi Cuza,
Unde florile cresc şi-nfloresc odată cu mine.
Trăiesc în ţara-n care omul uriaş, cu fiece an,
Urca spre culmi de-azur, încrezător în sine.

Trăim aici sub stemă de soare, spic şi sonde,
Sporind prin fapta noastră tezaurul Unirii;
În marea nesfîrşită a lanurilor blonde,
Strămoşii simt cum creşte amiaza împlinirii.

Străvechi meleaguri, ţară de glorii şi de dor,
Floare cu floare, umăr la umăr ne-nfrăţim.
Fii credincioşi - prin faptă şi vis - jurăm să fim
Partidului şi ţării, sub mîndrul tricolor.

Florentina Pătrăşcan,
Clasa a VIII-a, Şcoala generala nr. 1,
Roşiorii de Vede

Numesc: Ţară

Numesc Ţară eternitatea acestor plaiuri
cu oameni blînzi, viteji şi înţelepţi.
Numesc Ţară soarele cald
ce ne răsfaţă plaiurile mioritice
redînd strălucirea unduitoarelor holde,
Numesc Ţară măreţia unor bărbaţi ca
Ştefan, Iancu, Mihai, Nicolae,
ctitori vrednici ai neamului românesc.
Numesc Ţară credinţa acestui popor
în bine, frumos şi neatîrnare.

Claudia Bonaciu, clasa a VIII-a G,
Şcoala generală nr. 14,
Cenaclul „Poesis", Casa pionierilor şi
şoimilor patriei Oradea

Jurnal de vacanță '84

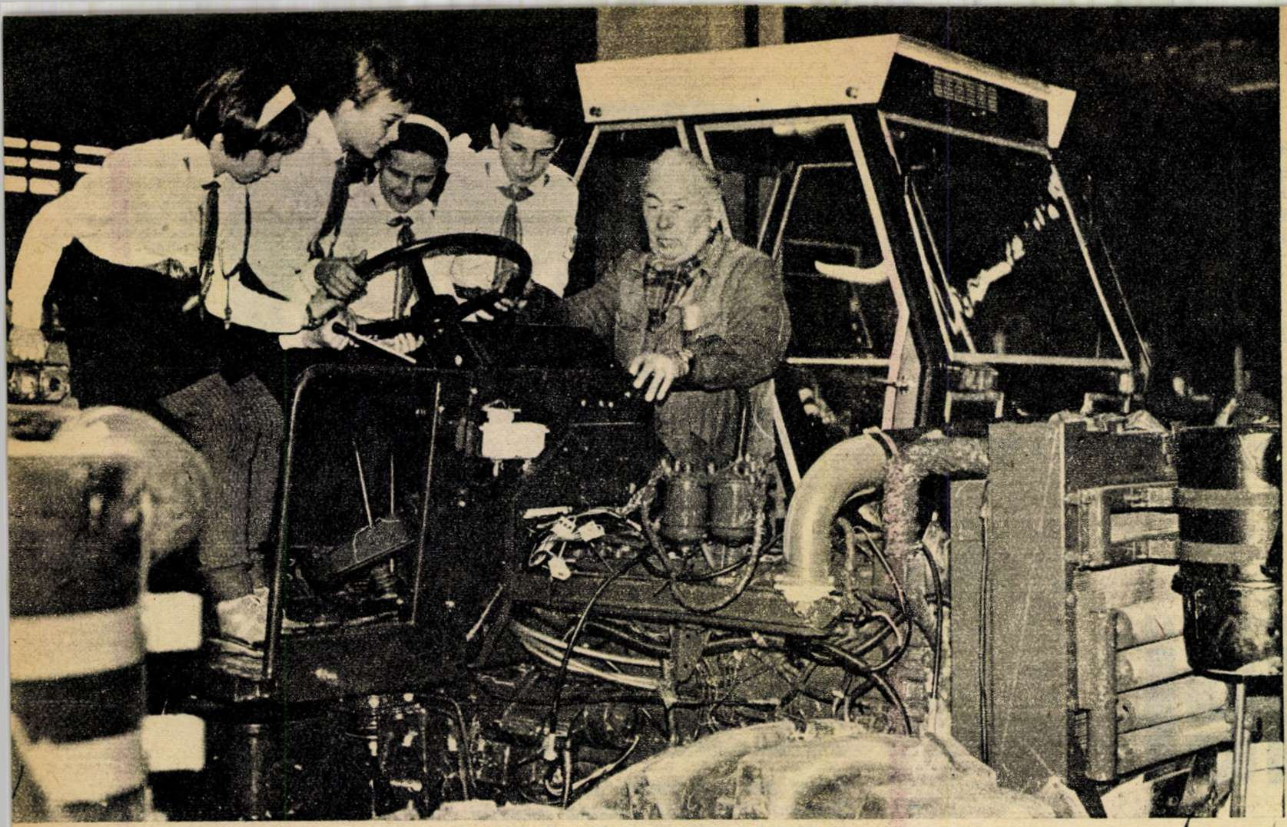

Minunați oameni sînt muncitorii acestei veterane cetăți a tractorului românesc – gîndești îndată ce apuci să-i cunoști, să-i vezi cît de statornic sînt legați, prin munca, prin năzuințele lor, de viața și destinul uzinei. Pentru mulți dintre ei biografia de muncitor la Uzina „Tractorul" Brașov începe chiar cu anul în care primul tractor construit în România – „IAR 22" – vedea lumina zilei în acel memorabil 26 decembrie 1946. «De ce i-am dat numele de „IAR 22" acestui dintîi tractor cu care noi, constructorii lui, am primit așa-numitul „botez al focului"?

ACASĂ LA TRACTORUL ROMÂNESC

Eram sentimental legați de vechea uzină de avioane „IAR" (înființată în 1925), unde lucrasem pînă atunci».

Toate acestea le-a istorisit maistrul Ion Damian grupului de pionieri de la Școala generală nr. 13 din municipiul Brașov. De fapt, chiar el ieșise în întîmpinarea lor, la intrarea în incinta Clubului muncitoresc „Tractorul".

– Ce-ați mai vrea să aflați, dragii mei?

– Să ne povestiți despre drumul tractorului românesc, sare de la locul său un băiat blond, pionierul Ioan Florin Cucu.

– Vă spuneam că primul tractor care a ieșit pe poarta uzinei era acel „IAR 22". Un tractor de numai 22 CP, construit pe roți de metal. În 1947 s-au produs 127 de tractoare, iar acum faceți și voi un mic calcul: astăzi, din 7 în 7 minute iese de pe cele cinci linii de montaj cîte un tractor. Asta înseamnă cam 65 000 pe an, tractoare moderne, de 80 de tipuri, în gama de la 25 la 360 CP și realizate în peste 400 de variante.

– Fiindcă sîntem în domeniul cifrelor, am dori să știm cîte tractoare s-au fabricat de la înființarea uzinei pînă acum.

Iată un răspuns de natură să-l impresioneze nu numai pe Cătălin Ghiță, care rostise întrebarea în numele colegilor săi: 900 000 de tractoare, dintre care 500 000, purtînd cu mîndrie emblema „U.T. Brașov", au parcurs drumul spre 80 de țări de pe continentele lumii.

Și totuși de unde pornește drumul tractorului? «Epopeea lui începe de la barele trase, din oțel și fier, ce ne sosesc din combinatele siderurgice și care, intrînd la turnătorie și forjă, în atelierele de prelucrare, se preschimbă în piesele ce-i vor fi asamblate pe benzile de montaj. De fapt, el trece prin toate cele 30 de secții ale uzinei. Dar unul dintre cele mai spectaculoase trasee din construcția lui îl veți vedea în secția de montaj general și montaj-aspect.»

Impresia e, într-adevăr, copleșitoare aici. Uriașele poduri rulante lansează puternice brațe de fier care depun pe benzile de montaj cutiile de viteză cărora li se asamblează o mulțime de piese, li se cuplează motoarele. Lifturile transversale preiau tractorul „finit", după ce a trecut prin stațiile de degresare, vopsire și uscare automată. Cronometrăm: exact din 7 în 7 minute iese de pe linia de montaj cîte un tractor de 65 CP, pe care îl așteaptă în parcul de rodaj · mecanici de mîna-ntîi, ucenicii meșterului Ion Negrea.

– Uite și schimbul nostru de mîine! – le vine în întîmpinare oaspeților Pavel Sabin, recunoscut ca unul dintre cei mai temuți examinatori tehnici ai tractoarelor proaspăt ieșite de pe „ruta" finală.

„Schimbul de mîine" s-a și urcat pe un tractor – după cum vedeți în imagine – așteptînd să fie inițiat în tainele conducerii lui chiar de căte „moș" Sabin.

Intîlnirea cu muncitorii fruntași, cu comuniștii din uzină le-a prilejuit pionierilor o nouă și pilduitoare lecție despre dragostea pentru muncă, pentru meserie, despre înaltul profesionalism.

ILEANA PIȚA

CUTEZĂTORII printre noi: DANIELA își salvează colegul

Doi pionieri gălățeni, Daniela Atanasiu *și* Petru Sava Stoica, *elevi în clasa a VI-a la Școala generală nr. 32, petrecuseră, într-una din primele zile ale vacanței, cîteva plăcute ore de lectură la bibliotecă. Cum locuiau în același cartier, au plecat împreună spre casă. Pe drum hotărîră să urce în tramvaiul care-i ducea spre Bariera Traian. În timpul călătoriei se antrenaseră într-o discuție atît de pasionantă asupra cărților citite, încît nu observaseră că au și ajuns la stația unde trebuiau să coboare. Croindu-și repede loc printre călători, ajunseră la ușă și Daniela coborî prima. Petrică o urmă și el, grăbit, dar, dezechilibrîndu-se, picioarele îi alunecară de pe scară sub tramvaiul gata să pornească. Într-o fracțiune de secundă, Daniela înțelese pericolul, dar și unica soluție de a evita accidentul. Dintr-un salt fu în fața cabinei vatmanului și, la strigătul disperat al fetiței, mîna acestuia încremeni pe maneta de pornire a tramvaiului. Prin oglinda retrovizoare, îl văzu apoi pe băiatul care, imobilizat de spaimă, nu reușea să se ridice. Daniela ceru ajutorul cîtorva călători, care-l traseră pe Petrică pe refugiul stației. Inimoasa fetiță îl conduse apoi spre casă pe colegul ei, încă speriat de pericolul prin care trecuse. E de prisos să spunem cîtă recunoștință îi poartă elevul Petru Sava Stoica colegei sale, care, prin extraordinara ei prezență de spirit, l-a salvat de la un grav accident.*

FOTOSEMNAL „Cutezătorii“

Un aparat fotografic deosebit de curios și la fel de harnic și priceput a reușit o frumoasă performanță: el a surprins, în fiecare cerc de activități de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Baia Mare, cîte un instantaneu!

Gingășia gestului de modelare, concentrarea micului pictor, bucuria radioamatorului la primul semnal auzit în receptorul de-abia construit, grația pasului de dans, îndemînarea în construirea unui aeromodel sau împodobirea unei rochițe cu trandafiri de mătase n-au scăpat ochiului ager al aparatului de fotografiat. Spre convingere, vă prezentăm cîteva imagini. Rămîne să mai aflăm un singur lucru: cine a mînuit acest aparat fotografic? Deci, așteptăm numele autorului (sau al autorilor)!

FOTOSEMNAL „Cutezătorii“

CARNAVALUL „FULGI DE NEA“

Peste 6 000 de copii bucureșteni — pionieri și șoimi ai patriei — s-au întîlnit la începutul noului an în Pavilionul expozițional din Piața Scînteii pentru a participa la Carnavalul „Fulgi de nea“. Costumele, care de care mai frumoase, mai ingenioase, ploaia de confeti, muzica și voioșia au creat o ambianță deosebit de plăcută pentru toți participanții „Amfitrionul“ carnavalului — actorul Ion Arcudeanu — și-a delectat prietenii cu nenumărate glume. Unul dintre punctele de atracție ale carnavalului l-a constituit parada costumelor la care au participat toți copiii prezenți. Apoi, cunoscutul grup vocal „Trio Expres“ a interpretat cîntece îndrăgite de copii. Printre invitați s-au aflat și... marionetele mînuite de artista Brîndușa Zaița Silvestru. Jocul acestor simpatici invitați a stîrnit ropote de aplauze.

SECVENȚE DE VACANȚĂ *bucureșteană*

Lumea minunată a copilăriei a prins viață și în tradiționalele orășele ale copiilor. Obiectivul nostru fotografic a surprins două aspecte din Orășelul copiilor „Titanii", care și-a alăturat sclipirea feerică în salba orășelelor copiilor din Capitală. Întîmpinați, de la intrare, de popularul Moș Gerilă, precum și de pomul de iarnă măreț și plin de podoabe, tinerii vizitatori, dar nu numai ei, ci și însoțitorii lor, părinți și bunici, au pătruns cu mare încîntare în această lume de basm a copilăriei. Pe aleile orășelului copiii s-au întîlnit la fiecare pas cu personaje mult îndrăgite, expuse în decoruri ingenioase, cu jocuri și surprize, încît vizita a rămas una din amintirile fermecătoare ale acestei vacanțe. După cum și spectacolele prezentate aici de copii, cum a fost cel intitulat „Feerie de iarnă“, în care au evoluat formațiile artistice laureate la Festivalul Național „Cîntarea României“ de la Școlile generale nr. 88, 89, 149, 54, 116, 84. Este una din imaginile acestei vacanțe bucureștene care-și găsește o reflectare și în graiul cifrelor: peste 15 000 de copii plecați în tabere pionierești, 25 000 de pionieri și școlari în excursii pe trasee turistice... La cluburile de vacanță, la bazele sportive ale Capitalei, în cinematografe, la muzee, în cadrul „Decadei cărții românești“ sau al „Săptămînii filmului pentru copii și tineret“ ș.a., pionierii bucureșteni au cunoscut din plin bucuriile acestei vacanțe de iarnă.

ÎNFRĂȚIȚI ÎN MUNCĂ, JOC ȘI VOIE BUNĂ

Vacanța anotimpului alb este pentru pionierii din județul Covasna o vacanță competitivă nu numai în domeniul sportului — ne referim la Festivalul pionieresc de gimnastică, la întrecerile din cadrul Complexului P.T.A.P., la Cupa „23 Ianuarie“, la hochei pe ghiață și Cupa „Pionierul“ la schi alpin — ci și în ceea ce privește hărnicia.

Traseele vacanței includ și numeroase vizite în întreprinderi industriale, în muzee, ample manifestări și spectacole omagiale dedicate zilei Unirii — 24 Ianuarie. De pildă, reprezentanții unității de pionieri de la Școala generală nr. 4 din Tg. Secuiesc vor participa din nou la tradiționala acțiune „Vin' la Milcov cu grăbire“, care va avea loc în zilele de 23 și 24 Ianuarie la Focșani.

NEUITATA

Unul dintre fruntașii luptei pentru înfăptuirea Unirii din 1859, M. Kogălniceanu, a rostit un mare adevăr istoric: „Unirea, națiunea a făcut-o". A fost voința întregului popor român, exprimată prin alegerea ca domn a înflăcăratului patriot Alexandru Ioan Cuza. Cărturarii înțelepți, patrioți au călăuzit și însuflețit lupta poporului, trecînd peste toate piedicile și izbutind să înfăptuiască această unire prin alegerea ca domn a lui Cuza, în două momente și în două locuri: 5 ianuarie 1859 la Iași și 24 ianuarie 1859 la București. Două alegeri pentru același domnitor; un singur domnitor a însemnat triumful ideii de Unire, înfăptuirea Unirii.

Iași, 5 ianuarie 1859. În adunarea electivă au intrat 55 de membri, dintre care 22 antiunioniști și 33 unioniști, patrioți. Antiunioniștii erau în minoritate, dar intrigile și le țeseau cu dibăcie, ca să-i dezbine pe unioniști și să-și impună domnul lor.

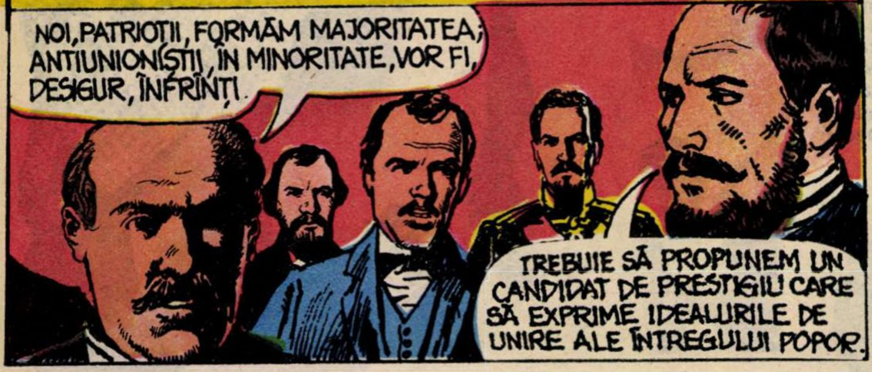
NOI, PATRIOȚII, FORMĂM MAJORITATEA; ANTIUNIONIȘTII, ÎN MINORITATE, VOR FI, DESIGUR, ÎNFRÎNȚI.
TREBUIE SĂ PROPUNEM UN CANDIDAT DE PRESTIGIU CARE SĂ EXPRIME IDEALURILE DE UNIRE ALE ÎNTREGULUI POPOR.

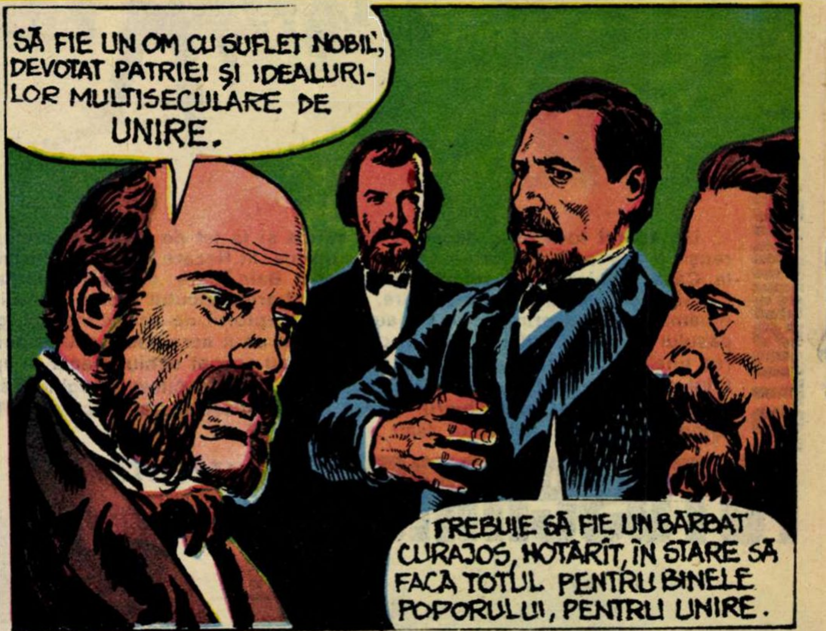
SĂ FIE UN OM CU SUFLET NOBIL, DEVOTAT PATRIEI ȘI IDEALURILOR MULTISECULARE DE UNIRE.
TREBUIE SĂ FIE UN BĂRBAT CURAJOS, HOTĂRÎT, ÎN STARE SĂ FACĂ TOTUL PENTRU BINELE POPORULUI, PENTRU UNIRE.

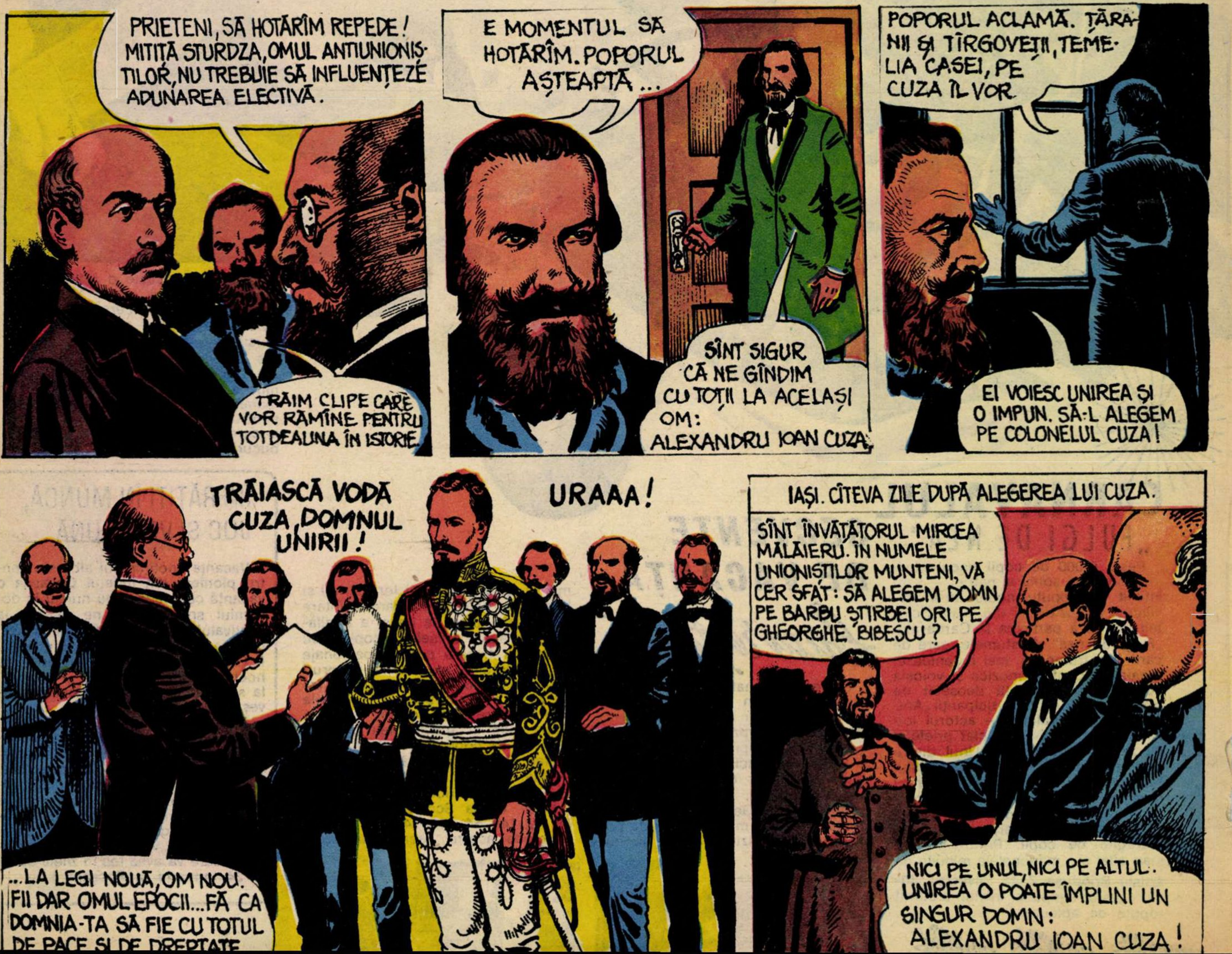
PRIETENI, SĂ HOTĂRÎM REPEDE! MITIȚĂ STURDZA, OMUL ANTIUNIONIȘTILOR, NU TREBUIE SĂ INFLUENȚEZE ADUNAREA ELECTIVĂ.
TRĂIM CLIPE CARE VOR RĂMÎNE PENTRU TOTDEAUNA ÎN ISTORIE.
E MOMENTUL SĂ HOTĂRÎM. POPORUL AȘTEAPTĂ...
SÎNT SIGUR CĂ NE GÎNDIM CU TOȚII LA ACELAȘI OM: ALEXANDRU IOAN CUZA.
POPORUL ACLAMĂ. ȚĂRANII ȘI TÎRGOVEȚII, TEMELIA CASEI, PE CUZA ÎL VOR.
EI VOIESC UNIREA ȘI O IMPUN. SĂ-L ALEGEM PE COLONELUL CUZA!
TRĂIASCĂ VODĂ CUZA, DOMNUL UNIRII!
URAAA!
...LA LEGI NOUĂ, OM NOU. FII DAR OMUL EPOCII... FĂ CA DOMNIA-TA SĂ FIE CU TOTUL DE PACE ȘI DE DREPTATE
IAȘI. CÎTEVA ZILE DUPĂ ALEGEREA LUI CUZA.
SÎNT ÎNVĂȚĂTORUL MIRCEA MĂLĂIERU. ÎN NUMELE UNIONIȘTILOR MUNTENI, VĂ CER SFAT: SĂ ALEGEM DOMN PE BARBU ȘTIRBEI ORI PE GHEORGHE BIBESCU?
NICI PE UNUL, NICI PE ALTUL. UNIREA O POATE ÎMPLINI UN SINGUR DOMN: ALEXANDRU IOAN CUZA!

ZI A UNIRII DIN 1859

Scenariu: DUMITRU ALMAȘ
Desene: VALENTIN TĂNASE

BUCUREȘTI, 24 IANUARIE 1859

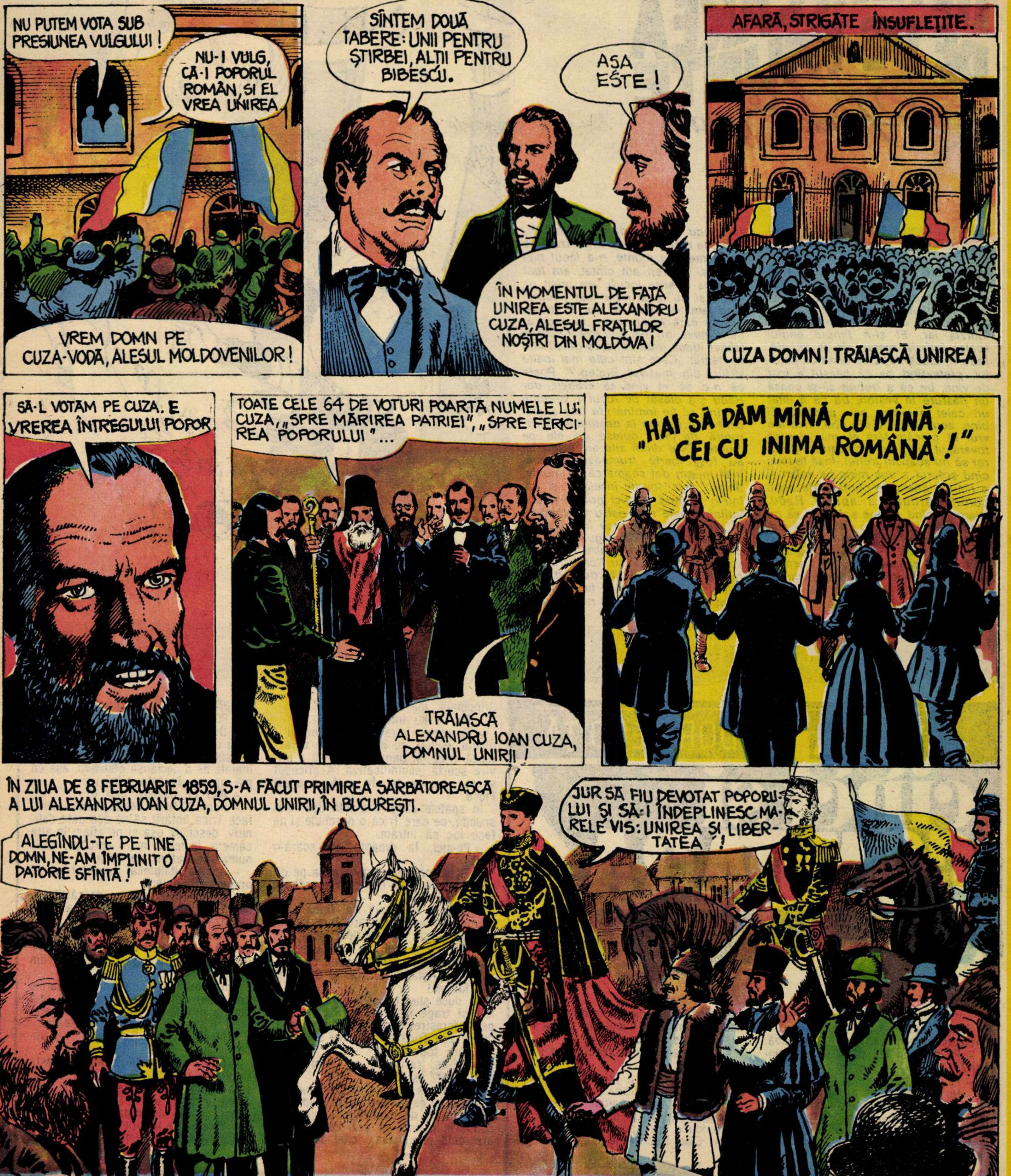
NU PUTEM VOTA SUB PRESIUNEA VULGULUI !
NU-I VULG, CĂ-I POPORUL ROMÂN, ȘI EL VREA UNIREA.
VREM DOMN PE CUZA-VODĂ, ALESUL MOLDOVENILOR !
SÎNTEM DOUĂ TABERE: UNII PENTRU ȘTIRBEI, ALȚII PENTRU BIBESCU.
AȘA ESTE !
ÎN MOMENTUL DE FAȚĂ UNIREA ESTE ALEXANDRU CUZA, ALESUL FRAȚILOR NOȘTRI DIN MOLDOVA !
AFARĂ, STRIGĂTE ÎNSUFLEȚITE.
CUZA DOMN! TRĂIASCĂ UNIREA !
SĂ-L VOTĂM PE CUZA. E VREREA ÎNTREGULUI POPOR
TOATE CELE 64 DE VOTURI POARTĂ NUMELE LUI CUZA, „SPRE MĂRIREA PATRIEI", „SPRE FERICIREA POPORULUI"...
TRĂIASCĂ ALEXANDRU IOAN CUZA, DOMNUL UNIRII !
„HAI SĂ DĂM MÎNĂ CU MÎNĂ, CEI CU INIMA ROMÂNĂ !"
ÎN ZIUA DE 8 FEBRUARIE 1859, S-A FĂCUT PRIMIREA SĂRBĂTOREASCĂ A LUI ALEXANDRU IOAN CUZA, DOMNUL UNIRII, ÎN BUCUREȘTI.
ALEGÎNDU-TE PE TINE DOMN, NE-AM ÎMPLINIT O DATORIE SFÎNTĂ !
JUR SĂ FIU DEVOTAT POPORULUI ȘI SĂ-I ÎNDEPLINESC MARELE VIS: UNIREA ȘI LIBERTATEA !

ÎNTÎMPLAREA DE PE MUNTE

SCHIȚĂ DE Areta Sandru

În dimineața plecării ne-am trezit foarte devreme, cu gîndul la călătoria pe care urma s-o facem. Încă de cu seară ne-am pregătit fiecare rucsacul cu grijă, să nu uităm nimic. Și ne-am întîlnit cu toții în curtea școlii. Adică nu chiar toți, fiindcă Radu întîrzia iar. El și-n timpul anului școlar întîrzia mereu de la școală. Intra în clasă după ce suna clopoțelul, pretextînd ba că ceasul a fost de vină, ba că a trebuit să-și coasă un nasture la veston, ba că a uitat un caiet oarecare sau penarul. Ei bine, acum întîrzia din nou, încît am vrut să plecăm fără el, mai ales că tovarășul diriginte era foarte îngrijorat să nu scăpăm trenul. Însă tocmai cînd șoferul a pus mîna pe volan și a răsucit cheia de contact, de după colțul gardului a apărut Radu. Alerga făcînd semne șoferului să nu plece fără el. În timp ce urca în mașină, tovarășul diriginte i-a spus ironic: „Păi, bine, Radule, credeam că în vacanță ceasul tău e mai harnic." Au urmat, bineînțeles, promisiunile cunoscute, că n-o să se mai întîmple. Și dacă mă gîndesc bine, cîteva zile Radu s-a ținut de cuvînt: n-a întîrziat la nici o acțiune organizată de detașament la munte, n-a făcut nici o șotie. În tren am cîntat, am luat parte la diferite jocuri, am privit pe geam și nu mică ne-a fost bucuria cînd am recunoscut rîul Prahova, despre care învățaserăm la geografie. Cineva, nu mai știu exact cine, a lansat ideea unui concurs-ghicitoare pe tema: „Care sînt cele mai înalte vîrfuri din masivul Bucegi?" Poate că n-o să vă vină să credeți, dar Radu s-a clasat pe locul I, premiul urmînd să fie înmînat de fete atunci cînd vom ajunge la destinație: o coroniță de flori culese de ele pe munte. Cele dintîi zile ale excursiei au fost foarte frumoase. Imediat însă mi-am dat seama că, la munte, timpul este foarte înșelător și că, într-o singură zi, aici pot să-și dea întîlnire toate cele patru anotimpuri. Ei, și ce nu poți face într-o zi ca asta la munte?! Vă asigur că foarte multe lucruri. Unii dintre noi și-au completat ierbarul cu flori rare. Dar nu vă alarmați. Florile de colț întîlnite în cale au rămas la locul lor. Pentru că din prima zi ni s-a expli-

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

TUDOR NEGOIȚĂ

Cei cinci și COMOARA

10

Sandu face însă doi pași înainte, îl privește în ochi pe Trică și întreabă:

– Pe cuvîntul tău că ai să joci cinstit?

– Pe cuvîntul meu.

– Nu da ce n-ai! aruncă șmecherește Pavel. Asta îl înfurie bineînțeles pe Trică, dar îl potolim, ne deschide poarta, intrăm și o încuie la loc. Sandu strigă după noi:

– Dacă ai nevoie de ajutor, fluieri, Radule! Vom fi în nucul din stînga vilei, gata de asalt.

– Da, gata de asalt, repetă fără rost Pavel.

Trică le aruncă o privire de centru înaintaș internațional, căruia doi ageamii, portari de maidan, i-ar spune că apără 10 lovituri de la 11 metri, și ne conduce spre poarta din spate a casei. Cînd trecem pe lîngă intrarea principală, mă interesez:

– De ce nu intrăm pe-aici?

– Pe-acolo intră numai domnu'... numai unchiu' cu musafirii, se corectează Trică, și Dana îmi aruncă o privire scurtă, semnificativă. A priceput și ea cam ce fel de unchi e acest Pleșa.

În spatele casei e o altă ușă, mai scundă, pe care Trică o deschide și ne face loc să intrăm.

– Pe-aici, la dreapta, pe scară-n sus!

– Ziceai că-i o grozăvie casa pe dinăuntru! Nu văd nimic extraordinar! plasez eu.

– Și vrei să vezi? Ha! Dacă vrei, șterge-te bine pe picioare! Bine de tot! adaugă Trică. Ne ștergem încălțările toți trei pe preșul din fața unei uși mari, duble, iar Trică spune cu mîndrie: Na! Asta e sufrageria! Stați, să fac lumină!

Se duce spre ferestre, ridică jaluzelele și trage niște draperii care acoperă ferestrele mari pînă-n podea, după care Trică se întoarce spre noi:

– Nu-i formidabilă?

– ...Este, recunosc eu, pentru că, ce-i drept, este.

– Lemn de nuc și mătase! explică Trică la fel de mîndru ca un ghid aflat în prima zi de expoziție. Lumini ascunse în plafon, să vezi ce cristaluri are, cînd pun masa... cînd are adică musafiri. Uite și ce covor!

– Pui și masa? se interesează, acrișor Dana.

Eu caut să schimb repede vorba, interesul e să aflăm cît mai multe, înainte de a declanșa ofensiva, așa că mă opresc în fața altei uși:

– Aici ce cameră mai e?

– Acolo? Hm! Veniți după mine! face Trică hotărît să ne dea gata definitiv, deschide ușa și ne aflăm în altă cameră, la fel de mare aproape, plină numai cu rafturi de cărți.

– Asta-i biblioteca! spune Trică și aprinde plafoniera.

– Oho! Are o mulțime de cărți! observă uimită Dana. Și toate legate! subliniază ea uitîndu-se la mine.

– Zău?! Ia privește! rîde Trică și, răsucind o cheiță în ușița uneia din vitrine, apucă un colț al volumului din margine.

Spre mirarea noastră... cotoarele volumelor sînt pictate. Pictate pe-o bucată de placaj. Nici urmă de cărți, totul e ca într-un decor de teatru.

– Ingenios, nu? E-o idee-a lui unchiu-meu!

– Cum? Și în toată „biblioteca" asta nu e nici o carte?! Nici o carte adevărată?! nu-i vine să creadă Danei... Pe acest unchi al tău nu-l interesează, nu citește chiar niciodată?!

– Zice că de la citit nu te-alegi decît cu ochelari! se amuză Trică. Ehe!

cat că floarea de colț face parte dintre monumentele naturii ocrotite de lege. Alte flori am cules: gențiene albastre, panseluțe cu petale multicolore și diafane ca aripile fluturilor, delicate garoafe de munte. Însă acțiunea care ne-a luat mințile a fost aceea de vopsire a marcajelor de pe traseul turistic. Aceste marcaje indicau drumul de la cabana noastră la cabana învecinată. Întîi, în prezența tovarășului diriginte, am curățat potecile de crengile rupte sau căzute, apoi, înarmați cu pensule și bidonașe de vopsea – în fiecare bidonaș era altă culoare –, s-a pornit cea mai grozavă și mai originală întrecere. Atunci, într-una din zile, am primit vizita unui salvamontist, Aristide Stavros, cunoscut peste tot în Bucegi. El ne-a adus un pui de capra neagră, de fapt un ied negru. Ne-am jucat cu el, i-am făcut țarc și, bineînțeles, i-am procurat hrană. Aristide Stavros, un om admirabil, ne-a povestit foarte multe lucruri interesante despre igienizarea pădurilor, despre caprele negre, despre traseele alpiniștilor, foarte periculoase, pe care nu era bine să se avînte turiștii neîncercați. Tot el ne-a povestit despre pericolul avalanșelor iarna, despre săgețile care indică drumul și cărora unii, inconștienți, le schimbă sensul, indicînd greșit o direcție care poate să ducă uneori în prăpastie. Toți ascultam cu foarte mult interes, puneam întrebări despre munte și așa, nu știu cum, parcă am început să-l înțelegem mai ușor.

– Vine toamna, a spus unul dintre noi. Ce se întîmplă toamna cu muntele?

Și pentru că a venit vorba despre toamnă, Aristide Stavros ne-a povestit, despre păsările migratoare, un lucru pe cît de ciudat, pe atît de tulburător. Uneori, din stolurile păsărilor migratoare se desprind unele exemplare obosite sau rănite care coboară pe sol – în păduri, în poienițe sau locuri mlăștinoase: berze albe sau negre, bîtlani, cocori, pe care îi așteptăm cu atîta dragoste primăvara. Dacă din întîmplare dăm peste aceste păsări și sînt rănite, să fim foarte atenți cum ne apropiem de ele, fiindcă, pentru a se apăra, stau pitite cu gîtul adunat între aripi, ca apoi să-l lanseze ca pe o torpilă, lovind cu ciocul. Sînt cunoscute cazuri cînd oamenii care s-au aplecat să ridice asemenea păsări au rămas cu un singur ochi... Dacă sînt rănite, ne-a mai spus Aristide Stavros, trebuie să le ajutăm, dar cu multă prudență. Sigur, am primit și alte sfaturi, și nu știu cum se face că toți am devenit mai atenți și, da, da, mai grijulii. Nu mai aruncam nici o hîrtie pe jos, adică pe munte. Am învățat astfel că scrijelirea copacilor, focurile aprinse și nesupravegheate, resturile menajere lăsate la întîmplare duc la degradarea muntelui. Ba, să nu vă mire: am pornit cu toții la o inițiativă de-a dreptul fantastică... Să-i convingem și pe cei mari să nu arunce cutiile de conserve la întîmplare, să le ia frumos și să le depună la primul coș de gunoi, chiar dacă acesta ar fi de găsit abia la întoarcere, în oraș.

Așa au trecut cîteva zile. Marcajul fusese isprăvit, indicatoarele erau vopsite așa cum se cuvine, plantele culese și așezate în ierbar, iedul lăsat în custodia noastră cîștigase în greutate, ca să nu mai spun nimic despre noi, copiii. Pînă într-o zi, mai precis într-o după-amiază, cînd tovarășul diriginte făcînd apelul și-a dat seama că unul dintre noi lipsește. Cred că ați ghicit, cel care lipsea era Radu. Ne-am uitat unul la altul, am dat o fugă la cabană, să vedem dacă nu doarme, apoi în poiană, unde cei care nu aveau somn după-amiaza se refugiau să citească. Nimeni. Am început să-l strigăm, să-l căutăm, crezînd mai întîi că e vorba de una din glumele obișnuite ale lui Radu. Dar el nu era de găsit nicăieri. În zadar au fost luate la rînd cărările pe unde aveam voie să ne plimbăm, brazii sub care ne odihneam uneori, locurile de joacă din poiană. Și tocmai cînd eram mai îngrijorați, undeva, dinspre muntele învecinat, începu să tune, semn că se apropia ploaia. S-au dat telefoane peste telefoane, jos, la recepția telefericului, s-a luat legătura cu salvamontiștii și n-a trecut nici un sfert de ceas cînd de jos, dinspre oraș, s-a comunicat că o echipă se îndreaptă spre cabană. Nu mare ne-a fost mirarea cînd, împreună cu salvamontiștii, a venit chiar omul munților, Aristide Stavros, care ne vizitase cu cîteva zile în urmă. El s-a arătat foarte îngrijorat de dispariția lui Radu. A rămas ca noi să așteptăm în cabană, să nu mai facem un pas în afara ei, de altfel nici nu mai aveam cînd, norii se înmulțiseră și aproape se întunecase. Cu primul teleferic n-a mai urcat la noi decît echipa de salvamontiști, care a plecat împreună cu tovarășul diriginte să-l caute pe Radu. Aveau cu ei tot soiul de corzi, o trusă medicală, un termos cu ceai fierbinte, pături și, ceea ce ne-a impresionat pe noi cel mai mult, un cîine uriaș care răspundea la numele de Laur. N-o să vă vină să credeți, dar Laur a prins cu botul o căciuliță de-a lui Radu și n-a mai stat pe gînduri, a luat-o la goană pe potecă, în sus. Apoi nu l-am mai văzut. Ni s-a povestit mai tîrziu că Radu a vrut să pornească, nici mai mult, nici mai puțin, în căutarea bujorului de munte, o floare foarte rară, simbol al măreției, frumuseții, curajului și tenacității. Alaturi de floarea de colț, bujorul de munte este, la rîndul lui, considerat monument al naturii și, deci, ocrotit prin lege. Nu, să nu vă închipuiți că Radu vroia să-l rupă, ci doar să-l fotografieze. A pornit singur și neechipat, fără să ceară voie, gîndindu-se că n-o să lipsească mai mult de jumătate de oră și, cum ne-a povestit el mai tîrziu, vroia să facă singur investigații. Se și vedea găsind bujorul de munte, făcînd poze, developînd filmul, le și vedea pe fete mirîndu-se că el, Radu, a fost singurul care a putut să surprindă pe peliculă o floare atît de rară. „Lasă că le arăt eu lor", își spunea Radu: „și Amaliei, și Rodicăi, și Corneliei, și Aneimaria. Adică, ce, eu nu sînt în stare să găsesc o biată floare?" Și tot gîndindu-se cum va developa el filmul cu bujorul de munte, nici el, Radu, nu înțelegea ce s-a întîmplat, că a părăsit poteca, a alunecat pe niște jnepeni și s-a trezit într-un soi de groapă. Însă nu și-a pierdut cumpătul și a așteptat liniștit, convins că se va porni în căutarea lui. De urcat, în schimb, nu putea, pentru că era încălțat în sandale și aluneca. Însă cu un genunchi julit, cu o zgîrietură, o sperietură chiar tot s-a ales. Dar să nu vă luați după ceea ce povestește el dacă-l veți întîlni din nou la școală și povestea lui nu va semăna cu a noastră. Laur l-a găsit aproape imediat, salvamontiștii cei tineri au coborît cu corzile să-l ia, i-au dat ceai, i-au dat primul ajutor. Aristide Stavros era foarte supărat pe el, și-a amintit chiar că Radu a fost dintre cei care i-au pus întrebări la întîlnirea cu el. Băieții de la Salvamont i-au dat voie ca în vacanța de iarnă să-i caute, să-l plimbe cu akya pe zăpadă, dar de data asta nu ca pacient al lor, ci ca recompensă pentru rezultatele bune la învățătură și purtare. Pot să vă mai spun că ei doi, Radu și Laur, au devenit foarte buni prieteni. Nici nu se putea altfel. Sînt totuși curios cum va începe să vă povestească Radu întîmplarea sa. Și dacă nu cumva a început să se laude chiar cu această întîmplare din care foarte mulți au ce învăța. Dacă este așa, e semn sigur că Radu nu va merita în vacanța de iarnă să fie plimbat într-o akya și nici să-l reîntîlnească pe Laur.

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

Domnul Pleșa e un tip! Dacă l-ați vedea! Dacă l-ați vedea! Un tip bine, ca un actor de cinema. Plin de bani și de relații, iar cum se fac banii și relațiile zice că n-a învățat în nici o carte! Ei, dar parcă veniserăți să-mi vedeți laboratorul, își amintește Trică în clipa cînd în fața porții de intrare se-aude frînînd o mașină.

Trică ciulește urechile, s-a făcut galben la față. Aleargă la o fereastră din sufragerie, privește afară.

– Haideți! Să mergem repede, nu-i voie, nu-i voie, nu trebuia să vă aduc aici, dacă mă prinde că v-am lăsat să intrați...

– Nu înțeleg, face Dana nedumerită.

– Ce nu înțelegi?! A venit, s-a întors acasă domnul Pleșa! Veniți, veniți cu mine, să vă ascund repede!

– Dar eu nu vreau să mă ascund! zice Dana. N-am venit doar să furăm, ne-ai invitat tu și... unchiul tău o să înțeleagă!

– Dar nu auzi că n-am voie?! Nimeni, pe nimeni nu am voie să aduc aici! se tînguie Trică îngrozit. Haideți cu mine, repede, vă ascund... în cămăruța mea din pod sau în spălătorie.

– Bine că nu vrei să ne ascunzi în coșul de rufe murdare ori în lada de gunoi! rîde Dana. Nu-ți fie teamă, o să mă descurc eu cu domnul Pleșa, vreau chiar să-i pun cîteva întrebări.

– Ce să faci?! rămîne trăsnit Trică.

– Să-l întreb de ce te pune să-l slugărești, în loc să te lase să mergi la școală?!

– Ai înnebunit!– se lungește fața lui Trică. Radule, te rog, înțelege-mă, convinge-o, vă dau mingea înapoi, după ce pleacă, pe cuvîntul meu, haideți, trage de noi Trică, dar se oprește speriat: A intrat! A intrat în casă deja. Nu mai e timp! Ascundeți-vă, ascundeți-vă aici! E cu cineva, ascultă el pașii care urcă scara. E cu cineva, înseamnă c-o să stea dincolo, voi doi rămîneți aici, aici, după draperii! Vă scot mai tîrziu, nu mă nenorociți, se roagă înspăimîntat Trică.

– Nici nu mă gîndesc, zice liniștită Dana, dar eu îi fac semn să tacă, o iau de mînă și o ascund în dosul draperiei mari, grele, care, la fel ca în sufragerie, coboară pînă în podea.

Mă ascund și eu în spatele celeilalte, Trică stinge lumina și aleargă în întîmpinarea stăpînului casei, care tocmai l-a chemat, cam pe tonul pe care ai striga la un cîine:

– Trică!... Trică, pe unde ești?

– Aici! Aici, domnu' Pleșa, răsună vocea lui Trică, o voce nefericită, nu mai are nimic din aerul bătăios și zeflemitor pe care-l avusese cu noi cînd ne tocmeam în fața porții pentru minge.

– Ce făceai? se interesează vocea baritonală a „unchiului", care pare foarte bine dispus.

– Voiam să șterg praful, dar am auzit mașina... nu știam că o să veniți și...

– Ia spune, ceva gheață ai?

– Am, domnu' Pleșa.

– Să aducă și ceva de mîncare! aud altă voce. Că n-am apucat să mănînc de ieri.

– Și ce, mă, ai venit la mine să mănînci? Ca la restaurant?

– Nu, domnu' Pleșa, n-o lua așa, dar...

– Bine, bine! Fă și cîteva sandvișuri, Trică, dar vin, sifon, gheață întîi, repede.

– Da, vă rog. Poftiți în sufragerie, aduc imediat totul, caută Trică să-i scoată din cameră, dar unchiul decide:

– Lasă că o să stăm aici, că-i mai răcoare, pînă pregătești tu! Închide ușa! poruncește ferm Pleșa.

Și se aud pașii lui Trică, ușa închizîndu-se, deduc că am rămas singuri cu acești doi bărbați despre care nu știu nici măcar cum arată la față și dintre care unul întreabă:

– De unde-l mai ai și pe năpîrstocul ăsta?

– Eh, e o chestie încurcată... Îmi ține toată casa și-i plătesc pe sfert cît ar trebui să plătesc unei femei și-unui mecanic. Face de toate, îi place să robotească, amărîtul. Și ce-i și mai bine, nu fură, nu-și bagă nasul, că l-am verificat. Dar să lăsăm asta, zi cum facem!

– M-am înțeles cu mușteriii să le dau marfa azi.

– Azi?

– Da, ți-i aduc peste trei ore, s-o ridice.

– I-aduci? Cum adică? Sper că nu vrei să vii cu ei aici?

– Nuu?... Eu mă gîndeam...

– Frate Burlea, cred că ți-ai pierdut mințile.

– Păi ar fi mult mai simplu...

– Nu fi tîmpit, Burlea! se supără deodată Pleșa, dar se stăpînește și-o ia din nou pe tonul domol și mlădiat pe care trebuie să-l fi avut vulpea din fabulă cînd îl convingea pe corb să caște ciocul ca să scape bucata de cașcaval: Dragă Burlea, de cîte ori să-ți explic că această casă trebuie să rămînă curată ca un pahar de cleștar?

– Eu credeam că între noi, spune Burlea, se poate lucra deschis și cinstit...

– Întocmai. Dar numai cum ți-am spus! izbucnește Pleșa. E prea important ce facem ca să-mi aduci aici pe cine știe cine! Eu îți dau marfa, le-o lași, iei banii și mi-i aduci, asta-i tot. Azi, dacă vrei, deși îmi spuseseși că mîine. Dar eu ți-am zis din capul locului...Numele meu nu-l cunoști, în casa asta n-ai fost! E clar?

(Va urma)

TRIUMF
10
FABRICAT IN ROMANIA
NATIONAL

EU ÎN TRAMVAIE-AGLOMERATE
DE MULTE ORI L-AM REMARCAT
CĂ-N FAȚA CELOR ÎN ETATE
ESTE UN TÎNĂR „AȘEZAT".

CALEA LAPTELUI, SE PARE,
ESTE PLINĂ DE NOROC.
NU SE AFLĂ LÎNGĂ SOARE
SĂ NU DEA, BIATA, ÎN FOC.

TOT UITÎND DE FRIZERIE
I-A CRESCUT CHICA DESTULĂ.
AȘA FACE - ECONOMIE
DE FULAR ȘI DE CĂCIULĂ.

● – GIGELE, HAI SCOALĂ, SĂ NU ÎNTÎRZII LA ȘCOALĂ.
– LASĂ, MAMĂ, CĂ ȘCOALA ESTE DESCHISĂ TOATĂ ZIUA.

● UN PUȘTI SE DUCE LA CEASORNICAR SĂ-I REPARE UN CEAS CU CUC.
– DAR CE ARE, BĂIETE? ZICE CEASORNICARUL.
– PĂI, LA FIECARE ORĂ, IESE CUCUL ȘI ÎNTREABĂ CE ORĂ ESTE.

● DREPTUNGHIUL ESTE UN PĂTRAT PUS LA PRESĂ?!

ÎNCEARCĂ SĂ RECONSTITUI ÎNMULȚIREA PUNÎND ÎN LOCUL LUI X, NUMERELE CORESPUNZĂTOARE, CARE SĂ DUCĂ ÎN FINAL LA REZULTATUL DAT.

```
  158 ×
  XXX
 ─────
  XX8
 XX6
47X
─────
50718
```

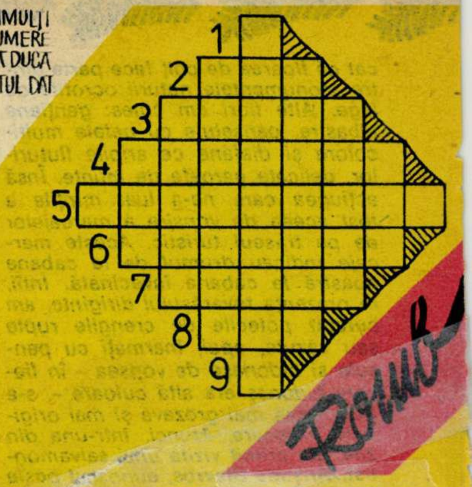
1
2
3
4
5
6
7
8
9
Romb

ORIZONTAL: 1) Vin în Carpați! 2) Tot (mold.). 3) Conducător al unei aeronave, al unei nave sau al unei mașini. 4) Extraordinar. 5) Drum lung. 6) Distribuie, în schimbul unei monede, melodia preferată. 7) Deplasare a unui gaz printr-o conductă, datorată diferenței de presiune dintre cele două extremități. 8) Raportul a două numere sau mărimi. 9) Punct cardinal la busolă.

VERTICAL: La fel.

ÎN DEPLASARE ▼

(Criptografie: 5.4.9.2.6)

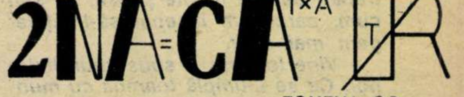

Dezlegare: DOINA FACE CĂLĂTORIA CU TRENUL

origami

Jocul cu figuri din hîrtie colorată împăturită, numit Origami, este de origine japoneză. Cîteva figuri dintre acestea știți și voi să faceți: avioane, moriști etc.

Pentru început nu avem nevoie decît de o foaie de hîrtie colorată pe o față și de puțin pelicanol. Tăiem hîrtia în pătrate cu colțurile în unghi drept și laturile perfect egale. Dimensiunile acestor pătrate de hîrtie pot fi oricare. E bine să pornim totuși de la pătrate cu latura de 12 pînă la 20 cm.

Împăturiți foarte exact, urmărind ordinea numerelor indicate lîngă fiecare figură. De răbdarea cu care veți executa fiecare mișcare depinde succesul.

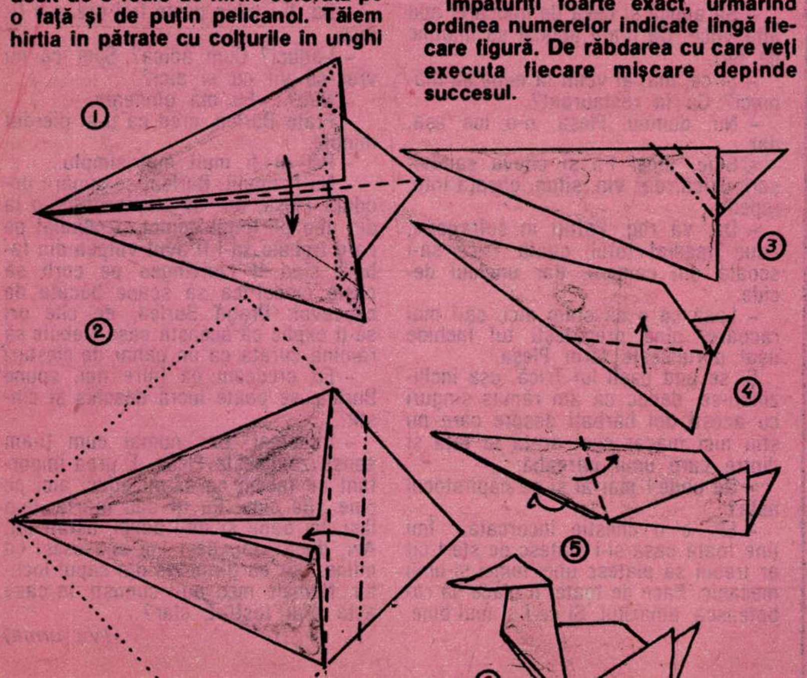

Pif PESCAR

Urmare din numărul trecut

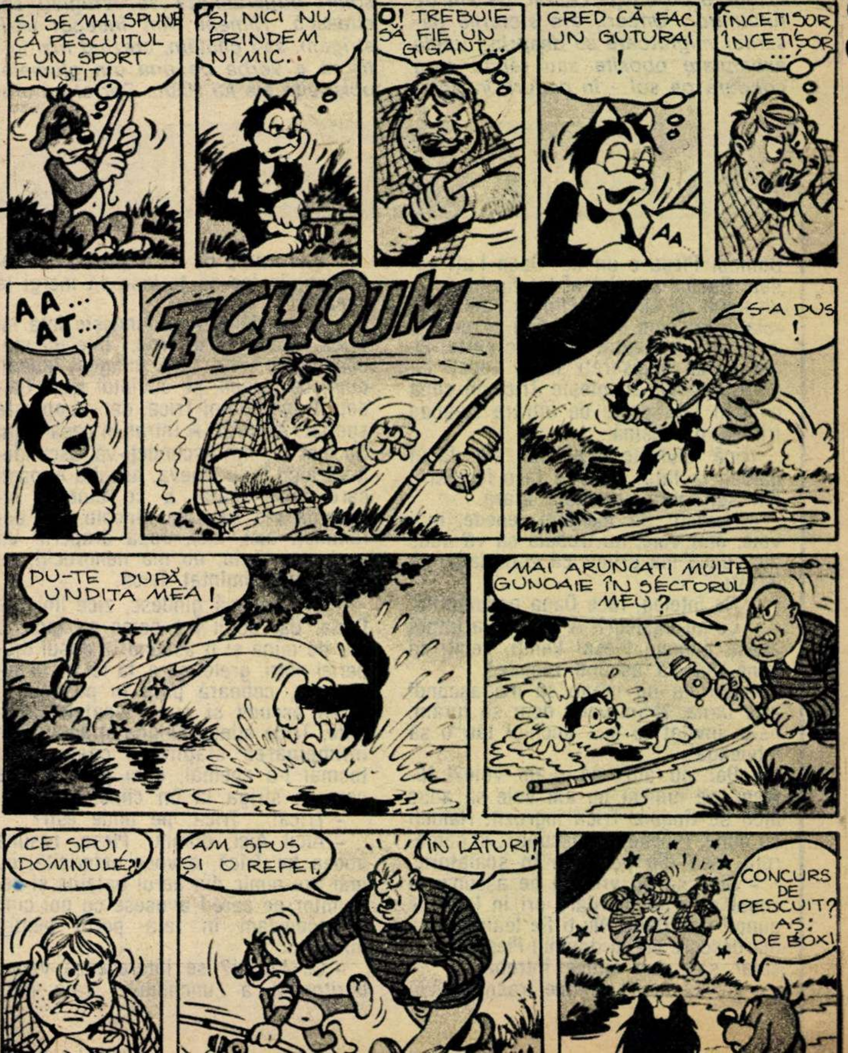
ȘI SE MAI SPUNE CĂ PESCUITUL E UN SPORT LINIȘTIT!
ȘI NICI NU PRINDEM NIMIC..
O! TREBUIE SĂ FIE UN GIGANT...
AA...
CRED CĂ FAC UN GUTURAI !
ÎNCETIȘOR, ÎNCETIȘOR...
AA... AT...
TCHOUM
S-A DUS !
DU-TE DUPĂ UNDIȚA MEA!
MAI ARUNCAȚI MULTE GUNOAIE ÎN SECTORUL MEU?
CE SPUI DOMNULE?!
AM SPUS ȘI O REPET.
ÎN LĂTURI!
CONCURS DE PESCUIT? AȘ: DE BOX!

Pe care dintre căi poți ajunge în interiorul ghemului?

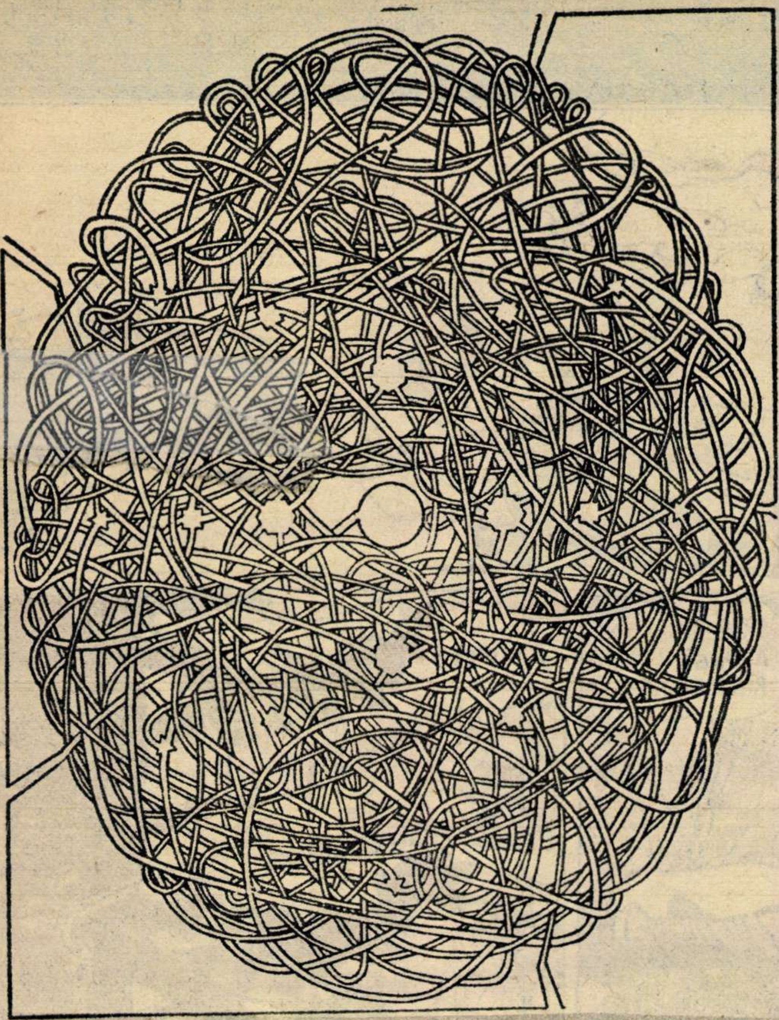

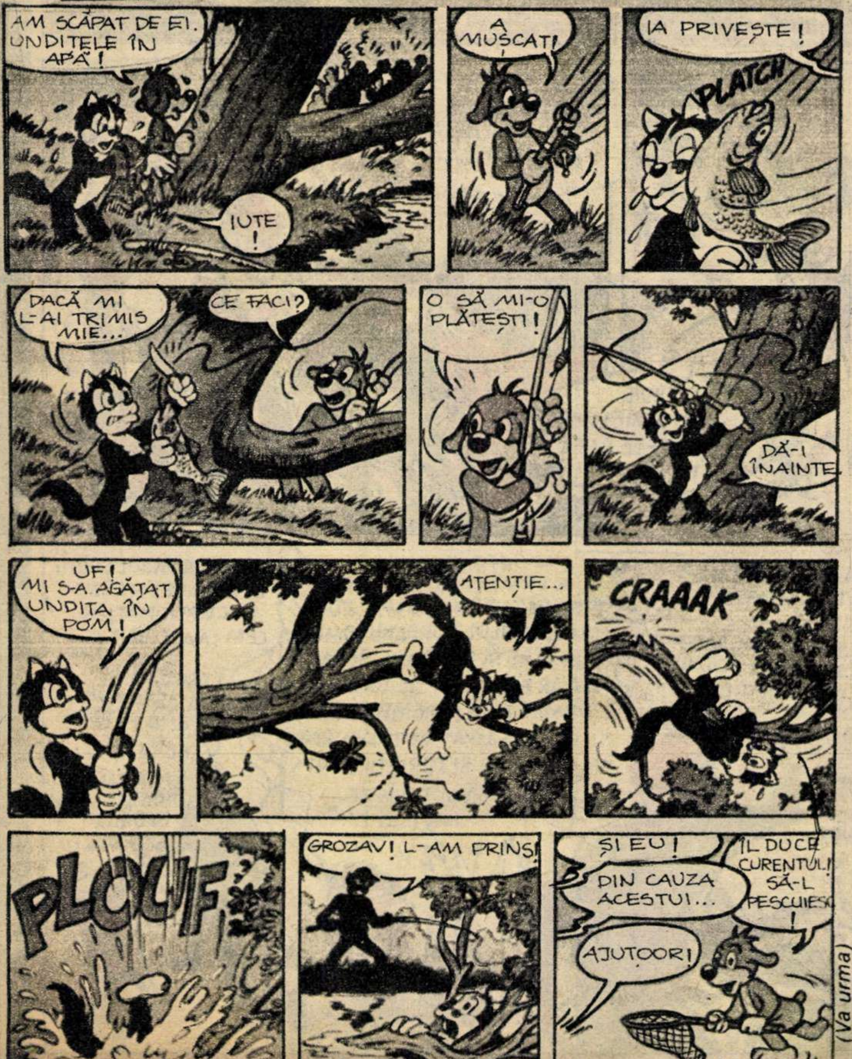
AM SCĂPAT DE EI. UNDIȚELE ÎN APĂ!
IUTE!
A MUȘCAT!
IA PRIVEȘTE!
PLATCH
DACĂ MI L-AI TRIMIS MIE...
CE FACI?
O SĂ MI-O PLĂTEȘTI!
DĂ-I ÎNAINTE
UF! MI S-A AGĂȚAT UNDIȚA ÎN POM!
ATENȚIE...
CRAAAK
PLOUF
GROZAV! L-AM PRINS!
ȘI EU!
DIN CAUZA ACESTUI...
ÎL DUCE CURENTUL! SĂ-L PESCUIESC!
AJUTOOR!

(Va urma)

PRIMA DEZLEGARE
ARITMOGRIFUL

Denumirea jocului cu acest nume provine din asocierea a două cuvinte grecești: arithmos (număr) și graphein (a scrie).

Este un joc de cuvinte încrucișate compus din cuvinte reprezentative, selecționate dintr-un domeniu oarecare. În joc, literele cuvintelor sînt înlocuite prin cifre, astfel ca un anumit număr să reprezinte una și aceeași literă în toate cuvintele jocului.

Pornind de la un cuvînt-bază, definit cuprinzător și aflat între A și B pe vertical sau orizontal, dezlegătorul trebuie ca, prin asociere, ținînd cont de temă, să dezlege întregul aritmogrif, înlocuind cifrele cu literele corespunzătoare. Se va avea în vedere faptul că în enigmistică *A = Ă; Î = I; S = Ș; T = Ț.*

Rebusismul românesc cultivă numai aritmogriful simetric sau de formă regulată (dreptunghi, pătrat) și cu temă.

ARITMOGRIF ACVATIC

Înlocuind cifrele prin literele corespunzătoare, veți afla, pe vertical, 11 ape curgătoare din țara noastră, iar de la A la B — o ramură a științei care se ocupă cu studierea apelor dintr-o regiune.

	10	12			7	11	19			5	18	
	4	9	11	14	17	2	7	15	2	13	16	
	7	13	9	7	10	4	14	4	13	12	15	
a	1	2	3	4	5	6	4	7	8	2	9	*b*
	5	12	9	15	2	1	7	18	5	20	7	
	11	7	7	7	12	2	16	20	11	7	11	
	7			16	7	18	12	7			7	

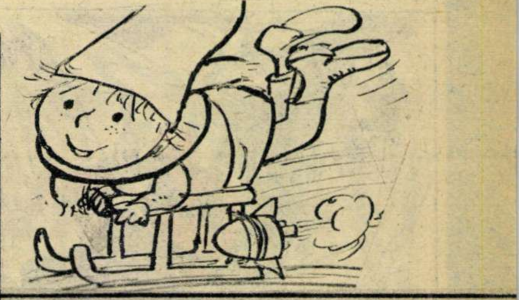

SLALOM
SOSIRE
POMPILIU

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: HORIA ARAMĂ; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: EDITH BRUDI.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA. Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

MESAJUL 3

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE: Profesorul de istorie Zamfirescu are un accident în munți. Elevii săi, împreună cu unul dintre părinți, pornesc în căutarea lui, descoperindu-l într-o rîpă.

Scenariu: **SANDU ALEXANDRU** Desene: **PUIU MANU**

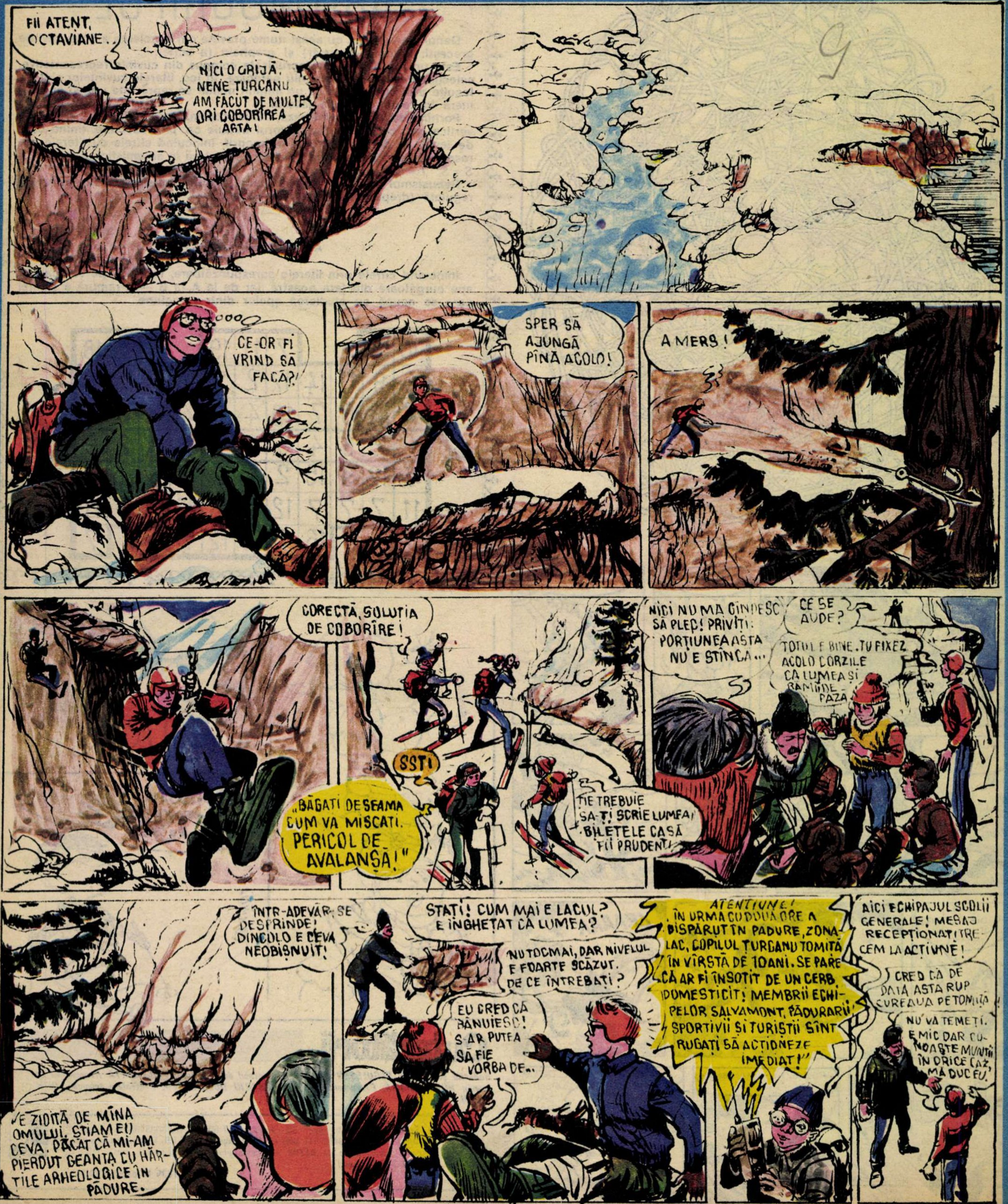
FII ATENT, OCTAVIANE.
NICI O GRIJĂ, NENE TURCANU AM FĂCUT DE MULTE ORI COBORÎREA ASTA!
CE-OR FI VRÎND SĂ FACĂ?!
SPER SĂ AJUNGĂ PÎNĂ ACOLO!
A MERS!
CORECTĂ, SOLUȚIA DE COBORÎRE!
SST!
„BĂGAȚI DE SEAMA CUM VĂ MIȘCAȚI. PERICOL DE AVALANȘĂ!"
ȚIE TREBUIE SĂ-ȚI SCRIE LUMEA BILETELE CA SĂ FII PRUDENT!
NICI NU MĂ GÎNDESC SĂ PLEC! PRIVIȚI: PORȚIUNEA ASTA NU E STÎNCĂ...
CE SE AUDE?
TOTUL E BINE. IȚI FIXEZ ACOLO CORZILE CA LUMEA ȘI RĂMÎN DE PAZĂ
ÎNTR-ADEVĂR, SE DESPRINDE! DINCOLO E CEVA NEOBIȘNUIT!
E ZIDITĂ DE MÎNA OMULUI. ȘTIAM EU CEVA. PĂCAT CĂ MI-AM PIERDUT GEANTA CU HĂRȚILE ARHEOLOGICE ÎN PĂDURE.
STAȚI! CUM MAI E LACUL? E ÎNGHEȚAT CA LUMEA?
NU TOCMAI, DAR NIVELUL E FOARTE SCĂZUT. DE CE ÎNTREBAȚI?
EU CRED CĂ BĂNUIESC! S-AR PUTEA SĂ FIE VORBA DE...
ATENȚIUNE! ÎN URMĂ CU DOUĂ ORE A DISPĂRUT ÎN PĂDURE, ZONA LAC, COPILUL TURCANU TOMIȚĂ ÎN VÎRSTĂ DE 10 ANI. SE PARE CĂ AR FI ÎNSOȚIT DE UN CERB DOMESTICIT! MEMBRII ECHIPELOR SALVAMONT, PĂDURARII, SPORTIVII ȘI TURIȘTII SÎNT RUGAȚI SĂ ACȚIONEZE IMEDIAT!"
AICI ECHIPAJUL ȘCOLII GENERALE! MESAJ RECEPȚIONAT! TRECEM LA ACȚIUNE!
CRED CĂ DE DATA ASTA RUP CUREAUA PE TOMIȚĂ!
NU VĂ TEMEȚI. E MIC DAR CUNOAȘTE MUNȚII. ÎN ORICE CAZ, MĂ DUC EU.

(Va urma)

Cutezătorii

5

JOI, 2 FEBRUARIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 852)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

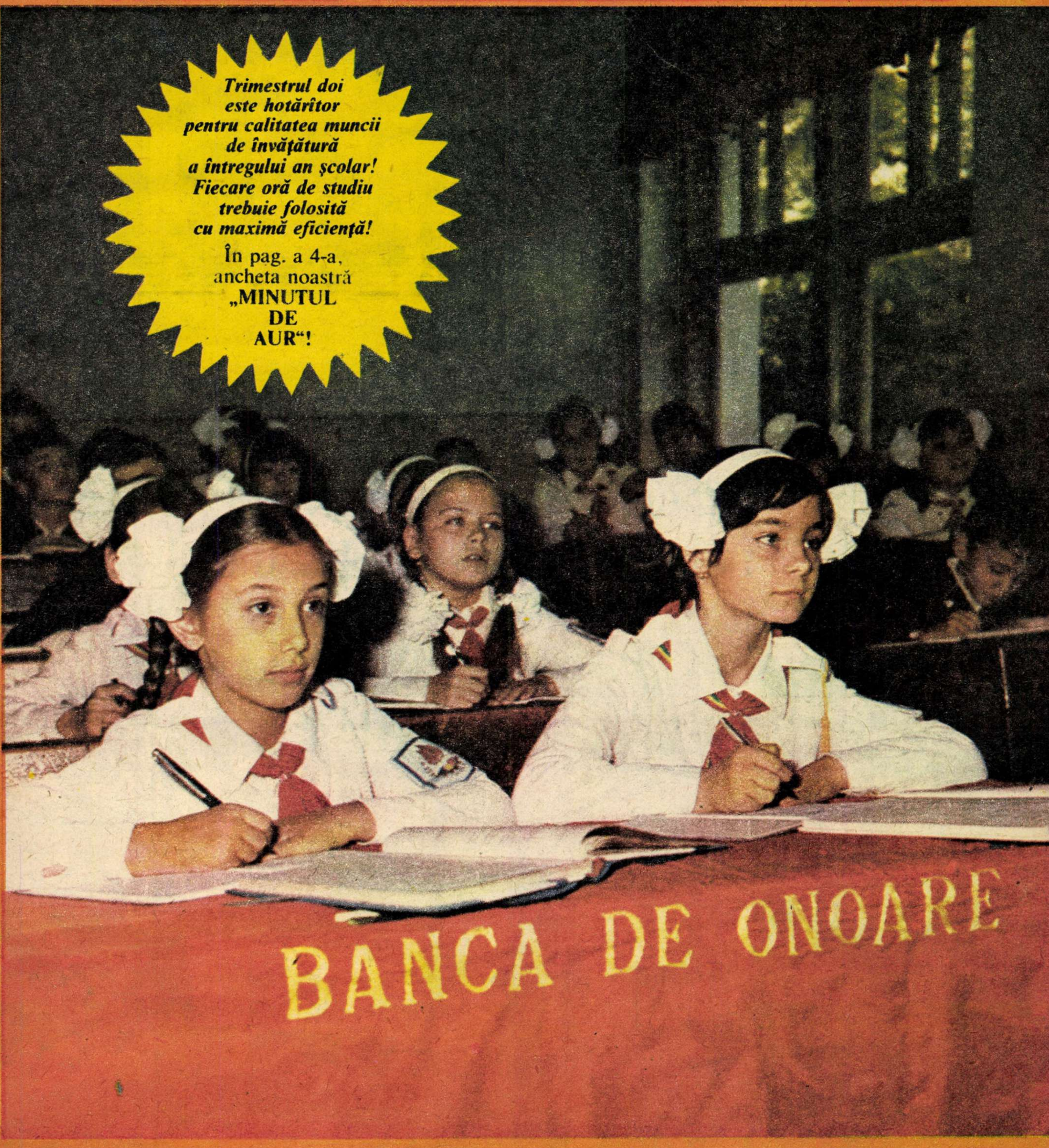

Trimestrul doi este hotărîtor pentru calitatea muncii de învățătură a întregului an școlar! Fiecare oră de studiu trebuie folosită cu maximă eficiență!

În pag. a 4-a, ancheta noastră **„MINUTUL DE AUR"!**

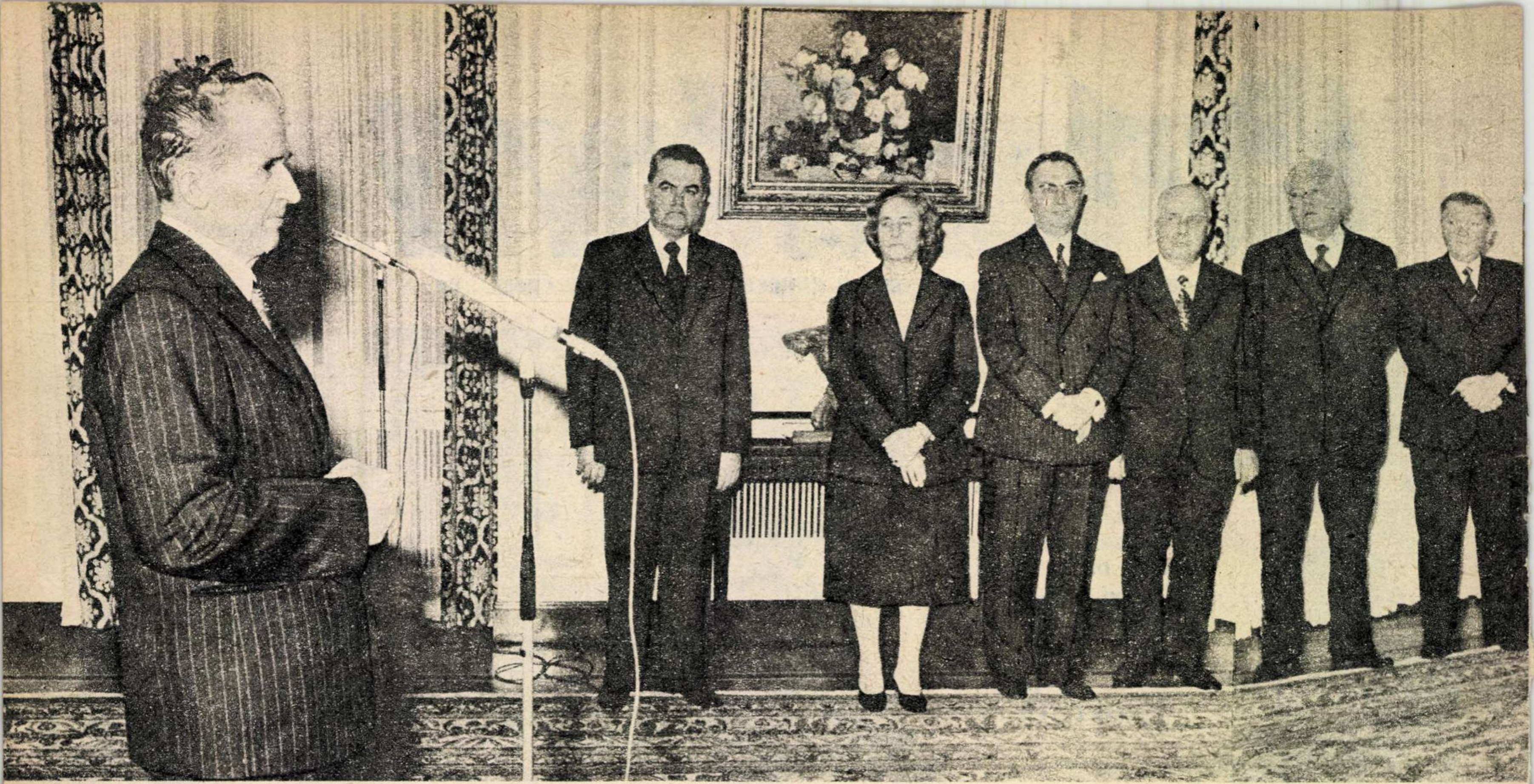

CU SENTIMENTE DE DRAGOSTE FIERBINTE, PROFUND DEVOTAMENT ȘI ÎNALTĂ PREȚUIRE, ÎNTREAGA NOASTRĂ NAȚIUNE A OMAGIAT ÎN ZIUA DE 26 IANUARIE PE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, CU PRILEJUL ANIVERSĂRII ZILEI DE NAȘTERE ȘI ÎMPLINIRII A PESTE CINCI DECENII DE ACTIVITATE REVOLUȚIONARĂ.

OMAGIU CELUI MAI IUBIT FIU AL PATRIEI, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

În aceasta zi de ianuarie, devenita simbol pentru întregul nostru popor, în cadrul unei ceremonii care a avut loc la sediul C.C. al P.C.R., tovarașul Constantin Dascalescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-ministru al guvernului, a dat citire scrisorii adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu de catre Comitetul Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Guvernul Republicii Socialiste România.

Mesaje și felicitari au fost transmise din partea oamenilor muncii din industrie, agricultura, din domeniul învațamîntului și culturii, a unor organizații de partid, de masa și obștești, din partea tineretului și copiilor patriei.

Desfașurata în aceasta zi de scumpa aniversare, ceremonia înmînării mesajelor s-a constituit într-un profund și respectuos omagiu pe care comuniștii, toți cetatenii țarii, români, maghiari, germani și de alte naționalitați, i-au adus conducatorului iubit, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai stimat fiu al națiunii, care întruchipeaza cele mai nobile virtuți ale acesteia, patriot și revoluționar înflacarat, care și-a facut din slujirea partidului și poporului țelul suprem al pilduitoarei sale vieți și activitați revoluționare, luptator fara preget pentru libertate, independența, propașirea și fericirea patriei, ctitorul noii Românii, proeminenta personalitate a lumii contemporane, militant neobosit pentru triumful idealurilor socialismului și pacii. Totodata, în deplina unitate de simțire cu întreaga țară, ceremonia a dat glas sentimentelor de fierbinte dragoste, de nețarmurita prețuire și recunoștința ale tuturor cetațenilor patriei fața de tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru rodnica și neobosita activitate ce o desfașoara în fruntea partidului și statului, stralucit confirmata de realizarile – fara precedent în întreaga noastra istorie – obținute în cei 19 ani de cînd, prin voința unanima a națiunii, conduce destinele României socialiste, profund sti-

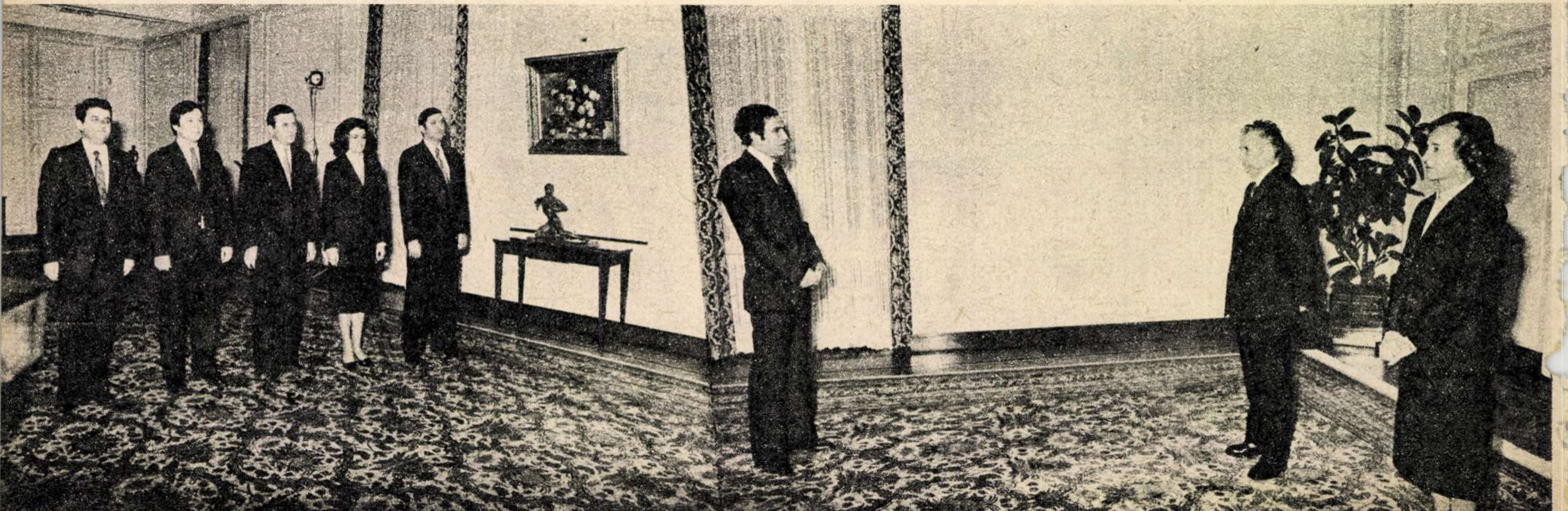

mată și respectată astăzi pe toate meridianele globului, atît pentru importantele progrese dobîndite în toate domeniile vieții economico-sociale, cît și pentru politica sa externă, realistă și constructivă, consacrată cauzei destinderii, dezarmării, păcii, înțelegerii și colaborării între popoare.

În mesaje au fost adresate, din adîncul inimii, tovarășului Nicolae Ceaușescu urări de viață lungă, de multă sănătate și fericire, de nesecată putere de muncă, spre a încununa cu noi și mărețe realizări opera istorică ce o înfăptuiește în fruntea partidului și a țării, spre a conduce România pe calea luminoasă a socialismului și comunismului, cu aceeași clarviziune, fermitate și consecvență revoluționară.

Totodată, în aceste mesaje, comuniștii, toți oamenii muncii, întregul popor și-au înnoit angajamentul ferm de a acționa, strîns uniți în jurul partidului și al secretarului său general, pentru a întîmpina cu noi și importante realizări cele două mari evenimente din viața țării – a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, și cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit pentru mesajele și felicitările primite, pentru sentimentele exprimate, adresînd membrilor delegațiilor, tuturor celor pe care îi reprezintă – clasa noastră muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate – întregului popor, cele mai calde urări de sănătate și fericire, de noi succese în înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XII-lea și Conferinței Naționale ale P.C.R., a Programului partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU,
Secretarul general al Partidului Comunist Român,
Președintele Republicii Socialiste România

Mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Cu inimile pline de bucurie, toți copiii României își îndreaptă, astăzi, cele mai frumoase gînduri către dumneavoastră, conducătorul iubit și stimat al poporului nostru, prestigioasă personalitate a lumii contemporane, prietenul drag și îndrumătorul cel mai apropiat al pionierilor și șoimilor patriei, exprimînd omagiul fierbinte, dragostea și recunoștința nețărmurite pentru condițiile minunate create copilăriei noastre fericite, pentru grija și atenția permanentă cu care ocrotiți creșterea și educarea tinerelor generații ale țării.

Vă rugăm respectuos, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, să primiți, din partea tuturor pionierilor și șoimilor patriei, cu prilejul aniversării a peste cinci decenii de activitate revoluționară și a zilei dumneavoastră de naștere, urările de fericire izvorîte din inimile milioanelor de copii ai patriei, de multă sănătate și putere de muncă, de mari victorii în măreața activitate patriotică și revoluționară prin care, în fruntea partidului și a națiunii noastre, vă dăruiți cauzei comunismului, idealurilor celor mai înalte ale poporului nostru, păcii și progresului omenirii.

Dînd glas bucuriei de a sărbători această scumpă aniversare sub soarele luminos al socialismului, în cei mai frumoși ani ai istoriei noastre contemporane, toți copiii țării, pionierii și șoimii patriei se angajează să urmeze fără preget înaltul dumneavoastră exemplu de muncă și viață revoluționară, prețioasele îndemnuri și orientări pe care le adresați permanent tinerei generații, să nu precupețească nici un efort, să învețe și să muncească necontenit pentru a deveni demni urmași ai comuniștilor, constructori pricepuți și entuziaști ai viitorului de aur al României socialiste.

La mulți ani!

CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

26 ianuarie 1984

STEJAR DIN SCORNICEȘTI

Prin vîltoarea luptelor
S-a ridicat un tînăr dîrz
Cu gînd netemător
De pace doritor
Care aici în România
A adus pacea și prietenia.

La mulți ani, viteaz conducător,
Viața-n bucurii bogată
Cu împliniri nenumărate
La mulți ani să ne trăiți
Tînăr tot mereu să fiți.

Sănătate, fericire,
Drumuri noi de împlinire
Vă urează astăzi țara
Să-nfloriți ca primăvara.

Victorița Mogoș,
cl. a V-a, București

URARE

O, țara mea, grădina vieții,
Te cultivăm cu dragoste și dor,
În era nouă, a tinereții,
Ne dai tărie și mult spor!
În fruntea ta e Omul de-omenie,
Chezaș al Păcii și al Libertății!
Cu El cutezi, vitează Românie,
Să te înalți pe piscul frumuseții!

De-aceea, azi, în zi de sărbătoare,
Noi, toți, ne îndreptăm urarea către El
Urare sinceră, din inimi arzătoare:
„Mulți ani să ne conduceți spre comunistul țel!
Mulți ani, Iubit Conducător, Părinte,
Noi vă urăm, cu dragoste, tot înainte!"

Marinela Matei,
Șc. gen. Valea Seaca, jud. Iași

CU TOATE PÎNZELE SUS, SPRE NOI IZBÎNZI LA ÎNVĂŢĂTURĂ!

Iată-vă, dragi prieteni, din nou în băncile de şcoală. Trimestrul al II-lea a început. Această nouă etapă în munca voastră de elevi vă găseşte mai mari, mai conştienţi de răspunderile învăţăturii.

Pentru toţi pionierii şi şcolarii ţării, acest trimestru, luminat de părinteştile îndemnuri ce v-au fost adresate de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu în preajma Anului Nou, trebuie să fie încununat de succese care să prefigureze izbînzile acestui an şcolar. Stă în puterea fiecăruia ca rezultatele muncii de acum să fie superioare celor din trimestrul I.

Aşadar, prieteni, chiar din primele zile ale acestui nou trimestru să vă mobilizaţi forţele pentru a vă îndeplini şi mai bine datoria faţă de voi înşivă, faţă de patria care vă creşte. Să fiţi mai sîrguincioşi, mai perseverenţi, mai exigenţi faţă de voi. Să daţi strălucire fiecărei file din catalog prin efortul vostru, al fiecăruia.

Aşteptăm să scrieţi redacţiei despre munca voastră de şcolari, despre bucuriile şi succesele obţinute pe frontul învăţăturii. Exprimaţi-vă opiniile cu privire la disciplina şcolară, la pregătirea temelor, la folosirea timpului de studiu şi tehnica învăţării.

Cîţiva colegi de-ai voştri, aflaţi în timpul vacanţei în tabără la Voineasa-Vîlcea, ne-au şi împărtăşit gîndurile lor.

MICROANCHETA NOASTRĂ

MINUTUL DE AUR

Cu puţine zile înainte de începutul acestui trimestru, surorile Daniela şi Mihaela Grimalschi, Remus Ruxanda, Laur Ivan, Camelia Popa, Patricia Covaciu, Florentina Bălasa, Iulia Croitoru şi Dinu Nechita puteau fi întîlniţi în drumeţii spre culmile înzăpezite din vecinătatea Voinesei sau în vesele alaiuri de săniuţe ce coborau pantele din împrejurimi. Tot împreună s-au aflat şi în trenul care i-a readus acasă, la Bucureşti. Abia aşteptau să-şi revadă colegii, alături de care vor străbate noul urcuş al acestui trimestru.

Cu ce gînduri vă pregătiţi de start?

Întrebarea pe care le-am adresat-o n-a surprins pe nimeni.

Pentru Laur Ivan (clasa a V-a, Şcoala generală nr. 194), primul trimestru a însemnat şi prima teză. Mediile pe care le are — de la 8 în sus — dovedesc seriozitatea cu care Laur a privit noua lui situaţie de „elev mare". Totuşi nu e mulţumit de rezultatele obţinute la două materii importante cum sînt româna şi matematica. De ce? „Pentru că la teze am luat nota 7, spune Laur cu o undă de regret în glas. N-am ştiut prea bine cum să-mi iau notiţe şi cum să învăţ pentru teze, iar rezultatul s-a văzut."

Laur îşi dă seama acum că pentru teză trebuie să începi, de fapt, pregătirea chiar din primele zile de şcoală, iar în preajma ei să revezi cu atenţie, să sintetizezi ceea ce ai învăţat pînă atunci. În trimestrul care începe, el porneşte cu gîndul să se apropie şi mai mult de materiile noi cu care s-a întîlnit în clasa a V-a, să-şi asigure o mai sistematică pregătire în vederea momentului în care pe tablă vor fi anunţate subiectele tezelor.

„Eu sînt hotărîtă ca în noul trimestru să fiu mai atentă la ore", ne mărturiseşte Iulia Croitoru (clasa a VIII-a, Şcoala generală nr. 36).

În clasă şi în echipa de junioare la caiac, din care face parte, Iulia se numără printre cei sîrguincioşi. Totuşi, ea consideră că nu întotdeauna a fost suficient de atentă, mai ales la orele de limba română unde i se părea „uşor". Ajunsă acasă, în faţa mesei de lucru, Iulia îşi dădea seama că nu mai e chiar atît de uşor cum i se păruse în timpul orei, iar efortul depus pentru recuperarea celor pierdute din cauza neatenţiei era mult mai mare decît atunci cînd se concentra şi urmărea lecţia nouă predată la clasă.

„Aş dori foarte mult ca în trimestrul al II-lea să am şi eu, şi colegii mei, nota 10 la purtare, ne spune Patricia Covaciu (clasa a VII-a, Şcoala generală nr. 197). Pe trimestrul I, întregul detaşament a primit nota 9. Este o notă pe care o merităm, pentru că, în timpul orelor, ne-am lăsat furaţi de glumele şi năstruşniciile pe care le făcea un coleg şi am tulburat adeseori liniştea clasei cu rîsetele noastre, în loc să încercăm să-l liniştim noi. Ne pare rău că i-am supărat pe unii tovarăşi profesori şi vom încerca să reparăm greşeala noastră."

Camelia Popa (comandantă de detaşament la clasa a VIII-a, Şcoala generală nr. 36) este preocupată de situaţia celor cîţiva colegi ai ei care la sfîrşitul trimestrului I au rămas corigenţi la matematică şi la alte materii. Sînt colegi care acordă mai mult timp jocului, iar seara, cînd se întorc acasă, sînt prea obosiţi ca sa se mai poată pregăti pentru a doua zi. „Trebuie sa gasim o cale, spune Camelia, să-i convingem şi pe ei sa-şi pregateasca mai intii lecţiile, aşa cum procedeaza aproape toţi copiii. Nimeni nu spune să nu ne jucăm, dar trebuie să ştim cînd s-o facem. Şi să nu lăsăm lecţiile pe planul doi".

Acelaşi gînd îl preocupă şi pe Remus Ruxanda (clasa a VI-a, Şcoala generală nr. 118) în legătură cu cei trei colegi de clasă care, din cauza indisciplinei la ore şi a neglijenţei, au rămas corigenţi la cîte două-trei materii. „În noul trimestru trebuie neapărat ca noi, întregul detaşament, să ne apropiem mai mult de aceşti copii. Nu ştim însă cum să procedăm. Pentru că atunci cînd ne-am oferit să-i ajutăm, colegii noştri la care mă refer nu numai că au refuzat ajutorul, dar au sărit să ne şi lovească."

Iată deci că Remus şi Camelia nu

Ileana Damian

Lucian Stoichicescu

Zaira Bamberger

Gabriel Dianu

Olivia Baciu

OGLINDA PERFORMANȚELOR

Prima zi a noului trimestru a avut în chip firesc caracterul emoționant al unei noi premiere: reîntorși de pe traseele unei vacanțe atît de tonice și pline de bucurii, v-ați reîntîlnit în fața unui nou debut în marea și pasionanta întrecere a sîrguinței, a autodepășirii la învățătură.

Fiecare știe că efortul susținut, echilibrat, studiul individual perseverent, munca ordonată sînt condițiile esențiale ale succesului și trainiciei cunoștințelor. Și dacă ești atent și activ la fiecare oră de curs, dacă acasă, chiar de-ar fi să întîrzii mai multe ceasuri asupra lecțiilor sau problemelor care nu-și arată prea ușor „cheile" înțelegerii sau rezolvării, nu se poate să nu le descifrezi, să nu le dezlegi pînă la urmă „tainele". Pe temeiul acesta ne formăm un stil de muncă eficient, se aprinde în noi dorința de a ști mai mult, de a ne autodepăși continuu. Așadar, fiecare dintre noi este chiar din prima zi a noului trimestru un virtual posesor al însemnului sîrguinței și autodepășirii — **„Banca de onoare"**. Paginile revistei așteaptă cu bucurie numele celor ce se vor înscrie cu primele trofee ale succeselor la învățătură și comportare în marea constelație a „Băncii de onoare". Pînă atunci, folosim plăcutul prilej de a vă face cunoscute frumoasele exemple de muncă, de hărnicie și comportare ale cîtorva dintre colegii voștri cîștigători ai însemnului pe traseul trimestrului I.

„De pe meleaguri oltene, din **Slatina,** noi, pionierii de la **Școala generală nr. 7,** trimitem pentru Galeria „Băncii de onoare" portretele unora dintre cei mai merituoși, mai harnici colegi, care fac cinste detașamentelor unității noastre: **Gabriel Tănăsescu, Corina Rodica Drăgan, Ileana Damian, Mihaela Veronica Rucăreanu, Ovidiu Catana, Lucian Stoichicescu, Zaira Bamberger, Gabriel Dianu.**" Sînt pionieri inimoși, plini de inițiativă, admirabili colegi, stimulînd prin exemplul lor dorința și ambiția ca toți elevii să-și unească eforturile, pentru ca fiecare clasă să devină o adevărată cetate a muncii, a strădaniei necontenite pentru a dobîndi rezultate mereu mai bune la învățătură și în toate domeniile activității pionierești" — ne scriu corespondenții noștri din Slatina.

O scrisoare cu adevărat tulburătoare am primit de la **Iași,** o scrisoare conținînd cuvinte pline de căldură și de frumoase aprecieri pentru pioniera **Olivia Baciu,** elevă în **clasa a V-a** la **Liceul „Emil Racoviță".** O premiantă nu numai la învățătură, ci și în concursurile pe obiecte de studiu — la limba română și matematică, în concursurile cultural-artistice, fiind în același timp și o talentată recitatoare și o înzestrată poetă, prozatoare și... pictoriță! Cine semnează cu reală emoție, dragă Olivia, această scrisoare care te recomandă pentru Galeria „Băncii de onoare"? Chiar fosta ta învățătoare, tovarășa Lucia Scutelnicu, cea care ție, colegilor tăi, altor generații de școlari le-a îndrumat și le îndrumă primii pași pe drumul de lumină al cărții, al învățăturii, al descoperirii și afirmării pasiunilor.

De la școala din comuna **Schitu Costinești,** comuna **Tuzla,** județul **Constanța,** comandamentul unității a ținut să evidențieze un detașament — cel al clasei a IV-a —, care deține titlul de fruntaș datorat nu numai promovabilității și frecvenței de sută la sută, ci și unui mare număr de pionieri performeri ai „Băncii de onoare". Numele lor: **Cristina Popa, Elena Pescaru, Florentina Popa, Daniel Jianu, Gheorghe Popa, Adrian Buhniță, Camelia Vinturiș, Vasilica Liea, Aura Rujan** și **Doru Bălici.** Adresîndu-le tuturor felicitări, le urăm totodată succes viitorilor cîștigători ai însemnului autodepășirii la învățătură și comportare.

IL. PIȚA

---

se gîndesc numai la ceea ce au de făcut ei înșiși pentru propriile rezultate la învățătură, ci caută mijloacele prin care să-și apropie „colegii-problemă", să-i readucă alături de ei.

Să fie oare atît de greu pentru un elev care la un moment dat a luat mai multe note proaste să se redreseze? Mai ales cînd colegii sînt alături și pot să-i ajute? Dinu Nechita (Liceul de matematică-fizică nr. 1) e de părere că unul dintre secretele succeselor la învățătură se află tot în clasă. „Dacă privim clasa, cînd se predă o lecție nouă, spune Dinu, vedem că unii urmaresc cu atenție **ceea ce ne comunică tovarășul profesor și notează ce consideră că e foarte important. În caietele lor vei găsi întotdeauna clar ceea ce trebuie reținut. Alți copii vor «să prindă» cuvînt cu cuvînt și nici nu privesc la tablă, nici nu urmăresc cum trebuie firul unei idei. Dar mai sînt și dintre aceia care nu iau nici un fel de notițe în oră și se ocupă cu nimicuri. Aceștia din urmă, ca și cei care se grăbesc «să prindă totul», nu pot ține pasul întotdeauna. Iar cînd văd că au rămas în urmă cu lecțiile, se sperie, intră în panică și nu mai au tăria să reia totul. Sau poate că nici nu știu cum să procedeze. Atunci cînd vrem să ne ajutăm între noi urmărim, în primul rînd, aceste două aspecte ale învățăturii: cum participăm la ore și ce facem acasă cu timpul nostru? Cunoscînd bine răspunsul la aceste două întrebări, ne putem ajuta între noi cu adevărat."**

Întrebările la care se referă Dinu Nechita sînt întrebări pe care trebuie să și le pună fiecare pionier, fiecare școlar. De răspunsurile pe care și le va da vor depinde și notele pe care le va obține în trimestrul abia început. Le așteptăm și noi.

ECATERINA ROȘCA

CARNET METODIC

DIN EXPERIENȚA CERCURILOR DE DEZBATERI POLITICO-IDEOLOGICE

Mai multe pioniere din clasele a VII-A și a VIII-a străbat nerăbdătoare culoarele școlii (ne aflăm la Școala generală Nr. 10 din municipiul Tîrgoviște) și se îndreaptă spre cabinetul de științe sociale, unde tovarășa profesoară Lucia Bogdanos le întîmpină cu prietenie. Aici, la cabinet, este locul unde se desfășoară activitatea cercului lor de dezbateri politico-ideologice, care se bucură de-un prestigiu crescînd în unitate. La toate manifestările pionierești dedicate unor evenimente importante din istoria patriei și din actualitatea politică a țării, pionierele care activează la acest cerc sînt prezente, avînd o participare care se bucură de-o mare audiență printre colegi. Iat-o pe Mihaela Preda, pioniera conducătoare a cercului. Este brunetă, subțirică și comunicativă. A sosit printre primii în dimineața amintită, ținînd sub braț mai multe cărți și caiete pe care vrea să le arate tovarășei profesoare. De fapt, fiecare a reușit să se înfățișeze la fel de bine pregătit, pe baza unei bibliografii notată cu multă atenție... Fiecare vrea să arate mai întîi datele descoperite, selecția făcută prin consultarea cărților, revistelor, ziarelor, albumelor, de la biblioteca școlii, biblioteca județeană și, binețeles, din biblioteca personală.

Membrele cercului de dezbateri politico-ideologice sînt și autoarele articolelor citite cu mult interes la gazeta „Cadran politic" din școala. Parcurgem la rîndul nostru articolele lor, care au următoarele titluri: „Inițiativele tovarășului Nicolae Ceaușescu, mobilizator program de acțiune în lupta pentru pace", „Dicționar politic - Dezarmarea", „Actualitatea internațională - manifestări ale luptei pentru pace pe mapamond". Din proprie inițiativă, membrele cercului și-au făcut cîte un caiet cu extrase din documentele de partid studiate, din bibliografia bogată pe care o parcurg cît mai riguros. În cadrul cercului de dezbateri politico-ideologice ele își lărgesc aria de activități prin inițiative bine venite, cum sînt întocmirea unor grăitoare panouri tematice, organizarea de expoziții etc. De aici rezultă și atitudinea tot mai înaintată față de învățătură, de muncă, înscriind în viața unității realizări prin care-și rostesc cuvîntul copilăriei pe care o trăiesc. Succesele dobîndide în pregătirea lor politico-ideologică sînt înscrise de pionierii dîmbovițeni sub genericul „Pionieri în anii de lumină".

M. MICU

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

CERAMICA DE CUCUTENI, TEZAUR MILENAR

O națiune cu un înalt simț al istoriei se apropie cu emoție de tot ce aparține vetrei sale. Indiferent din ce neguroase adîncuri ale timpului vin, semnalele de dincolo de vreme ale oamenilor care au trăit pe aceste locuri ne mișcă,au ecou în inima noastră.

Subliniem aceasta pentru că istoria trăită este cu mult mai veche decît istoria scrisă. Referințele scrise ale istoricilor la trecutul celor ce au trăit pe teritoriul României de astăzi depășește cu puțin două milenii. Dar omul a trăit pe aceste meleaguri cu zeci de mii de ani înainte.

Ce știm despre ei? Și cum am aflat cele ce știm? Răspuns veți afla în rîndurile care urmează.

Un centenar

Era în mai 1884. Pe dealurile molcome dintre Iași și Tg. Frumos lucrările agricole se aflau în toi. Printre țăranii în straie albe risipiți pînă departe apărea mereu silueta contrastantă a unui surtucar îmbrăcat în negru. Era o persoană bine cunoscută prin partea locului. Domnul Teodor Burada stătea în mai toate serile de vorbă cu bătrînii satului, asista la hore și la șezători ascultînd basme și legende străvechi, strigături, cîntece și notîndu-le conștiincios pe cele mai frumoase. Povestea el însuși foarte interesant despre începuturile teatrului românesc, despre tradiția culturală a românilor.

Într-o zi, cărturarul a tresărit auzind o ciudățenie. Pe un deal dintr-o comună apropiată, plugul scotea la iveală tot felul de cioburi de oale, ba chiar și fragmente mai mari. Simțul noului era acut la acest experimentat cercetător al tradiției. În puțină vreme cărturarul ieșean se afla pe dealul Cetățuia din comuna Cucuteni, convingîndu-se singur de adevărul celor auzite. Dealul era semănat cu pietre și fragmente de olărie.

Noutatea s-a răspîndit. Un an mai tîrziu, poetul Nicolae Beldiceanu era la Cucuteni. Uimit de frumusețea și originalitatea ceramicii scoase la lumină, el a întreprins cele dintîi sondaje și cercetări asupra stratigrafiei locului. Descoperirea l-a fascinat, determinîndu-l să elaboreze una din primele noastre lucrări de arheologie: „Antichitățile de la Cucuteni". În afara observațiilor atît de prețioase, poetul nota sentimentul unic în fața misterioaselor vestigii „ce stau înaintea noastră mute și neesplicate".

În cursul secolului care a trecut de la descoperirea comorilor artistice de la Cucuteni, fragmente ceramice identice sau de același tip au fost găsite pe o arie vastă, depășind cu mult suprafața Moldovei. Pentru acest motiv se vorbește nu despre ceramica de la Cucuteni, ci despre cultura tip Cucuteni, din care fac parte vestigiile de acest fel oriunde s-ar afla ele.

Cum „văd" arheologii

De un secol încoace, arheologii insistă în studiile lor asupra ceramicii de Cucuteni. Ce găsesc ei în aceste oale și străchini, figurine și statuete de lut ars și pictat?

Arheologii contemplă cu emoție acești martori modești ai vieții din urmă cu multe milenii, gustă, ca niște poeți sensibili, fiorul timpului înmagazinat în vestigiile „mute și neesplicate"; dar apoi, apelînd la uneltele științei, arheologii atacă însăși substanța misterului, ambiționînd să tălmăcească poezia în date certe, să prefacă enigma în istorie.

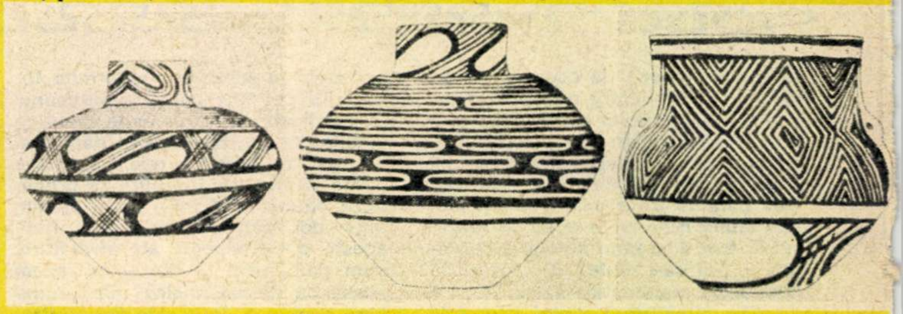

Ați cercetat vreodată o rîpă? Sau ați văzut săpăturile unei fundații? Atunci ați observat straturile care alcătuiesc solul. Unele numai de cîteva degete, altele de cîteva palme sau mai mult, aceste straturi diferă prin substanță și colorit. Ele s-au depus în epoci și împrejurări diferite. Sînt împrejurări și epoci bine cunoscute arheologilor. Pentru ei scoarța Pămîntului este un imens calendar, în care fiecare filă – fiecare strat – își are echivalentul în timp.

Săpăturile arheologice se desfășoară cu stricta observare și înregistrare a straturilor. Despre fiecare obiect descoperit se știe în ce strat s-a aflat. Se obține astfel primul indiciu asupra epocii din care provine.

Se cercetează apoi totalitatea obiectelor găsite în același strat. Astfel, împreună cu ceramica tip Cucuteni s-au găsit numeroase unelte și arme de silex, dar și obiecte de cupru, mai ales podoabe. Toate acestea permit o primă datare: cultura tip Cucuteni s-a format către sfîrșitul epocii pietrei șlefuite, în perioada numită eneolitică (aeneus = aramă; litos = piatră). Ea s-a constituit către anii 3600 î.e.n., încheindu-și existența pe teritoriul țării noastre în jurul anilor 2900 î.e.n.

Aria unei civilizații

Cercetînd aspectul unui vas de Cucuteni, arheologul ia notă de specificul formelor, identifică tehnica de fabricație, stilul și tipologia motivelor decorative. Apoi se întreabă: cine și unde a mai produs în aceeași epocă o ceramica de același fel?

În cazul ceramicii cucuteniene răspunsul e azi limpede: vase și statuete de o formă și cu o decorație identice sau de același tip apar în aceeași perioadă pe o arie care cuprinde Moldova, sud-vestul Transilvaniei pînă către Brașov și nord-estul Munteniei, apoi urcă spre nord pînă în Galiția poloneză, iar spre răsărit se întinde pînă la Nipru. Centrul de iradiere al acestei culturi a fost identificat în vestul Moldovei, între Siret și Carpați.

Cele aflate pînă acum aduc la lumină date care altminteri ar fi rămas în veci neștiute. Unitatea modului de producere a ceramicii

indică faptul că pe teritoriul respectiv trăia în urmă cu 4500–5500 de ani o populație cu o identitate inconfundabilă. Arheologii cercetează istoria și află că nu se cunoaște nimic despre o astfel de populație. Și astfel, ceramica de Cucuteni formează **singurul** indiciu – dar un indiciu **sigur,** probat **material** – al existenței unei întregi populații de odinioară. O populație care avea caracterele sale, felul său de a-și clădi locuințele, felul său de a și le împodobi, de a cultiva pămîntul, de a crește animale, de a vorbi, de a se îmbrăca, de a făuri arme și podoabe.

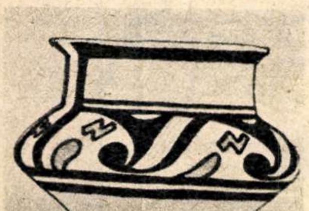

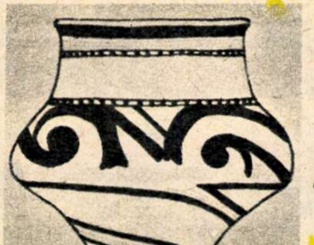

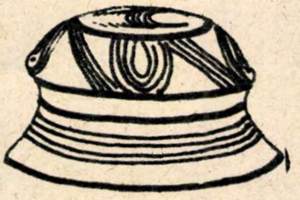

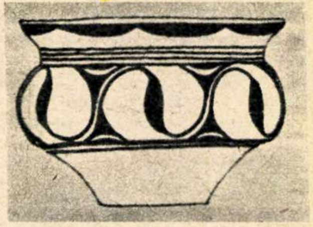

Civilizația nu ajunsese încă la invenția – epocală – a roții olarului. Aflăm aceasta întrucît ceramica de Cucuteni e modelată fără ajutorul acestui prețios instrument. Rotunjimea perfectă a vaselor, supletea liniei lor, netezimea interioară și exterioară au fost obținute prin folosirea unor instrumente de lemn, os, lut ars imaginate chiar de meșteșugar.

Absența din perimetrul civilizației tip Cucuteni a vehiculelor înzestrate cu roți ridică un alt semn de întrebare: în ce mod poate fi explicată răspîndirea ceramicii cucuteniene pe o arie de multe sute de mii de kilometri pătrați? În lipsa vehiculelor pe roți, vasele de Cucuteni erau incapabile de „a călători". Dar nu și olarii! Uimitoarea unitate de stil a ceramicii cucuteniene se datorează faptului că în perimetre întregi au lucrat aceiași artiști. Meșterii colindau așezare după așezare. Instalîndu-se într-un loc, identificau o sursă de argilă, clădeau un cuptor de ars și produceau întreaga cantitate de ceramică necesară, după care plecau mai departe, ducînd cu ei taina meșteșugului lor.

Într-adevăr, e nevoie să ai „ochi" de arheolog – și pricepere, cunoștințe vaste de istorie, geologie, chimie, fizică, artă plastică, să fii înzestrat cu discernămînt și măsură – pentru a descifra în cîteva fragmente ceramice atîtea date despre niște oameni care au trăit înainte să se fi născut istoria.

Un muzeu de acum cinci milenii

Dincolo de valoarea documentară, de o importanță inestimabilă, ceramica de Cucuteni prezintă calități estetice care au făcut ca de studierea ei să se ocupe mulți istorici ai artei. După cuvintele unuia dintre aceștia, cultura Cucuteni deține printre culturile contemporane un „primat incontestabil, valoarea artistică a ceramicii sale pictate fiind deosebită. Și în epocile următoare, puține sînt culturile ale căror împliniri artistice se pot compara cu acelea ale culturii Cucuteni".

Despre frumusețea exponatelor din acest muzeu al preistoriei grăiesc imaginile de față. Iată în plus, pe scurt, cîteva caracteristici ale caramicii cucuteniene.

- Printre tipurile de vase au fost inventariate străchini, castroane, cupe cu picior, amfore, cratere, vase bitronconice, suporturi cilindrice, vase cu corp sferic și picior cilindric înalt, chiupuri mari pentru provizii și apă – cu capace din aceeași ceramică! –, ba chiar și... vase-binoclu!
- Înălțimea vaselor merge de la un metru la cîțiva centimetri.
- În cazul vaselor mici, grosimea pereților oscilează între unul și doi milimetri!
- După modelare, vasele erau uscate încet, probabil la umbră.
- Decorarea în relief prin incizii, caneluri sau serii de gropițe, caracteristică începuturilor culturii Cucuteni, se efectua înainte de uscare.
- Pentru pictarea vaselor erau folosite culori minerale, anume alb, roșu, negru. Pictura se executa cu mîna, niciodată cu ajutorul tiparelor.
- Motivele pictate sînt liniare, curbe, spirale, în combinații decorative. Pe unele tipuri de vase apar și animale – mamifere și păsări, toate văzute din profil.
- Vasele pictate erau apoi arse în cuptoare, folosindu-se arderea zisă oxidantă, în care pătrunderea aerului în camera de ardere era permisă. În urma acestui procedeu, ceramica se colora în cărămiziu, brun sau roșcat.
- Statuetele tip Cucuteni reprezintă oameni și animale. Primele sînt adevărate păpuși, avînd în majoritate 20–25 cm. Una singură a avut circa 30 cm, în schimb multe nu ating 3 cm. Ele erau purtate pe piept, în chip de podoabă.
- Statuetele în formă de animale reprezintă mai ales cornute, dar și cîini, lupi, mistreți. Au dimensiunea unor bibelouri.

Cuvîntul istoriei

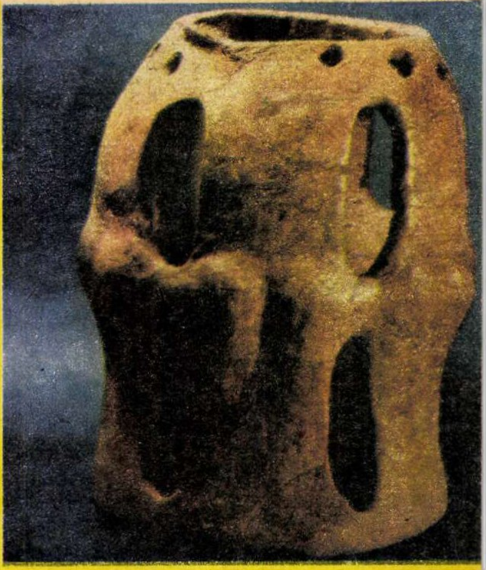

Ne despărțim de cultura de tip cucutenian cu sentimentul că în substanța ei se aflau germeni prețioși ai unei dezvoltări ulterioare. Este ceea ce notează și Vladimir Dumitrescu, autorul unei lucrări de bază pentru cunoașterea acestei culturi: „Și în alte domenii... triburile cucuteniene s-au situat pe o treaptă de dezvoltare care ne îndreptățește să credem că în scurtă vreme ele ar fi putut face saltul calitativ necesar pentru a ajunge la civilizație, cu toate implicațiile acesteia, dacă împrejurările din prima jumătate a mileniului al III-lea î.e.n. – cînd pe teritoriul ocupat de ele au pătruns triburile stepelor nord-pontice – n-ar fi pus capăt strălucitei lor culturi materiale".

Vestigiile culturii cucuteniene pledează grăitor pentru noblețea dintotdeauna a omului, pentru nemărginita lui sete de frumos, ale cărei izvoare ajung pînă în zorii umanității.

HORIA ARAMĂ

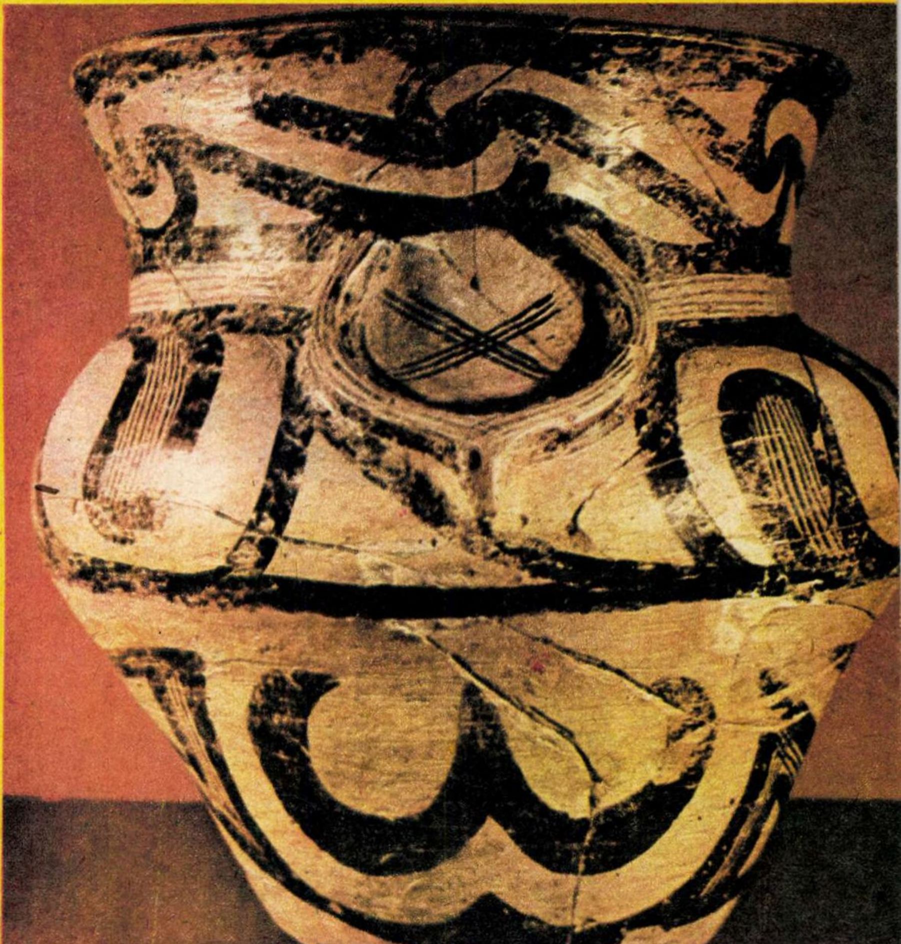

IARNĂ LA BUNICI

Schiță de CLEOPATRA LORINȚIU

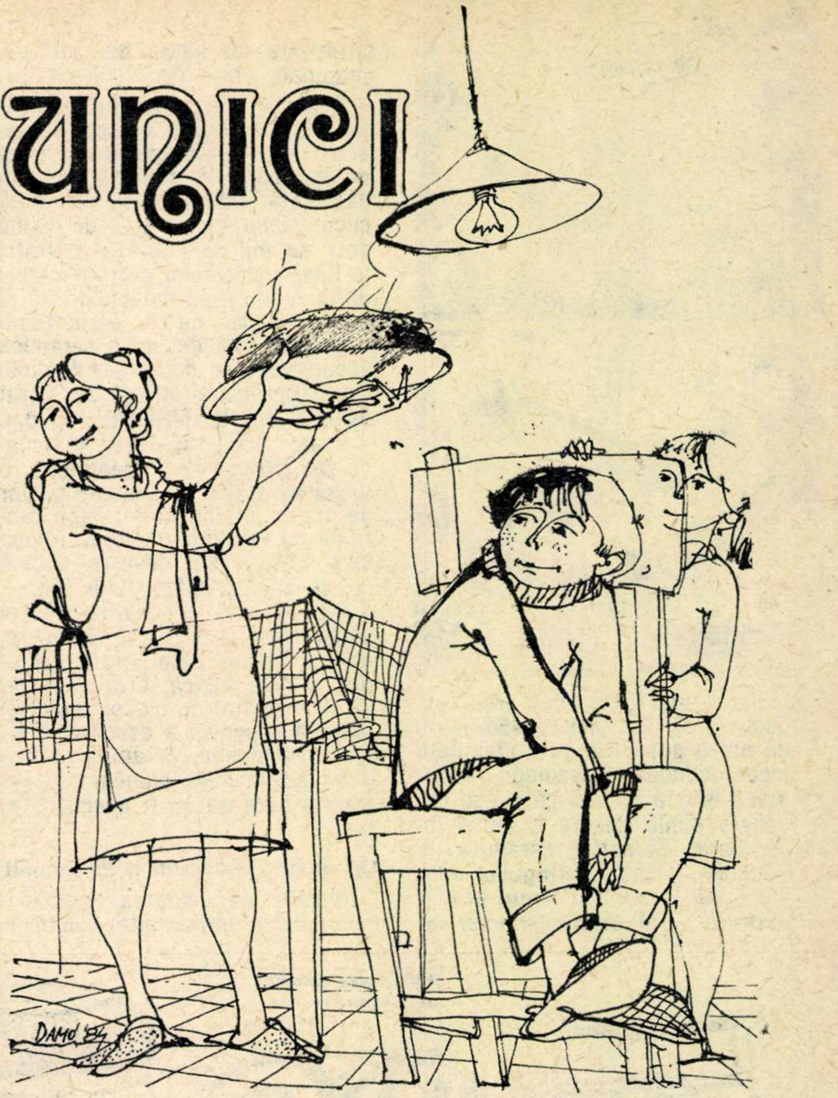

Zăpada înghițise parcă toată grădina. Impodobise pînă și sîrmele de telegraf, gardul, cotețul găinilor și cînd am deschis poarta, o pală albă mi-a căzut pe căciulă. Eram aproape adormit și-mi era frig la picioare, așa că nu-mi aduc aminte de prea multe. Toți ceilalți vroiau să se așeze la masă, să rîdă și să povestească întîmplări hazlii. Doar mie îmi era somn, somn, somn, căci drumul de la haltă pînă-n sat mă obosise foarte. Mă credeți, nu mă credeți, adevărul este că pînă în seara aceea eu nu fusesem niciodată la țară. Trecusem cu mașina de multe ori prin sate, odată tata a oprit chiar și-am cumpărat ciuperci, hribi și gălbiori de la o fetiță cu băsmăluță portocalie, dar așa, într-o casă țărănească nu cred să fi intrat eu pînă atunci.

Colegul meu cel mai bun și mai prieten, Mititean C. Ioan, zis și Viși, fiindcă-i plac vișinele, are bunici la țară de-adevăratelea. Așa că, ce s-au gîndit și s-au sfătuit mamele noastre? Ce-ar fi să ne expedieze frumușel pe noi de Anul Nou tocmai în nordul Moldovei, și anume în satul Corni, strada Principală, numărul 75?

Zis și făcut. Viși încîntat că merge la bunici, mamele noastre eliberate de problema — ce facem cu copilul în vacanță? eu, cam neliniștit și înarmat cu atlasul geografic și cu mersul trenurilor.

Nici eu nu prea știam ce vreau. Pe de o parte tare-aș fi vrut să merg la țară și să pun mîna pe-o vacă. Pe de altă parte îmi dădeam seama că sînt cam neștiutor și-mi era frică să nu mă fac de rîs. Odată ajuns acolo să-ncep să confund, să-ncurc, să nu-nțeleg și să fiu caraghios. Nu știu eu ce-a pățit Carmenuța cînd a zis despre un gînsac că ar fi pelican?!

Eu însă pot să spun că sînt foarte inventiv și știu să ies dintr-o încurcătură. Îmi venise și de astă dată ideea salvatoare! Satul în care ne duceam noi era nu departe de Humuleștii lui Creangă. Așa că săptămîna dinaintea plecării mi-am petrecut-o învățînd temeinic pe dinafară glosarul „Amintirilor din copilărie", adică toate cuvintele mai rare sau specifice graiului moldovenesc, explicate pe înțelesul oricui!

Ei, și abia ajuns, am și început să mă învîrt prin camera din față, încercînd să leg vorbă cu cei ai casei. Oamenii tare de treabă, dar ocupați foc cu mîncarea, cu pregătirile, de,

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

TUDOR NEGOIȚĂ

„Cei cinci și COMOARA"

12

– Stai, dom'le, că eu nu mai înțeleg nimic! spune supărat Sandu, după ce ne-am „repliat strategic" sub nucul mare de pe terenul viran. Păi vă duseserăți cu Trică să-i vedeți laboratorul, mă rog, atelierul radio. L-ați văzut?

– Da, chiar! îl secondează Mihăiță.

– Nu l-am văzut.

– Că nu aveau ce să vadă! zvîrle Pavel. Nu v-am spus eu că-i o gogoriță laboratorul ăsta!

– Dar nici nu ne-am propus să-l vedem! intervine Dana. N-ați priceput? Radu a vrut doar să scape de gura ta, zice ea întorcîndu-se spre Pavel. Și de ierele tale, adaugă Dana privind spre Sandu. Ca să putem vorbi liniștiți cu Trică și să vedem ce-i cu vila acestui „unchi" al lui și cu Lică zis Billy care ne interesează pe noi.

– Ia te uită, domn'e! face mirat văru-meu. Așa care va să zică?! Și de Lică ce-ați aflat?

– Nimic. Ghinionul sau norocul nostru, explică Dana. Au venit pe neașteptate acasă Pleșa și încă un tip, Burlea, care cine crezi, Mihăiță, că e?

– Știu! Cel din baltă! Unul din cei doi care m-au aruncat în apă.

– Întocmai! aprobă Dana.

– V-am spus eu că el e! sare Mihăiță. Le-am spus și nu mă credeau!

– Ei bine, și să vedeți ce-au vorbit!

– Lasă, Dana, o opresc eu, că timp pentru asta avem mai tîrziu. Intrebarea e cum reușim să probăm!

– Ce să facem?

– Așa e! intervine Geta ca specialistă. În orice carte polițistă totul trebuie probat!

– Dar ce să probăm, domn'e, ce să probăm?

– Sandule, ți-am spus că ăștia învîrtesc niște afaceri dubioase, cu sume mari, în care cartea pe care-o ții în mînă e doar o mică parte din învîrteli.

– Așa?! face văru-meu. Nu mă mai mir că și-a ridicat domnul Pleșa o asemenea vilișoară într-un an, dar problema e...

– Să anunțăm miliția! propune Pavel.

– Să anunțăm, dar n-au să ne creadă.

– De ce să nu ne creadă? întreabă Dana.

– Că n-avem probe, cum zice Geta, noi vom spune că am auzit o discuție între Pleșa și Burlea, ei au să spună că sîntem copii și „ne imaginăm prostii citite prin cărți" și-au să nege tot. Iar miliția n-o să aibă ce face fără dovezi.

– Și-atunci?

– Atunci trebuie să procurăm probe, sare înciudată Dana.

– În primul rînd proba că Burlea a fost aici. Pleșa i-a spus să nu pomenească nimănui de el, îmi amintesc eu. Și să nu spună măcar că a intrat vreodată în vila asta! Ai un aparat de fotografiat?

– Am, zice Sandu, dar... e stricat.

– Am eu unul, dar stau tocmai în partea cealaltă a orașului, spune cu regret Geta.

– Te duc cu bicicleta! se oferă Sandu.

– Am eu un aparat bun și stau vizavi, auzim vocea de mironosiță a lui Pavel.

– Pavele! exclamă Sandu. Ești formidabil, vino cu „scula" aia repejor, dacă-ți dă voie tăticu.

– E aparatul meu! se apără Pavel. Și-am făcut niște fotografii, premiul întîi am luat anul trecut la...

– Bine, bine! Acum zboară după aparat!

– Stai, zic eu. Bicicletă ai?

– Am. Și eu și soră-mea!

– Adu și bicicletele, s-ar putea să ne folosească. Uite, Dana merge cu tine.

– S-o aduc și eu? întreabă Sandu.

– Repede însă, Burlea va pleca să se-ntîlnească cu niște tipi, trebuie să vedem cine-s ăia.

Sandu, Pavel și Dana o șterg la iuțeală după „utilaj", eu rămîn pe loc cu Geta și Mihăiță.

Ce-i mai greu însă abia acum vine, pentru că-l văd ieșind pe poarta vilei pe Trică. Numai că în momentul în care dă cu ochii de noi, „nepoțelul" domnului Pleșa încearcă să treacă pe partea cealaltă, parcă nu ne-ar cunoaște.

– Trică! Trică, de ce ești laș?

L-am atins la punctul sensibil. Trică se oprește și se întoarce spre mine.

– Ce mai vrei? Lasă-mă-n pace!

– Vreau să-ți spun doar de unde are

ca de Anul Nou!

Asta era momentul! Urma să mă remarc în ochii familiei cu si-gu-ran-ţă!

— Pot să iau şi eu ceva de pe **prichici?** am întrebat, ştiind că asta-i poliţa de deasupra vetrei de la sobă.

Fetiţa gazdelor nu părea că ştie prea bine despre ce e vorba. Şi de altminteri casa avea sobe de teracotă noi-nouţe, cărămizii, iar la bucătărie un aragaz strălucitor cu patru ochiuri, ca al nostru, de la Bucureşti!

Poftim! Şi eu ce să fac cu vocabularul meu? **Prepeleac,** adică par pe care se atîrnau oalele la uscat n-am văzut, de **sărdac,** adică o haină scurtă din stofă groasă părea să nu fi auzit nici măcar bunicul, nici urmă de **ştiubeie,** nimeni nu-i spunea **zgîtie** fetiţei, ci îi spuneau simplu — Roxana. Am mai întrebat dacă n-a trecut cumva **coropcarul,** ceea ce conform cărţii însemna un negustor de mărunţişuri şi toţi s-au uitat unii la alţii cu subînţeles. Mama Roxanei, deci mătuşa lui Vişi, se apropie de mine şi-mi puse mîna pe frunte. „Arde! Are copchilu febră, bre oameni buni!" Am zîmbit fericit. Asta începea să semene cu mult iubitele „Amintiri". Mi s-au făcut frecţii, am băut lapte cald şi-am tăcut chitic lăsîndu-mă în voia lor, să mă doftorească cum poftesc. Numai să vorbească moldoveneşte!

— Ce să-i dăm oare de mîncare?!

— Alivenci! am spus eu cu ochi rugători, nu de alta, dar învăţasem pe dinafară două sute de cuvinte fără să-mi ajute la nimic! Şi-am adăugat explicativ, iute: plăcintă ţărănească în formă de turtă, făcută din făină de porumb şi brînză, coaptă în vatră!

Seara s-a terminat cu bine, cu o farfurie plină cu alivenci!

Dragi cititori, vă invităm să participaţi, în număr cît mai mare, la concursul nostru literar-artistic

Eroica '84

Şi în acest început de an, revista noastră îşi deschide paginile unuia dintre cele mai aşteptate şi îndrăgite concursuri: „Eroica '84".

Aflat la cea de-a patra ediţie, concursul de creaţie literară, publicistică şi plastică „Eroica" oferă tuturor pionierilor şi şcolarilor largi posibilităţi de punere în valoare a talentului.

Lucrările trimise, poezii, povestiri, schiţe, evocări, portrete, reportaje, desene vor fi inspirate din bogăţia realităţilor din jurul vostru, din marile transformări care se petrec în patria noastră, din faptele deosebite de muncă şi eroism ale acelor oameni minunaţi pe care-i întîlniţi sau pe care îi cunoaşteţi în fabrici, pe şantiere, pe ogoare, în instituţii de ştiinţă şi cultură, adică în acele locuri numite atît de simplu şi frumos: oraşul sau satul natal.

În centrul atenţiei va sta, bineînţeles, unul din marile evenimente la care va lua parte cu noi realizări şi fapte de cutezanţă întregul nostru popor: aniversarea a 40 de ani de la revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă.

Ziua de 23 August 1944 — arc de lumină în viaţa patriei — marchează începutul unui drum nou în istoria multiseculară a poporului nostru, drumul marilor împliniri şi transformări revoluţionare din patria noastră. Iată, aşadar, o sursă de inspiraţie deosebit de generoasă în idei şi sentimente profunde pe care le veţi reda cu pregnanţă şi sinceritate în lucrările voastre.

Tot în acest an, sub conducerea partidului, a secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, oamenii muncii din patria noastră — români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi — comuniştii, întregul nostru popor vor întîmpina cu entuziasm şi înalte sentimente de patriotism Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român.

Lucrările trimise redacţiei vor oglindi entuziastele eforturi pe care le depun în munca lor părinţii şi fraţii voştri mai mari pentru întîmpinarea înaltului forum al comuniştilor din patria noastră, profundele sentimente de mîndrie patriotică pentru trecutul glorios de luptă al poporului nostru, pentru prezentul socialist, recunoştinţa pentru lumina albă din ferestrele casei părinteşti, dragostea nemărginită şi devotamentul adînc faţă de patrie şi partid, faţă de cel mai apropiat prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, ctitorul şi arhitectul României moderne, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Lucrările trimise la concursul „Eroica '84" îşi vor trage substanţa din miezul celor mai actuale probleme, vor reda cele mai fierbinţi şi nobile sentimente, vor oglindi cu prospeţime şi căldură teme, subiecte, idei deosebit de generoase, de apropiate şi scumpe fiecăruia dintre voi.

Poeziile, reportajele, portretele, evocările, desenele trimise pe adresa redacţiei — cu menţiunea „Pentru concursul **Eroica '84"** vor fi selecţionate, iar cele mai bune vor fi publicate. Concursul începe odată cu apariţia acestui număr şi se va încheia la 1 decembrie 1984. Cele mai bune lucrări, pe lîngă publicarea în revistă, vor fi distinse cu premii, menţiuni şi diplome.

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

Pleşa banii pe care ţi i-a dat să-ţi cumperi condensator.

- Ce mă interesează de unde-i are, dacă mi i-a dat?

- Nici dacă sînt furaţi nu te interesează?

- Nu-s furaţi, domnul Pleşa nu face aşa ceva.

- Aici ai dreptate, spun eu, face nişte afaceri mai păcătoase încă, de-aia te-a trimis de-acasă. Ţi-am spus c-au să te trimită, ca să „lucreze" liniştiţi?

- Mi-ai spus.

- Ce lucrează ştii?

- Tu ştii?

- Nu, dar nu-i greu să-mi închipui. Au adus din pivniţă o presă.

- Şi ce dac-au adus?

- Deci ştii de ea?

- Ştiu că are ceva într-o ladă grea în pivniţă.

- Ei bine, e o presă tipografică, la care lucrează acum să facă, ştiu eu, bani falşi, paşapoarte, cecuri false sau ei ştiu ce. O „marfă", cum zicea Burlea, pe care are s-o dea unora cu care se va întîlni peste o oră, să ia în schimb bani pe care să-i aducă „unchiului" tău scump.

- Nu-i adevărat! Domnul Pleşa e un om cinstit.

— Pentru că ţi-a dat 50 de lei? Ştii cum vorbea despre tine? Ştii că te ţine cît o avea el nevoie, pentru că-i păzeşti şi îngrijeşti casa, că te plăteşte, după cum zicea chiar Pleşa al tău, pe sfert din cît ar trebui să plătească...

- Nu-i adevărat! Nu-i adevărat! strigă aproape Trică.

- Nu? Are să vină Dana imediat. S-o întrebi! Are să-ţi spună tot ce ţi-am spus eu, cuvînt cu cuvînt, a auzit şi ea.

- Nu-i adevărat! strigă acum Trică şi pare înfuriat, dar se lasă în jos, se reazemă de gardul vilei şi începe să plîngă.

Cu asta mi-a tăiat tot avîntul. Toată logica demonstraţiei se topeşte într-o clipă, nu m-aşteptam să-l văd plîngînd pe „derbedeul" de Trică, aşa că rămîn în picioare năucit ca un şef de expediţie arheologică ce află dintr-o dată că a condus săpăturile în cu totul altă direcţie decît aceea pe care o credea. Nu mai ştiu cum să-l iau pe acest Trică. Geta pare să simtă deruta mea şi îngenunchează cu mapa ei de plante de baltă în braţe, alături de „derbedeul" care-şi ascunde faţa în palme.

- Tu nu crezi că „unchiul" acesta al tău e un om rău? întreabă ea pe un ton de bunicuţă.

Îmi vine să rîd de acel „om rău", expresia mi se pare nepotrivită în dialog cu Trică, dar Geta continuă separînd lucrurile în „alb şi negru" cu o limpezime de gospodină:

— Trică, tu faci pe şmecherul, dar eşti un băiat bun. Tu ştii că eşti un băiat bun, de-aceea te supără cînd Pavel nu crede în cuvîntul tău şi nu vrea să vorbească cu tine. Eşti un băiat cu suflet bun, dovadă că ţii şi la Lupu şi Lupu ţine la tine. Dar Lupu nu e om şi tu ai vrea să ai prieteni cu care să vorbeşti, care să te înţeleagă.

Psihologia asta cred că-l face să rîdă pe Trică în sinea lui. Spre uimirea mea însă, tonul de mamă mai puţin cîntat al Getei nu-l face să rîdă, ci doar îl opreşte pe Trică din plîns.

- Ţi-ai propus să devii un Edison, îl prelucrează mai departe Geta, numai că Edison, dacă ar fi trăit în zilele noastre, n-ar mai fi putut inventa nimic, citind pe apucate, fără să înveţe la şcoală, fără un profesor care să-l ajute la invenţiile pe care le face. S-au adunat prea multe cunoştinţe ştiinţifice, explică pe ton de savantă puştoaica asta cu cozi. Trică sare deodată în picioare şi începe să ţipe:

- Daa?! Şi de unde să iau eu un asemenea profesor?! Profesorul meu de fizică şi chimie mi-a spus cînd i-am arătat un aparat pe care l-am construit singur să-mi vîr minţile-n cap şi să-mi rezolv problemele pe care mi le-a dat! L-a chemat pe tata la şcoală şi i-a zis că mă lasă repetent, dacă mă mai ţin de prostii. Tata a venit acasă şi mi-a aruncat la gunoi tot laboratorul. De ce? Cînd un aparat care nu era nici pe jumătate ca al meu a luat premiu la altă şcoală?!

— Poate trebuia să te muţi la altă şcoală!

- Nu vreau, nu-mi trebuie! Ce fac acum, fac singur, fac foarte bine, ah, dacă aţi fi văzut laboratorul pe care-l am, pe care l-am făcut cu banii mei, cîştigaţi cinstit...

- De la domnul Pleşa, care... încerc eu să intervin. Trică mi-o taie însă imediat:

- Care e un om cinstit, aşa să ştii tu! Şi care mă ajută să construiesc, mi-a şi comandat nişte aparate portative pe care mi le-a plătit cinstit. Şi să ştiţi voi că s-au mai găsit nişte deştepţi care l-au pîrît, a venit acum o lună la noi miliţia, dar domnul Pleşa le-a explicat tot. E inginer, cîştigă bine, munceşte corect, are bani, îmi dă şi mie, ce vă priveşte pe voi?!

(Va urma)

CÎND PATINAU BUNICII

Ziua de naştere a patinajului nu se cunoaşte, şi nici data primului concurs al zburătorilor pe patine. Cel dintîi reportaj de la un asemenea concurs datează însă de aproape 1 000 de ani! El apare într-o veche culegere de texte islandeze numită „Edda". Într-una din aceste scrieri, un personaj îi provoacă pe toţi locuitorii din zonă la o întrecere pe patine. Urmează descrierea ei.

Cercetări arheologice desfăşurate în Peninsula scandinavă au scos la iveală nenumărate patine confecţionate din oase de animale — în special coaste de vită! Prin veacul al XIV-lea încep să apară patinele de lemn, avînd numai şina de alunecare din fier. Dacă la început amatorii îşi făceau singuri patinele, prin secolul al XVI-lea fabricarea lor devine o profesie de sine stătătoare.

Forma patinelor a evoluat fără încetare. **În** trecut fixarea patinelor se efectua numai **cu** ajutorul curelelor de piele. În prezent se practica fixarea definitivă a patinei de gheaţă. Între timp s-au folosit diverse metode. De o mare răspîndire s-au bucurat şi patinele cu gheare, care puteau să fie prinse de ghete.

Cum alunecă patinele

Ştiaţi că... gheaţa nu este alunecoasă? Ceea ce ne face să lunecăm pe ea este stratul imperceptibil de apă ce se formează la suprafaţa gheţii ca urmare a presiunii exercitate de greutatea corpului nostru. O sanie cu tălpi late încărcată uşor alunecă mai greu decît un bărbat de 80 kg echipat cu patine. De aceea se şi ascut patinele: pentru ca suprafaţa lor de contact cu gheaţa să fie cît mai redusă, presiunea să crească şi astfel patinatorul să lunece mai bine.

Schiţa 1 înfăţişează trei secţiuni în lama unor patine. Tăietura dreaptă (A) e folosită la patinajul viteză. Patinele din vechime aveau acelaşi profil. În (B) apare profilul preferat de patinatorii artistici şi de hocheişti. Aceste lame se termină adesea în vîrf ascuţit sau de ferăstrău. În (C) apare un profil foarte răspîndit odinioară şi care permite un demaraj bun. Figurile (B) şi (C) înfăţişează limpede modul în care se obţine micşorarea suprafeţei de contact a patinei cu gheaţa.

Patinele alunecă bine pînă spre minus 15°C. La temperaturi mai scăzute ele nu mai „taie" gheaţa!

Viteză şi graţie

Patinajul s-a născut ca o necesitate. În nordul îngheţat, curierii echipaţi cu patine parcurgeau distanţe incredibile. În scurtă vreme însă patinajul a devenit un sport popular foarte îndrăgit. Treptat au apărut specializările: patinajul-viteză, patinajul artistic, dansul pe gheaţă, hocheiul pe gheaţă şi altele.

Patinajul viteză vine din cele mai vechi timpuri. Dar abia în veacul nostru s-a produs o standardizare a distanţelor de parcurs — 500, 1 000, 1 500, 3 000, 5 000, 10 000 m. O formă originală a patinajului viteză se păstrează în Olanda, unde Cursa celor 11 oraşe — un circuit de 210 km — se practică de secole.

Descoperirea, spre finele veacului trecut, a bazelor ştiinţifice ale patinajului a dus la ameliorarea patinelor şi astfel a rezultatelor sportive. Printre inovatori s-a numărat şi norvegianul Axel Paulsen. Apariţia patinei cu lamă rotunjită a fost esenţială pentru luarea virajelor rapide la marile curse de viteză.

Multă vreme patinajul artistic s-a practicat fără statut sportiv. În urmă cu 200 de ani erau admirate figurile formate din linii curbe. Cîteva dintre aceste figuri apar în schiţa 2 (A: şarpele; B: frunzele; C: litera „E"; ochelarii; E. laleaua; F: trandafirul). Abia către mijlocul secolului al XIX-lea s-a produs o standardizare şi au apărut figurile impuse.

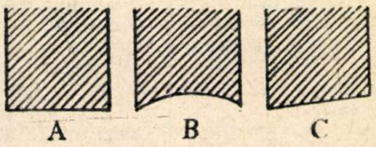

Schiţa 1

Hocheiul pe gheaţă este dezvoltarea unui sport al indienilor din Ontario (S.U.A.) şi Canada, precum şi a unui joc cu crosa pe gheaţă care se practica în Ţările de Jos prin secolele al XVI-lea şi al XVII-lea. Canadienii au contribuit mult la elaborarea formei actuale a hocheiului pe gheaţă.. Înlocuirea mingii cu pucul nu s-a produs decît în 1920!

Schiţa 2

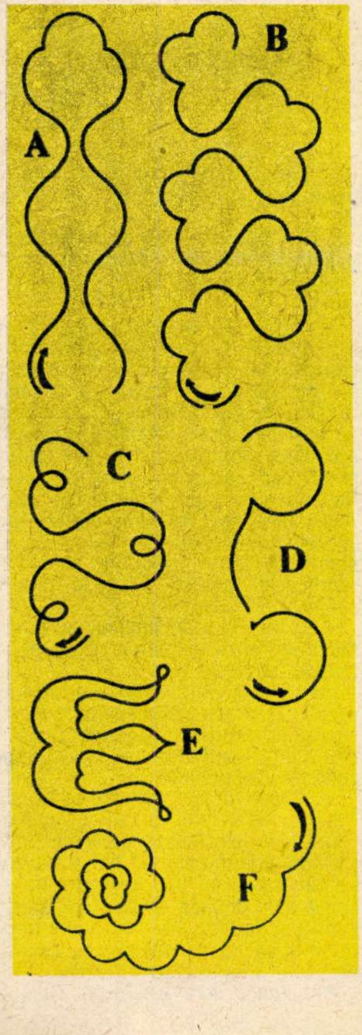

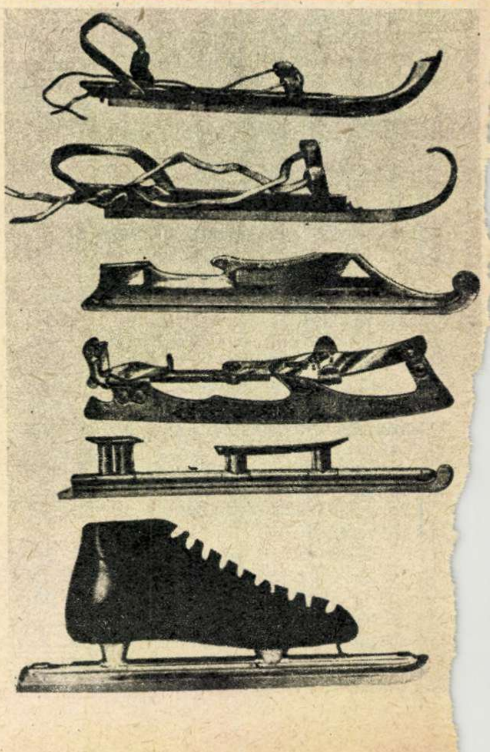

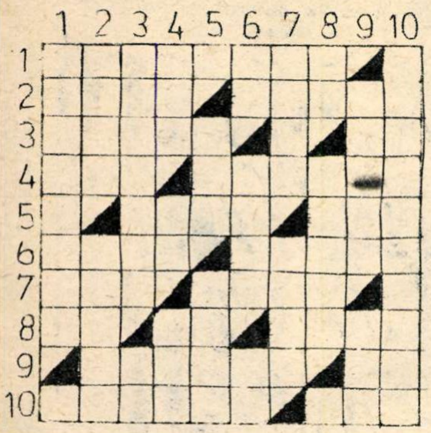

FULGI DE NEA

ORIZONTAL: 1) Autorul poeziei „La un fulg de zăpadă". 2) Zburător legendar. Un fulgulet (fig.). 3) Timp favorabil iarna unor căderi de fulgi. Printre nămeţi! 4) Nu înseamnă întotdeauna şi gol! Creatorul cunoscutelor versuri „A-nceput de ieri să cadă/ Cîte-un fulg, acum a stat..." 5) Copil crescut în puf. Munte în R.F.G. 6) Prima din alfabetul grecesc. Os dintre genunchi şi gleznă. 7) Trei din... trei. Oraş în Italia. 8) Ene Marian. Din pernă! Înţepător. 9) Munţi alcătuiţi din fulgi de nea. Primele trepte. 10) Suport pentru cap, cu fulgi. Acoperit cu primii fulgi. VERTICAL: 1) Cerne fulgi. 2) Răsunet (fig.). Pentru despicarea lor se utilizează şi pene. 3) Materie primă pentru nişte gustoşi fulgi alimentari. Măsura din iarnă. 4) Primele la urologie. Desigur. Personaj feminin sadovenian din „Oameni din lună". 5) Abreviaţie pentru Constelaţia Scorpionul. Merge din gară în gară. 6) Singur pe Lună! Pisc şi comună în Alpii italieni, lîngă lacul Maggiore. Din vată. 7) Toiagul lui Bachus. Două localităţi în Brazilia. 8) Acut. Sursă de fulgi fini şi puf. 9) Concurenţi. Horă românească numită şi „Băltăreţul." 10) Clasic al literaturii române, căruia îi aparţine poezia „Fulgul".

Dicţionar: OLS, TOLO, ORTO, ITU

CONTRA CRONOMETRU

Precizaţi — în 30 de secunde! — numărul exact al cercurilor din acest desen.

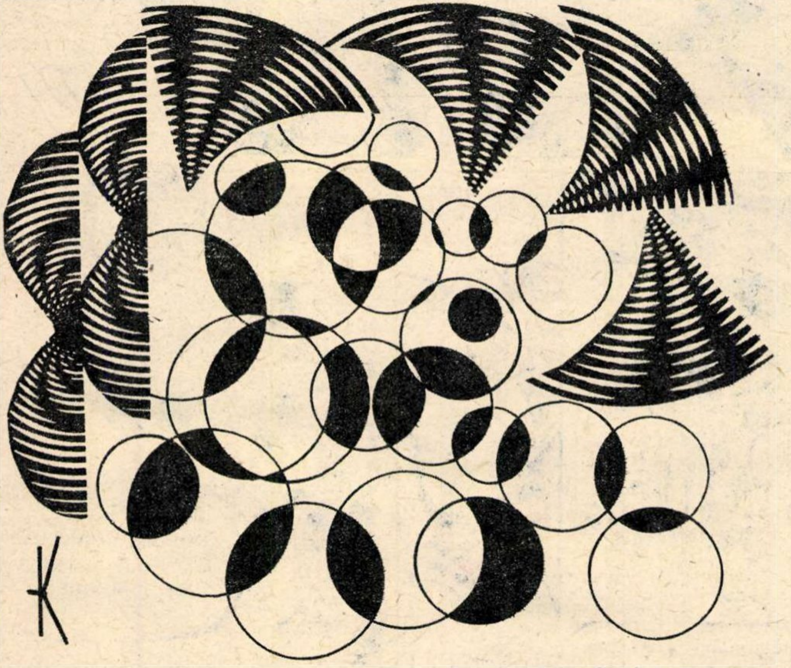

SPECIAL

pentru cititorii Almanahului „Cutezătorii" 1984

Lansăm, la sugestia mai multor prieteni ai revistei noastre, un concurs special! – pentru cititorii Almanahului „Cutezătorii" 1984. Participanţii vor trebui să răspundă la întrebările de mai jos:

1) Cu prilejul unei prestigioase manifestări sportive mondiale, un oraş canadian, gazda manifestării, a fost pavoazat prin talentul copiilor săi. **Care este numele acestui oraş?**

2) Cea dintîi carte cunoscută a apărut înaintea hîrtiei şi a tiparului cu litere mobile, fiind în întregime gravată pe plăci de lemn. **În ce ţară a apărut prima carte?**

3) La ilustrarea nuvelei „Caii sălbatici", de Petre Luscalov, unanim apreciată de cititori, a participat şi un pionier din Borzeşti. **Care este numele pionierului-desenator?**

4) Oamenii de ştiinţă se pregătesc să observe o celebră cometă a cărei revenire periodică este prevăzută pentru 1985. **Cum se numeşte cometa?**

5) Unul din cele mai citite articole din almanah descrie cîteva întîlniri cu o misterioasă fiinţă care trăieşte prin văile înzăpezite ale Himalaiei. **Despre ce fiinţă e vorba?**

Răspunsurile pot fi găsite în paginile Almanahului „Cutezătorii" 1984.

Participanţii vor trimite aceste răspunsuri, formulate în cîteva cuvinte, pe adresa Almanahului „Cutezătorii", Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti. Premii-surpriză!

PRIMA DEZLEGARE

Criptografia foloseşte, pentru a transmite un text, serii de mici desene, cifre şi litere, note muzicale etc. În jocul de faţă apar mai multe moduri de „cifre" a criptografiei alcătuite numai din litere. Primul grup se citeşte astfel: în-t-r-are-a. Precum se vede, cuvîntul **intrarea** e obţinut atît din **literele** care apar în primul grup grafic cît şi din **cuvintele ajutătoare** pe care le sugerează modul de aşezare a literelor în desen.

Dar să continuăm dezlegarea. Al doilea grup se tălmăceşte simplu în-pe-re. În al treilea grup de litere, t = 1, semnul egal se mai poate citi şi altfel, de pildă: t este ca şi 1 (are acelaşi stil grafic). Citim: t-e-le şi obţinem, alăturînd cele trei grupuri dezlegate pînă acum, cuvintele: intrarea în peretele.

Ultimul grup se citeşte: g-alb-în-el-e (litera L se citeşte, cum ştim, el). Dezlegarea completă cuprinde o indicaţie pentru alpinişti: „Intrarea în peretele Galbinele".

Este corect? Verificăm cu ajutorul cheii care apare sub titlu. Într-adevăr cuvintele au, respectiv, cîte 8, 2, 8, 9 litere.

ALPINISTICĂ
(Criptografie: 8, 2, 8, 9)

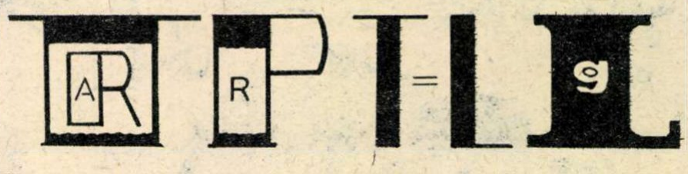

CITITORII PROPUN CITITORII DEZLEAGĂ

Doi prieteni, Radu Marinel Rusu şi Eugen Dorel Codreanu din Sîngeorz Băi, str. Izvoarelor, bloc A, judeţul Bistriţa-Năsăud, ne propun o problemă culeasă de ei din comuna Telciu:

O mamă îşi trimite la piaţă fiul, să vîndă o găină. Băiatul o vinde la doi cunoscuţi, fiecare plătind cîte 12,50 lei. Cînd aude cum a dat găina, mama, socotind că preţul a fost exagerat, îi dă băiatului 5 lei, să-i restituie cumpărătorilor. Pe drum, băiatul cumpără un loz în plic de 3 lei – necîştigător! Ajungînd la cei doi, le restituie cîte 1 leu. Astfel, fiecare cumpărător a plătit pentru partea lui cîte 11,50 lei. 11,50 + 11,50 = 23 lei. Adunînd cu cei 3 lei cheltuiţi, obţinem 26 lei. Dar iniţial am avut numai 25! De unde a apărut leul în plus?

ILUZIE OPTICĂ. Sînt paralele sau nu traversele gardului?

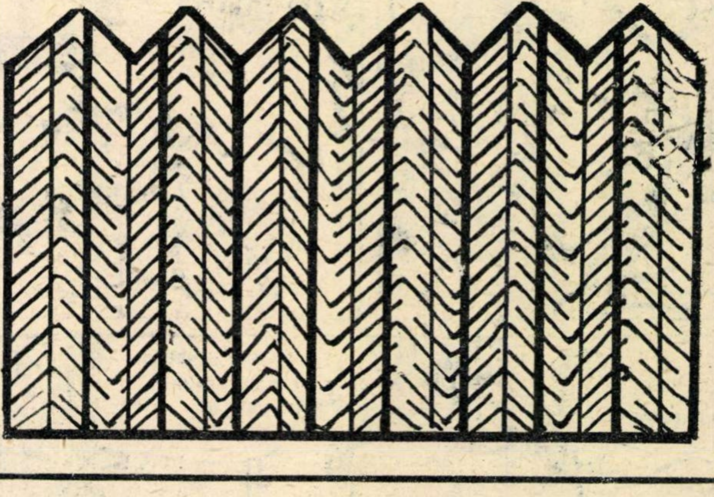

Cutezătorii

Redactor şef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: COSTACHE ANTON; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: EDITH BRUDI

Redacţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA: Editura „Scînteia". TIPARUL: C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 Bucureşti.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

Scenariu: SANDU ALEXANDRU **Desene: PUIU MANU**

MESAJU

5

9

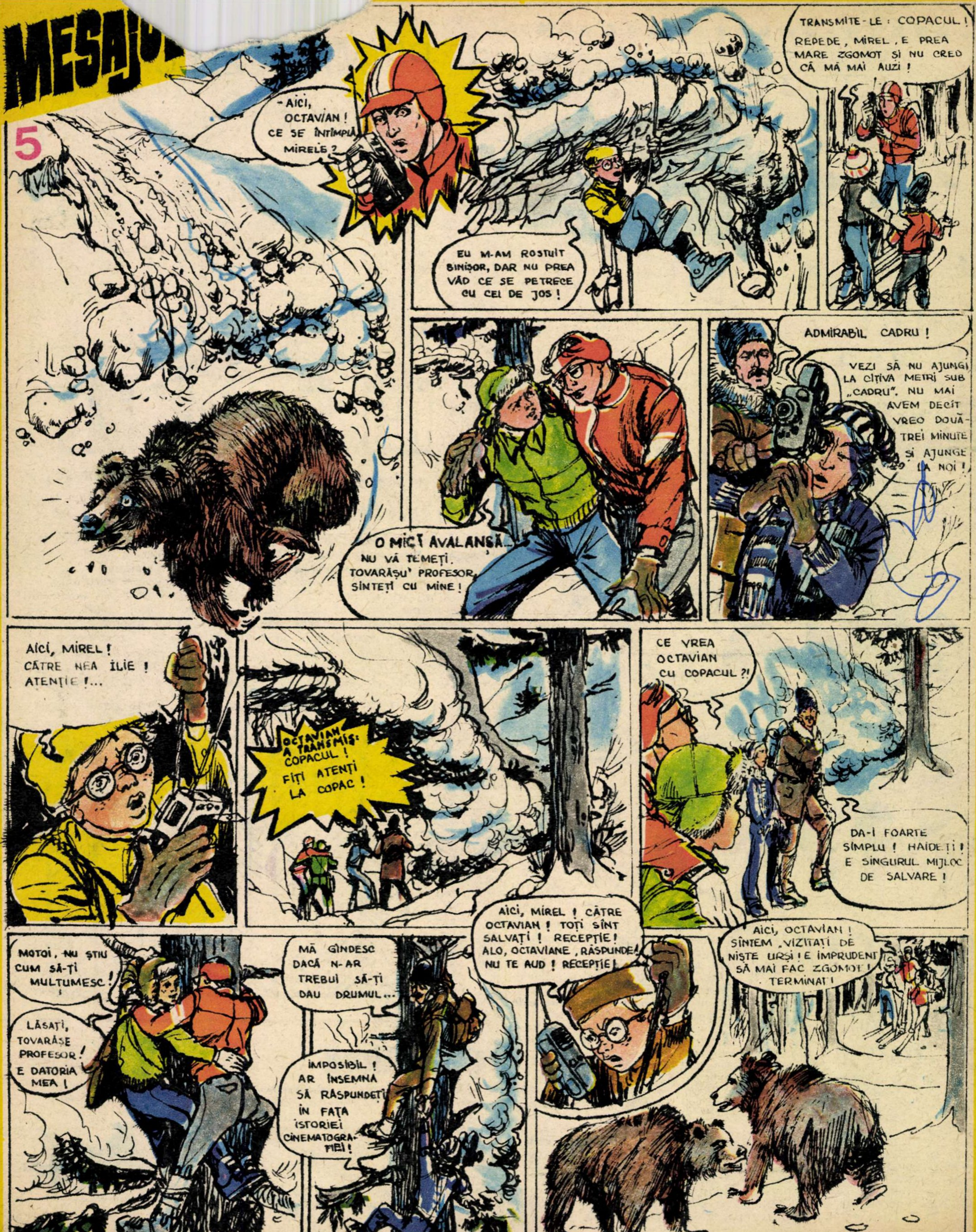
AICI, OCTAVIAN! CE SE ÎNTÎMPLĂ MIRELE?
EU M-AM ROSTUIT BINIȘOR, DAR NU PREA VĂD CE SE PETRECE CU CEI DE JOS!
TRANSMITE-LE: COPACUL! REPEDE, MIREL, E PREA MARE ZGOMOT ȘI NU CRED CĂ MĂ MAI AUZI!
O MICĂ AVALANȘĂ... NU VĂ TEMEȚI, TOVARĂȘU' PROFESOR, SÎNTEȚI CU MINE!
ADMIRABIL CADRU!
VEZI SĂ NU AJUNGI LA CÎȚIVA METRI SUB „CADRU". NU MAI AVEM DECÎT VREO DOUĂ-TREI MINUTE ȘI AJUNGE LA NOI!
AICI, MIREL! CĂTRE NEA ILIE! ATENȚIE!...
OCTAVIAN A TRANSMIS: COPACUL! FIȚI ATENȚI LA COPAC!
CE VREA OCTAVIAN CU COPACUL?!
DA-I FOARTE SIMPLU! HAIDEȚI! E SINGURUL MIJLOC DE SALVARE!
MOTOI, NU ȘTIU CUM SĂ-ȚI MULȚUMESC!
LĂSAȚI, TOVARĂȘE PROFESOR! E DATORIA MEA!
MĂ GÎNDESC DACĂ N-AR TREBUI SĂ-ȚI DAU DRUMUL...
IMPOSIBIL! AR ÎNSEMNA SĂ RĂSPUNDEȚI ÎN FAȚA ISTORIEI CINEMATOGRAFIEI!
AICI, MIREL! CĂTRE OCTAVIAN! TOȚI SÎNT SALVAȚI! RECEPȚIE! ALO, OCTAVIANE, RĂSPUNDE! NU TE AUD! RECEPȚIE!
AICI, OCTAVIAN! SÎNTEM VIZITAȚI DE NIȘTE URȘI! E IMPRUDENT SĂ MAI FAC ZGOMOT! TERMINAT!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

6

JOI, 9 FEBRUARIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 853)

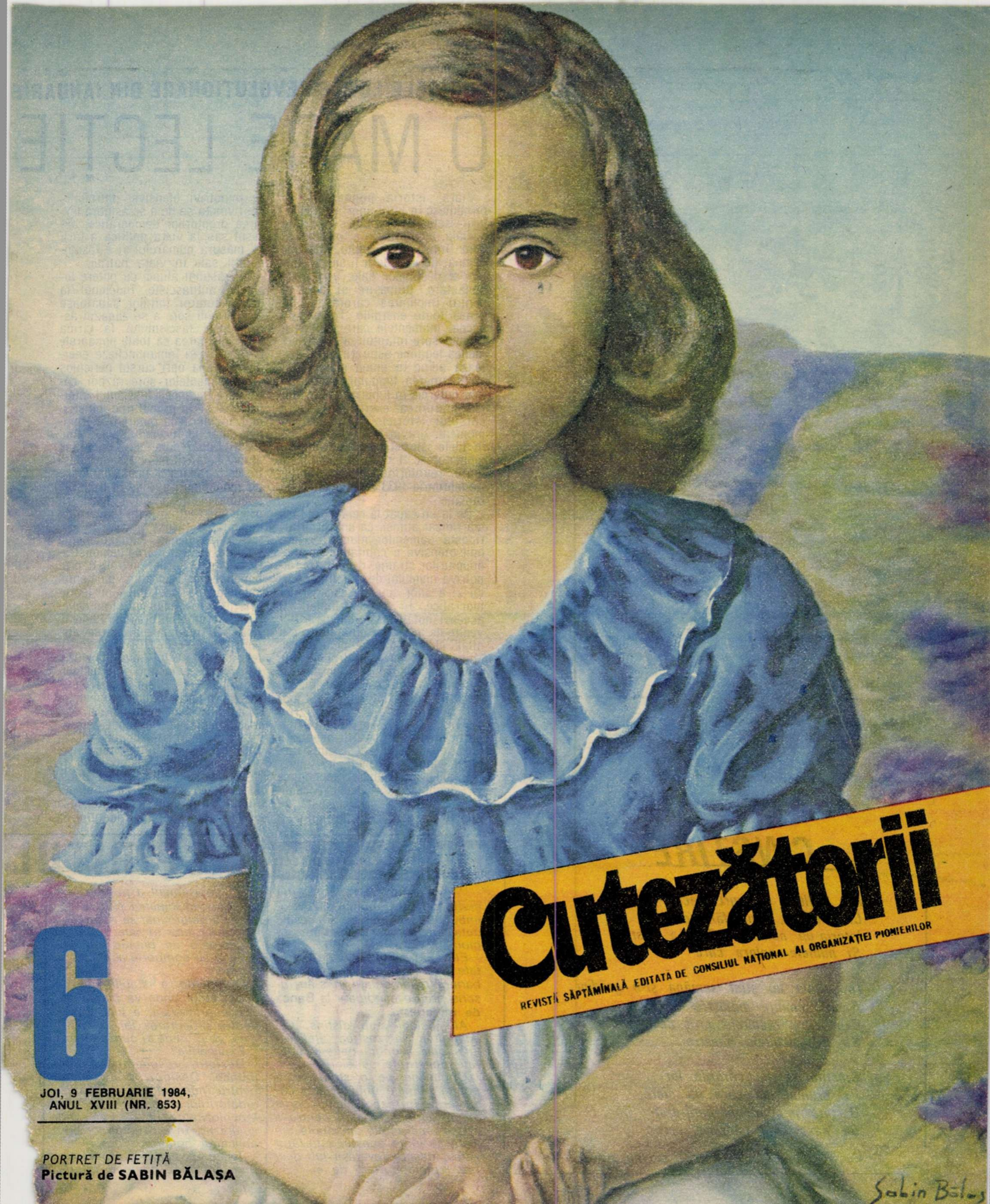

PORTRET DE FETIȚĂ
Pictură de SABIN BĂLAȘA

EROICELE LUPTE REVOLUȚIONARE DIN IANUARIE

O MARE LECȚIE

Viața, istoria popoarelor se orînduiesc în jurul unor mari idealuri – setea de dreptate și libertate socială, aspirația de a trăi liber și demn într-o patrie unită, liberă și demnă, dorința de a fi singur stăpîn al destinelor sale, voința de bunăstare, propășire și pace – pentru împlinirea cărora mobilizează toate energiile. Tocmai de aceea, momentele care jalonează drumul spre înfăptuirea unor asemenea legitime aspirații se încrustează adînc în inima popoarelor, iar scurgerea timpului le pune și mai puternic în lumină însemnătatea, înrîurirea exercitată asupra cursului istoriei. Un asemenea moment, gravat pentru totdeauna în filele istoriei cu roșul sîngelui muncitoresc îl reprezintă eroicele lupte revoluționare din ianuarie-februarie 1933 ale muncitorimii române.

De la un capăt la celălalt al țării s-a ridicat atunci, ca un val uriaș, riposta oamenilor muncii în fața noii ofensive a capitalului, a monopolurilor străine, declanșată împotriva nivelului de trai al poporului și a unor scumpe cuceriri democratice. În fruntea luptei, cu aceeași hotărîre și abnegație dovedite de atîtea ori pînă atunci s-a aflat clasa noastră muncitoare. Muncitorii ceferiști, petroliști, metalurgiști, textiliști, cei din alte ramuri industriale au ridicat, încă o dată, în acele luni, stindardul luptei revoluționare, organizînd greve, ocupînd întreprinderile, participînd la uriașe demonstrații de stradă, făcînd să se audă răspicat, viguros, cerințele lor fundamentale – revendicări economice și, deopotrivă, revendicări politice. Se ilustra prin aceasta nu numai hotărîrea muncitorimii de a se împotrivi ofensivei patronale, ci și voința sa de a se asigura lărgirea drepturilor democratice, accesul său la viața politică a țării pe măsura numărului și a însemnătății sale în viața patriei.

Au răsunat atunci cu putere lozincile antifasciste, îndemnul la unirea tuturor forțelor sănătoase ale națiunii spre a se zăgăzui ascensiunea fascismului la cîrma țării, chemarea ca toate popoarele Europei să-și înmănuncheze energiile spre a opri cursul periculos al evenimentelor spre război, către care împingea fascismul internațional și, în primul rînd, hitlerismul, instaurat la putere în Germania chiar la începutul acelui an, 1933. După cum s-a dat glas atunci hotărîrii muncitorimii noastre de a zădărnici amestecul marilor monopoluri străine în treburile politice ale țării, de a apăra cu orice preț drepturile suverane, demnitatea țării.

Sub asemenea comandamente s-au desfășurat marile demonstrații ale muncitorilor petroliști prahoveni, care au atins momentul culminant la începutul lunii februarie 1933, cînd muncitorii au devenit, o zi, stăpînii orașului Ploiești. Așa s-a întîmplat la marile ateliere bucureștene „Grivița" în zilele de 15 și 16 februarie 1933, cînd mii de muncitori s-au înstăpînit pe ateliere, stînd dîrji și netemători în fața puștilor, baionetelor și mitralierelor jandarmerești. Așa s-a întîmplat la Cluj, unde ceferiștii și metalurgiștii au dat adevărate bătălii cu forțele represive. Așa s-a întîmplat cu textiliștii de la Buhuși, Timișoara sau București, care, acționînd ca un singur om, ca o unică și puternică voință, au impus îndeplinirea

CINSTIRE

Din multele vremuri trecute pe-aici,
Cînd blînde, cînd fără cruțare,
Istoria-un nume de Țară-a păstrat
Şi numele-acelora care

În prunci au știut semăna și-n grădini
Acele semințe măiastre
Prin care recoltele țării de azi
Să fie recoltele noastre.

Cinstite să fie cărările lor
Pe drumul din care nu piere,
O țară în care bărbații-eroi
Se nasc cînd istoria-o cere.

TEOFIL BĂLAJ

DICȚIONAR POLITIC

SPIRITUL

Primim zilnic la redacție, din toate județele, numeroase vești îmbucurătoare despre succesele detașamentelor și unităților de pionieri.

Elevi cu nu prea bune rezultate pînă mai ieri, au trecut de bariera mediocrității și s-au înscris printre candidații la **Banca de onoare.**

Alți colegi s-au distins prin adăugirea la zestrea atelierului-școală a unor unelte și aparate construite de ei înșiși.

Copiii de pe o stradă care poartă numele unui aviator căzut eroic în războiul antihitlerist au întreprins cercetări pentru a afla cît mai multe amănunte din viața și lupta acestui cutezător ostaș, despre tovarășii lui, despre luptele purtate de ei.

Un detașament a pus piciorul în prag indisciplinei cîtorva colegi, i-a determinat să renunțe la întîrzieri, lene și alte obiceiuri aducătoare de bucluc, obligîndu-i să se comporte așa cum se cuvine.

O unitate a stabilit de pe acum locul unde va planta puieți la primăvară, a luat măsuri pentru procurarea lor, a hotărît cine, cînd, unde și cum va lucra.

Explicațiile?

Desigur, respectul față de muncă. Desigur, preocuparea pentru îndeplinirea exemplară a îndatoririlor pionierești. Desigur, ingeniozitatea în găsirea unor soluții noi în activitatea lor și în aplicarea hotărîrilor proprii.

Toate acestea sînt aspecte ale unei trăsături comune tuturor:

– FEBRUARIE 1933 ALE MUNCITORIMII ROMÂNE

A ISTORIEI

1933. În acel an eroic a intrat în rîndurile partidului tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Era un început de drum, drumul unei vieți de mare revoluționar patriot, așezată statornic sub semnul înalt al slujirii supremelor idealuri ale partidului, ale poporului său. De-a lungul acestui drum, istoria avea să-l afle mereu în primele rînduri ale luptătorilor pentru dreptate și adevăr, organizînd muncitorii, purtînd în mijlocul lor cuvîntul, chemările înflăcărate ale partidului, dovedind mereu o inepuizabilă energie, elan revoluționar, neînfricare și sete de adevăr și dreptate, maturitate politică și capacitate de a înflăcăra sufletele, de a sădi încredere în justețea cauzei alese, în biruința ei.

Aceste înalte calități avea să le probeze tovarășul Nicolae Ceaușescu îndeplinind importante misiuni încredințate de partid în conducerea mișcării antifasciste, în organizarea luptei revoluționare a tineretului, în antrenarea acestuia la împotrivire dîrză față de fascism.

Avea să fie urmărit și de mai multe ori arestat, maltratat, condamnat și închis. Dar nici un fel de greutăți și privațiuni n-au fost în stare să-i clatine convingerile, să-l determine să părăsească drumul ales în acel eroic an 1933, viața sa fiind dăruită cu exemplară consecvență partidului și poporului său, cauzei socialismului.

unora dintre revendicările lor. Așa s-a întîmplat la Iași și Brașov, la Constanța și Galați, la Oradea și Arad, în Valea Jiului, în atîtea și atîtea alte locuri din țară, unde mii și zeci de mii de muncitori afirmau, prin faptă revoluționară, voința lor de a înlătura societatea întemeiată pe exploatare, pe inegalitate socială, de a clădi o orînduire mai bună și mai dreaptă, socialistă. Exemplul muncitorimii a dat impuls luptei țăranilor, intelectualilor, funcționarilor și meseriașilor, pensionarilor și șomerilor, lunile ianuarie-februarie 1933 fiind astfel martorele celei mai ample ridicări la luptă a oamenilor muncii din țara noastră după Greva generală din 1920.

Multe au fost învățămintele pe care lunile eroice de acum 51 de ani le-au propus istoriei. Înainte de toate – marea nevoie și însemnătate a unității muncitorești. Dacă muncitorimea noastră a reușit să confere atunci un caracter impunător și combativ acțiunilor sale revoluționare, aceasta s-a datorat faptului că s-au aflat alături în luptă muncitori comuniști, social-democrați sau necuprinși în vreun partid, că împreună și-au alcătuit programele de luptă, împreună au ales să-i conducă și să-i reprezinte pe cei mai hotărîți și mai dîrji dintre ei, împreună au ocupat întreprinderile sau au pășit în coloanele demonstrațiilor, împreună au înfruntat organele represive. De aceea, unitatea închegată în ianuarie-februarie 1933 în numeroase întreprinderi ca și în multe orașe a slujit mereu ca o pildă, ca un îndemn spre înfăptuirea unității de acțiune a clasei muncitoare.

Și s-a impus conștiințelor vremii încă un mare adevăr: acela că, în partidul comunist, clasa noastră muncitoare, întregul popor au nu numai un fidel exponent al intereselor și vrerilor lor, ci și un conducător încercat și clarvăzător, în măsură să le poarte spre împlinirea acestor aspirații. Lozincile sub semnul cărora s-au desfășurat luptele revoluționare și care au adunat atunci în aspre încleștări de clasă muncitorimea erau ale partidului comunist. De fiecare dată, în primele rînduri ale luptei, s-au aflat militanții partidului comunist. Forța cea mai lucidă, care a chemat mereu la unitate și a acționat ferm, consecvent pentru înfăptuirea ei a fost partidul comunist.

Tocmai de aceea în perioada luptelor din ianuarie-februarie 1933, în cea care a urmat, în rîndurile partidului au venit sute și mii de muncitori, țărani, intelectuali care au înțeles că, în lupta pentru o Românie nouă, locul lor era în rîndurile partidului, că unicul drum spre împlinirea marilor aspirații ale poporului era cel arătat de partidul comunist.

SILVIU ACHIM

REVOLUȚIONAR în oglinda faptelor pionierești

însușirea spiritului revoluționar, străduința de a gîndi și acționa de pe acum ca tineri patrioți revoluționari comuniști.

Nu ajunge deci să înveți pe dinafară expresia „spirit revoluționar", ci trebuie să **înțelegi** *și să* **aplici înțelesurile ei.**

Spiritul revoluționar nu se manifestă doar în **unele** *împrejurări, ci* **zilnic** *și în* **toate situațiile**.

Spirit revoluționar înseamnă și să muncești mereu mai bine, să înveți mereu mai bine, și să depui eforturi pentru depășirea greutăților în atingerea scopului propus, și să te porți corect cu tovarășii profesori, cu colegii, cu părinții, cu toată lumea. Spiritul revoluționar cere să cunoști și să respecți legile țării.

Dar exprimarea **atitudinii critice** *față de neajunsurile din comportarea unor colegi și* **aprecierea critică a propriei tale activități** *ce înseamnă? Înseamnă, desigur, tot spirit revoluționar.*

Să alegi și să te pregătești pentru **a învăța o meserie potrivită** *atît cu posibilitățile tale cît și cu necesitățile economice ale localității, județului, țării este, de asemenea, o manifestare a spiritului revoluționar.*

Să realizezi o construcție tehnică **utilă,** *să fii alături de părinți* **pe ogoare,** *să ajuți la întreținerea* **localului** *școlii, să fii* **exigent** *cu tine însuți – iată alte însemnate valori ale spiritului revoluționar.*

Spiritul revoluționar nu este doar o trăsătură a comportării, ci se exprimă prin **întreaga** *comportare. El este o permanentă* **stare de gîndire și acțiune** *în folosul societății.*

Pentru un tînăr revoluționar, **interesele societății socialiste devin țeluri personale,** *de la îndeplinirea cărora nu se va abate niciodată din drum. Demn, sincer, disciplinat, curajos, el respectă adevărul și cinstea, îndeplinind, prin tot ceea ce face, prin întregul său mod de viață și comportare,* **cuvîntul partidului.**

Exemplul cel mai strălucit care dă vigoare, cutezanță și abnegație în însușirea și manifestarea spiritului revoluționar, patriotic, comunist îl constituie eroica viață și activitate a tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** *puse încă din fragedă copilărie în slujba fericirii celor ce muncesc pe meleagurile românești, în slujba minunatului nostru popor, în slujba păcii, înțelegerii și cooperării echitabile între toate națiunile lumii.*

La cîrma țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu ne conduce în spirit revoluționar, patriotic, comunist, spre un viitor care întrece tot ce au visat mai frumos strămoșii noștri.

La locul de activitate al fiecăruia dintre noi, să aplicăm exemplul luminos pe care ni-l dă gîndirea și acțiunea tovarășului Nicolae Ceaușescu, să muncim, să învățăm și să ne comportăm ca adevărați tineri patrioți, revoluționari, comuniști, îndeplinindu-ne ireproșabil toate îndatoririle.

OVIDIU ZOTTA